

Post Invidiam in Albis feria 6

F. 6 De clavis, et lancea Christi dicitur
omnia, ut in inventiones: crucis
præbet hæc, quæ hic ponuntur.

Ad vesp: in et laudes Antiphona.

Hæc Regem gloria Christum
crucifixum, dum crucis in arbo
re dñg regnavit. Alleluia.

Hanc tremendam lanceam omnes
adoretis, et in eius laudibus, scopas
inbiletis. Alleluia.

Ung militum lancea labq eius
aperuit, et continuo exiit,
sanguis, et aqua. Alleluia.

Fui mortuus, et ecce sum vivus in
saecula saeculorum. Alleluia.

Sempiterna gaudia Christus
tunc donavit, cum clavis, et
lancea mortem superavit. Alleluia

Summa dñg Israhel inexpugna
bile aequibatam, acies autem du
ram iram in lanceam, et pugna
bit cum illo orbis terrarum contra
insensatos. Hymnus

Pange lingua gloriosa lancea
præconium, quæ reclusit pretiosa

cataracta fluvium. Passio Christi do-
lorea. Pro salute gentium Hasta
gagis praoptata mundi pandit pretium
Cordis tactu praeparata fit sagitta
fortium, arma clavi sunt beata
contra vires Idmorum.

Dulcis hasta Dei latq spoliasti sang-
uine, Dulces clavi, qui reatq ex-
purgabis flumine, ut sit mundus
emundatq, et sanatus vulnere

Hasta fulcit viatores, et timentes
animas. Et ostenso Bellatores Cordis
succo roborat.

Clauq firmat, et Dat rores pusillosq
recreat.

Jesu victor inferorum, qui triumphum
phat lancea, et virtute, qui cla-
uorum, restaurasti omnia.

Fac, ut horum, nos armorum muni-
ant praesidia. Amen.

V: Accipies armaturam Qelus illic. All.
Hec armabit creaturam ad vultio-
nem inimicorum. Alleluia. Ad magni.
in 2 vesp: antiph. Collaudamus Christi
clementiam, qui per gloriosos cla-

clavos, et lanceam sub Ecclesia de
inimicis victoriam, et in celo
vitam, et coronam perpetuam. Alle.
Oratio

Deus, qui assumpta carnis infirmitate
te clavos affixi, et lancea vulnera
ri pro mundi saluta voluisti;
concede propitius, ut qui eorundem
clavorum, et lancea solemniter ve
neramur in terris, de gloriosa
victoria tua triumpho gratule
mur in caelis. Qui vivis, et regnas.

Ad 3: capit: sumas Inq scutum et:
V Apprehende arma, et scutum. Alle: All:
apprehende arma, et scutum. A: A:
Et exurge in adiutorium mihi. A: A:
gloria Patri, Apprehende arma. A: A:
V: Toderunt manus meas, et pedes meos. R:
Diminuerunt omnia ossa mea. R:
Ad 6 capit: Gratia vobis, et pax ab
eo, qui est, et qui erat, et qui
venturus est, et a Jesu Christo,
qui est testis fidelis, primogenitus
mortuorum, et Princeps Regum
terrarum, qui dilexit nos, et lavit nos
a peccatis nostris in sanguine suo.

Uoderunt manus meos, et pedes meos
foderunt A:A: Diminuerunt
omnia ossa mea. A:A: Uoderunt. A:A:
quem tu percussisti, persecuti
sunt Alleluia. Et super dolorem
vulnerum meorum addiderunt. A:
A: S q capite: Ego sum princeps, et no
uissimus, et uirg: et fui mortuus,
et ecce sum uiuens in secula, sal:
U quem tu percussisti, persecuti
sunt A:A: quem percussisti. A:A
Et super dolorem vulnerum
meorum addiderunt A:A: gloria
U ipse est vulneratus est propter
iniquitates nostras Alle:
U a tritu est propter scelera nos
tra: Alleluia. oreng

In primis vesp: psalmi Da Dominica
loco ultimi psalmi. In audate Dominum om
in secundis uero dicitur ps: credidi

PROPRIUM

SANCTORUM

CATHEDRALIS

ECCLESIAE ET DIOECESIS

LABACENSIS

IUSSU ET AUTHORITY

Reverendissimi, & Celsissimi
Domini Domini

SIGISMUNDI CHRIS-
TOPHORI

EPISCOPI LABACENSIS, SACRI
ROMANI IMPERII PRINCIPIS, COMITIS
AB HERBERSTAIN, &c.

Editum.

LABAGI, Typis Iosephi Thaddæi Mayr, Inclytæ Pro-
vinciæ Carniolæ Typographi.

Sumptibus Joannis Caroli Mally, Biblioepi,
ANNO M. DC. LXXXVII.

SIGISMUNDUS CHRI-
STOPHORUS

Dei, & Apostolicæ Sedis
Gratia Episcopus Labacensis. S. R. I.
Princeps, Comes ab Herberstain &c.

*Universo nostro Diœcesis Labacensis Clero
Salutem in Domino.*

Inter alia, super quæ Pasto-
ralis Officij nostri sollicitudo
indefessè circumspecta esse
debet, illud magni semper
esse duximus, ut Divina Psalmodia à
Clero nostro ritè Deo persolveretur, &
singula Officia etiam noviter à Sede A-
postolica, aut Breviario Romano addi-
ta, vel in dies alios translata, seu quo ad
ritum aliquem immutata ab omnibus
tam publicè in Choro, quàm privatim
debito modo, & ordine recitarentur.
Cùm verò in nostra Ecclesia Labacensi
magna penuria aliquorum Officiorum,
præcipuè illorum, quæ recentè à san-

æta Romana Ecclesia emanarunt, animadversa sit, quæ causa esse poterat, ut multi discordibus labijs psallerent Domino. Idcirco huic providere volentes, omnia Officia novissima, sive ea pro universali Ecclesia, sive pro Germania, aut Provincijs Hæreditarijs Augustissimo Romanorum Imperatori subjectis à Summis Pontificibus concessa, vel præcepta, tum etiam propria Diœcesis nostræ, in præsentem libellum secundùm exemplaria Romana diligenter congesta, typis mandari jussimus: Præsentibus universum Diœcesis nostræ Clerum in Domino hortantes, ut hoc libello provisi, singulis Officijs in Directorio præscriptis diligenter, & devotè, tam in choro, quàm extra, debitum suæ sortis pensum exsolvant, & ita concordil lingua laudantes Dominum uberiorem sibi, totique Ecclesiæ gratiam promerantur. Datum in Palatio nostro Episcopali Labaci. Die 17. Decembris. 1686.

PROPRIUM SAN-
CTORUM

DIOECESIS LABACENSIS.

Die vi. Februarij.

*In Festo S. Dorotheæ
V. & M. in Eccl. O-
berburgensi, & ipsi
subjectis per Styriam,
& Carinthiam cu-
ratis Ecclesijs Patro-
næ minus Principalis
duplex majus.*

*Vesp. de S. Dorothea,
ut in com. Virg. Oratio.
Indulgentiam. cum
comm. S. Agathæ, ex
Breviario.*

In primo Nocturno.

*Lectiones de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

*Dorothea Virgo. ut
habetur in Breviario.
Lect. V. & VI. de Serm.
S. Ambrosij Ep. Quoniã
hodie. de com. Virg. 1. loc*

In tertio Nocturno.

*Hom. in Evang. Si-
mile est Regnum cæ-
lorum thesauro. de
com. non Virg. RR. de
com. Virg.*

DOMINICA II.
post Pascha.

Dedicatio Ecclesiæ
Cathedralis Labacen-

sis, dup. 1. class. per totam Diocesim, in Civitate cum Octava

Omnia ut in Breviarij Communi, cum 9 Lect. & comm. Dominicae in Laud. & utrisque vesperis.

DOMINICA III.
post Pascha.

Dedicatio Ecclesiae Oberburgensis. dup. 1. classis per omnes ei subiectas Parochias, Oberburgi etiam cum Octava.

Die xii. Julij.
SS. Hermagoræ, & Fortunati Patronorum totius Provinciae Carnioliae.

Qui primi Evangelica luce has gentes a mari A-

riatico, usque ad Draconum fluvium illustrarunt.

Duplex 1. classis.

Officium fit de communi plurimorum Martyrum extra tempus Pasch. Præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio

DEus, qui nos hodierna die Beatorum Martyrum tuorum Hermagoræ, & Fortunati multiplici facis celebritate gaudere: tribue quaesumus, eorum nos semper pijs defensionibus muniri, & Orationibus adjuvari. Per Dominum, &c.

Lect. 1. Noct. de Epistola B. Pauli Apost. ad Roman. Fratres debites, &c. ut in communi plurimorum Mart.

*In secundo Nocturno
Lectio. IV.*

Hermagoras natione Germanus civis Aquilejensis B. Marci Evangelistæ, qui primus in eadem Ecclesia Evangelium prædicavit, Discipulus, cum eo Romam petuit, ubi à Beato Petro Apostolorum Principe baculo Pastoralis insignitus fuit: Aquileciam inde repetens dam creditæ sibi Ecclesiæ excolendæ invigilat, apud Sebastianum Præsidem accusatur, quod Christum jugiter prædicans Deorum cultum everteret, quamobrem diutissime cælus, cum interea Christo gratias ageret, ac Præsidis de-

rideret lævitiam iubetur in equuleo suspendi, & unguibus pectus dilaniari. Indè admotis pectori laminis candentibus, atque accensis lampadibus ad latera applicatis, quò diriora experiebatur supplicia, eò dulciores Christi laudes fortissimus Martyr efferebat.

R. Sancti tui Domine mirabile contecti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimento. *¶* Quoniam percussit petram & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio V.

EO spectaculo commota civitate, Sebaſtus furorem Populi timens ſubtractum tortoribus Hermagoram carceri tetro emancipat. Nox erat, cum eo loci ingens de Cœlo effulſit lumen, atque perſuavis odor replevit carcerem; quibus prodigijs excitatus Pontianus carceris cuſtos, ac illuſtratus ea cœleſti luce antiquam ſuperſtitionis caliginem diſcutiente, ad pedes ſanctiſſimi Prætulis provolutus initiari poſtulat Chriſtianis myſterijs. Cujus exemplo excitata Civium multitudo ad Hermagoram certatim con-

fluit, ac crucifixi Dei gloriam cœleſti ſpiritu prædicantem attendit, ejuſque Religio- nem veram eſſe, atque unicam in cœlum viam edocta, Chriſtiano Gregi per lavacrum regenerationis adjungitur, incredibili cum gaudio Sancti Paſtoris. Fuit ex eo numero Gregorius Patritius Aquileienſis, cujus filiam è triennio energumenum, jubente Hermagora, Dæmon dimiſit, perſpicientibus cunctis, atque è carcere egreſſus, Gregorio, univerſaque illius familia proprijs in ædibus baptizata, in carcerem ultrò revertitur, quem ob crebra miracula Dei ſa-
cra-

cranium reddiderat, ac sibi inter loci illius angustias, & squalorem, tanquam in Cœlo æternis cum Christo delicijs frui videbatur.

R. Verbera carnicum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Ut hæredes fierent in domo Domini.

V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad iuplicia. Ut hæredes.

Lectio VI.

Cum itaque adverterent Presbyteri, & Clerici, Hermagoram amore Christi Domini ita succensum, ut nihil magis quam martyrium exoptaret, rogabant quid facturi essent eo sublato, &

respondum acceperunt quod Fortunatum suum Archidiaconum in Episcopum eligerent, qui sacris undis Matronam Viduam Alexandriam nomine abluerat, quæ in carcerem, Præfecto annuente, admissa ad pedes Hermagoræ lumen oculorum jam receperat. Quibus ad Sebastum delatis Fortunatum quoque in eundem carcerem detrudi iubet, ubi tam multa per ambos edebantur indies miracula, ut, semper magis sibi metuens Sebastus multitudinem Populi, quæ Christo adhererat, Spiculatorem de nocte immiserit, qui Christi Athletis

cervices abscinderet. Quo peracto, cadavera, & sanguis à Pontiano clam collecta, & à pia muliere Alexandria Gregorio adjutore, aromatibus delibuta, in agro suo juxta urbis mœnia perhonorificè condita sunt. Passi sunt sub Nerone Cæsare Quarto Idus Julij.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum & pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquiescent

illi. Quoniam donum, &c. Gloria. Quoniam.

In tertio Nocturno

Evangelium: Cum audieritis, &c. *Homilia S. Greg. Pap ut in eodem communi.*

Missæ. ut habetur in Indice Novarum Missarum, præterito Anno Labaci impressarum.

Die xiii. Julij.

Secunda die infra Octavam, Officium fit de S. Anacleto Pap. & M. semid. cum comm. Oct.

Die xiv. Julij.

Tertia die infra Octavam. Fit de S. Bonaventura Ep. & Conf. ac Eccl. Doct. dup. cum comm. Octavae.

Die xv. Julij.

Quarta die infra Octavam. Fit de S. Henri-

co Imperatore, Confessore. *dup. cum comm. Octav.*

Die xvi. Julij.

Quinta die infra Octavam. Fit Officium Commemorationis B. M. V. de Monte Carmelo. *dup. maj. cum com. Octav.*

Die xvii. Julij.

Sexta die infra Oct. Fit de S. Alexio Conf. *se- mid. ad lib. cum comm. Octava.*

Die xviii. Julij.

Septima die infra Oct. Fit de S. Ioanne Gualberto Abb. *dup. (fuit 12. Julij) cum com. Oct.*

Die xix. Julij.

In die Octava SS. Hermagoræ, & Fortunati duplex.

In primo Nocturno
Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Fulgentij Episcopi. *Ser. 10.*

Lectio IV.

Delectat videre campos segetum aureis maturitatis calamis aristarum, delectabilius libet attendere campos Ecclesie martyrum micantes, plantatos de uno cruore per Agni sanguinem innocentem. Segetes etenim sunt passionum martyrum, iuxta cursus aquarum rigati fontibus lacrymarum; nam sic modò beatus David martyrum purpurata germina, & ante messores gaudiorum tan-

quam

quam maniceps secanti
messoria, cythara
decantabat: Qui se-
minant, inquit, in la-
crymis, in gaudio
metent. Vbi seminant
in lacrymis, nisi iux-
ta arborem crucis, ubi
est fons proximus Sal-
vatoris?

R. Sancti tui.

Lectio V.

INde de latere ejus
languinis guttæ stil-
larunt, & pluvia cruo-
ris, & aquæ seminata
est tolerantia confes-
sorum. De ipso ligno
virentis crucis juxta
fontem sanguinis plan-
tata virginitas floruit
castitatis: inde plan-
tata martyrum tole-
rantia, coepit seminis
sui germina colligere
purpurata: nam unde

Martyres tolerant, nisi
per dominicam cru-
cem? unde Martyres
in quorum cordibus
lex Dei est, maledictio-
nes non timent ho-
minum, nisi quia Chri-
stus Dominus pertulit
patienter improperia
Judæorum? ista ergo
seminatio sanguinis
Christi fecit semina
martyrum pullulare in
campo matris Eccle-
siæ, & dicit David:
Qui seminant in la-
crymis, in gaudio me-
tent: euntes ibant, &
flebant. R. Verbera.

Lectio VI.

Sic perrexerunt,
quomodo revertū-
tur? non flentes, sed
gaudentes: non ad-
huc seminantes, sed
manipulos suos læta
cer-

Cervice portantes. O germina! quæ non urit flamma, quia juxta flumen sunt vitreum in Jerusalem, & perpetuo virescunt flore immortalitatis vitæ æternæ. Nesciunt marcescere, quia non timuerunt pro justitia flammis arderi, quia agnus deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & delebit omnem lacrymam ab oculis eorum, & florebunt sicut liliū in medio Angelorum.

R. Tanquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio VII. c. 21.

IN illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Cùm audieritis

prælia, & seditiones nolite terri: oportet primùm hæc fieri, sed nondum statim finis, Et reliqua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Serm. 14. lib. 50. hom.

Dominus noster Jesus Christus, testibus, id est, martyribus suis pro humana fragillitate sollicitis, ne fortè eum confitendo, atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne pereas, cujus capillus non peribit: Si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit capillus,

lus, qui cum tonde-
tur, non sentis, & pe-
rit anima, per quam
sentis? Sanè multa cu-
ra eos passuros esse
prædixit, ut prædicen-
do faceret paratiores,
dicerentque illi, Para-
tum cor meum,

℞. Propter.

Lectio VIII.

Quid est, Para tum
cor meum, nisi
parata voluntas mea?
Paratam ergò habent
Martyres voluntatem
in martyrio, sed præ-
paratur voluntas à Do-
mino. Illis autem in
malis duris, atque a-
speris futuris comme-
morans adjecit. In pa-
tientia vestra posside-
bitis animas vestras. In
vestra patientia, inquit.
Non enim esset pati-

entia tua, si non ibi
esset & voluntas tua.
In vestra patientia :
sed unde vestra? No-
strum est, quod à nobis
habetur, nostrum est
& quod nobis dona-
tur. ℞. Sancti mei.

Lectio IX.

Quomodo enim a-
liquid donas, nisi
ut ejus fit, cui donas?
Aperta est enim illa
confessio : Nonne
Deo subijcietur ani-
ma mea : ab ipso enim
est patientia mea?
Dicit nobis ipse. In ve-
stra patientia. Dica-
mus illi & nos, patien-
tia mea ab ipso est.
Tuum fecit donando,
noli ingratus esse tibi
assignando. Nonne in
Oratione Dominica
dicimus, & nostrum
esse,

esse, quod à Deo est ?
 Quotidie dicimus,
 Panem nostrum quo-
 tidianum. Iam dixisti,
 Nostrum, & dicis, da
 nobis : ecce nostrum,
 ecce da nobis. Il-
 lo dante fit nostrum.
 Te Deum laudamus.

Die iii. Octobris.
Translatio S. Vitalis
M. duplex in Eccle-
sia Cathedrali tan-
tum, omnia de com-
muni unius Martyris

Die vi. Decembris.
In Festo S. Nicolai
Ep. & Conf. Tit. Pa-
troni Cathedralis Ec-
clesiæ. Dup. 1. class. per
totam Diæcesim, in
civitate etiam cum

Octava. Officium fit
ut habetur in Bre-
viario.

Die vii. Decembris.
Secunda die infra Oct.
Fit de S. Ambrosio Ep.
cum comm. Octav.

Die viii. Decembris.
 Fit de Conceptio-
 ne B. M. V. dup. 2. class.
sine comm. Octavae. In
2. vesp. fit commem. O-
ctavae S. Nicolai. si se-
quenti die Off. fiat de
Die 4. infra Octav.

Die ix. Decembris.
Quarta die infra octa-
vam S. Nicolai. semid.
 (Labaci intellige, ex-
 tra Civitatem verò
 cum non celebretur
 Octava S. Nicolai, Off.
fit de oct. Conceptionis
B. M. V.)

*In primo Nocturno.**Lectio de Scriptura
occurrente.**In secundo Nocturno*Sermo S. Joannis
Chryostomi.*In c. 15. epist. ad Rom. ser. 29
circa fin.**Lectio IV.*

CHristum diligens, & gregem illius utique diligit: & Moysen tunc primum super populum Iudæorum posuit, quando, qua esset in illum benevolentia, re ipsa jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, posteaquam apparuerat, quam amico esset in populum affectu: ita quippe juvenis adhuc populi causa doluit, ac

zelavit, ut & animam suam exponeret, cum videlicet barbarum illum è medio tolebat: Quòd verò dicebat: quid dabitur ei, qui alienigenam hunc interfecerit? non ideò dicebat, quòd mercedem exigeret, sed quò sibi crederetur, & in pugnam cum illo committeretur: nam cum adepta jam victoria ad regem esset ingressus, nihil de mercede meminit.

— *R. Inveni David.**Lectio V.*

ET Samuel quoque benignus erat, & amator populi: unde & dicebat: Absit autem hoc à me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum.

num. Ita & Paulus, imò non ita, sed multò plus omnibus ardebat erga subditos. Unde & discipulos ita erga se animavit, ut diceret: si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis, mihi que dedissetis. Et Christus optimi pastoris regulam proferens dixit: bonus pastor animam suam ponit pro ovibus: sunt enim sanctorum animæ vehementer mites, & hominum amantes, non solum ergà domesticos, sed alienos, ita ut hanc suam mansuetudinem etiam ad animantia bruta extendant. Propterea & sapiens quispiam dixit: justus miseretur ani-

marum jumentorum suorum: si jumentorum, multò magis hominum. & Polui adjutorium.

Lectio VI.

Verum quoniam pecorum mentionem feci, perpendamus, & ovium pastores illorum, qui in Capadocum regione sunt, qualia & quanta pro pecorum suorum custodia patientur: illi sæpè numero universum triduum nive obrupti perdurant. Dicuntur autem, & qui in Lybia sunt, non minora mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitudinem, pessimarumque bestiarum plenam vagando circumcunt.

Si tantum erga pecora diligentia impendunt pastores illi, quam quanto excusationem habebimus, quibus rationales animæ concreditæ sunt, quòd in profundum hunc somnum dormimus? An ignoras gregis hujus dignitatem? An illius gratia Dominus tuus innumera non fecit? An non postremò, & sanguinem suum fudit? Tu verò requiem quaeris, & quid poterit peius esse pastoribus istis?

R. iste est.

In tertio Noct.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio VII. c. 25.

IN illo tempore: dixit Iesus discipulis

suis parabolam hanc: Homo peregrinè proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4 in Matth. cap. 25.

HOMO iste paterfamilias, haud dubium quin Christus sit: qui ad Patrem post resurrectionem victor ascendens, vocatis Apostolis, doctrinam Evangelicam tradidit, non pro largitate, & parcitate alteri plus, & alteri minus tribuens, sed pro accipientium viribus, quomodo & Apostolus eos, qui solidum cibum capere non poterant, lacte potasse se dicit. Denique & illum, qui de

de quinque talentis decem fecerat, qui de duobus, quatuor simili recepit gaudio: non considerans lucri magnitudinem, sed studij voluntatem.

℞. Amavit eum.

Lectio VIII.

IN quinque & duobus, & uno talento: vel diversas gratias intelligamus, quæ unicuique traditæ sunt. Vel in primo omnes sensus examinatos: in secundo intelligentiam, & opera: in tertio rationem, qua homines à bestiis separamus: Acceptis ille terrenis sensibus, cælestium sibi notitiam duplicavit, ex creaturis intelligens Creatorem, ex corporalibus

incorporalia, ex visibilibus invisibilia, ex brevibus æterna. Et iste pro viribus quidquid in lege didicerat, in Evangelio duplicavit, sive scientiam, & opera præsentis vitæ futuræ beatitudinis typos intellexit. ℞. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

GRande tempus est inter ascensionem Salvatoris, & secundum ejus adventum: si autem Apostoli reddituri sunt rationem, & sub metu judicis surrecturi, quid nos oportet facere? Et notandum, quòd omnia, quæ in præsentem habemus, licet magna videantur, & plurima tamen com-

paratione futurorum,
parva, & pauca sunt:
Intra, inquit, in gau-
dium Domini tui: &
suscipe, quæ nec ocu-
lus vidit, nec auris au-
divit, nec in cor ho-
minis ascenderunt:
quid autem potest ma-
jus dari fideli seruo,
quàm esse cum Domi-
no, & videre gaudium
Domini sui? Te De-
um laudamus.

*In Laud. fit com. oct.
Concept. B. M. V. & fer.*

Die x. Decembris.
*Quinta die infra Octa-
vam S. Nicolai semid.*

*In primo Nocturno.
Lectioes de Scriptura
occurrente.*

*In secundo Nocturno.
De Sermone S. Joan-
nis Chryostomi.*

Lectio IV.

ET homines qui-
dem, qui populis
præsent, si quando de
rebus fortuitis consul-
taturi sunt diebus non
contenti, noctes et-
iam vigilando adhi-
bent; nos vero, qui
pro ipso coelo certa-
men habemus, ipso
quoque die dormi-
mus? quis quæso ab
eo nos supplicio eri-
piet, quod istis debe-
tur? si enim corpus
trucidandum expone-
re, si innumeras mor-
tes ferre oportebat,
numquid ad hoc mu-
nus, tanquam ad nun-
dinas currendum e-
rat? Hæc autem non
solum pastores, sed &
oves audiant, ut ala-
ciores faciant pasto-
res

res, aliud quidem nihil, verum omnem obedientiam, animamque, cui persuaderi queat exhibentes.

R. Inveni David.

Lectio V.

TA Paulus præcipit dicens: Obedite du-
cibus vestris, & subdi-
ti estote, nam ipsi vi-
gilant pro animabus
vestris, tanquam ra-
tionem daturi. Quan-
do verò dicit: nam i-
psi vigilant innumeros
labores, curas, & pe-
ricula complectitur.
Bonus enim pastor, &
talis, qualem Christus
vult, innumeris cer-
tat martyrijs. Propter
ipsum quippe Christus
semel quidem est mor-
tuus, hic verò mil-
lies propter gregem, si

quidem talis sit grex,
qualem esse oportet.
Talis enim pastor sin-
gulis diebus mori po-
test. Propterea & vos
cognito isto labore,
& precibus, & diligen-
tia, & animi alacrita-
te, & dilectione nos
juvate, ut & nos ve-
stra, & vos vicissim
nostra gloriatio sitis.

R. Posui.

Lectio VI.

NAm idè Christus
Nistum Apostolorum
summatim, &
plus ipsum, quàm re-
liqui diligenti, com-
mendans, & injun-
gens primùm rogabat,
an ab ipso diligeretur?
ut discas, quòd istud
sit ante omnia reliqua
dilectionis in Chri-
stum positum signum:

strenuo siquidem animo hic opus est. Hæc verò mihi de optimis pastoribus dicuntur, non de me ipso, & mei similibus: sed si quis talis sit, qualis erat Paulus, qualis Petrus, qualis N. istos itaque imitemur, & superiores, & subditi: licet enim, & subditi pro parte pastorem agere, nempe domus suæ, amicorum, domesticorum, uxoris, liberorum. R. Iste est.

In tertio Noct.

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Lectio VII. c. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrinè proficiscens vocavit seruos

suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Hilarij Ep.

Divisio pecuniæ inæqualis est, sed non ad dividendum referenda diversitas est. Ait enim, unumquodque secundum virtutem suam accepisse. Igitur unusquisque secundum fidei suæ mensuram talentum, id est, Evangelij prædicationem, à prædicatione suscepit: sed servus ille, qui quinque talenta accepit, populus ex lege credentium est; ex qua profectus meritum ipsius rectè, probèque perfunctus, evangelicæ fidei operatione duplicavit, in oratione autem ponenda judi-

cijexamen est, quo
cœlestis verbi usus, &
redditus dispensati ta-
lenti postulatur.

℞. Amavit eum.

Lectio VIII.

Igitur, cui erant
quinque commissa,
Domino reverso, de
quinque decem obtu-
lit, talis scilicet in fi-
de repertus qualis in
lege: qui decem ver-
borum quinque libris
Moysi præceptorum
obedientiam per gra-
tiam evangelicæ Ju-
stificationis expleverit
Igitur jubetur in gau-
dium Domini introi-
re, id est, in hono-
rem gloriæ Christi re-
cipitur. Ille verò servus
cui duo talenta com-
missa sunt, gentium
populus est fide, atque

confessione, & Filij
justificatus, & Patris:
Dominum nostrum
Jesum Christum De-
um, atque hominem,
& spiritu, & carne con-
fessus: nam & corde
fides, & ore confessio
est. Hæc ergo huic
sunt duo talenta com-
missa. ℞. Sint lumbi.

Lectio IX.

Sed, ut prior ille o-
mnine Sacramentum
in quinque talentis,
id est, in lege cogno-
verat, idque ipsum fi-
de Evangelij duplica-
verat: ita iste incre-
mentum duorū talen-
torum, atque opera-
tione promeruit ra-
tione, ac redditu dis-
simili. Par tamen à Do-
mino munus ambo-
rum est, ut gentium

fidem exæquatam credentium ex lege scientiæ nosceremus : nam cum laudatione eâdem iubetur in gaudium Domini introire. Est autem duplicatio sumptæ pecuniæ operationem fidei addidisse ; & quæ opinionione crediderant, rebus, factisque gessisse. Te Deum.

In Laud. fit com. ocl. B. M. V. Concept. & ser.

Die xi. Decembris.
Sexta infra Oclavam S. Damasi Pap. & Conf. semid. cum com. Ocl. S. Nicolai, & B. V. ac ser.

Die xii. Decembris.
Septima die infra Ocl. S. Nicolai semid.

In primo Nocturno Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno

De Sermone S. Maximi Ad Sancti, ac Beatissimi Patris, &c. ut in Brev. de communi Conf. Pont. 1. loco.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Lectio VII. c. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.
De Homilia S. Ioannis Chrylostomi.

HÆc autem omnia de magistris dicta sunt, ut talenta sibi concredita non abscondant, sed omni diligentia discere cupientibus apponant

Ve-

Verum ultra audi dilecte, ex indignatione erga illum quomodo & discipuli rei sunt: & non solum illa repetuntur, quæ concredita, sed & cum lucro operatio quæritur: quid igitur dicit illi Dominus? Serve nequam. Terribilis indignatio, & minæ valentes per se percellere animum. Oportebat te pecuniam tuam dinumerare mentarijs, & ego, cum venissem, cum lucro repetissem illam. Pecuniam dicens eloquia pretiosa: numularios autem vos, qui suscipitis.

R. Amavit.

Lectio VIII.

QVocirca, dilecti, cum vobis con-

credita dinumeraverimus, vobis necessarium erit duplicem asferre laborem, & vigilantiam; tum quod dinumerata custodienda sunt, ut fixa manent, tum quod operandum, ut & alijs communicetur, & multos in viam virtutis inducant: ut bifariam vobis lucrum accrescat, tum pro salute vestra, tum pro aliorum utilitate. Igitur fratres vestros nolite negligere, neque solum spectare, quæ ad vos attinent; sed unicuique cura sit, quomodo proximum suum è diaboli faucibus eripiat.

R. Sint lumbi.

Lectio IX.

Simili modo & nos
 erga fratres nostros
 bene affecti magnam
 adhibeamus diligen-
 tiam, & obluetemur
 maligno illi Dæmoni,
 ut irritos ejus facia-
 mus conatus; nam si
 singuli, qui ad sunt,
 unum lucrifacere pos-
 sent, cogita quantā no-
 bis lætitiā Ecclesia
 multitudine filiorum
 suorum afferret: &
 quomodo diabolus
 confunderetur, vi-
 dens in vanum, &
 frustra extendi suare-
 tia? quòd si hoc fece-
 ritis, audietis & vos in
 die illo: Serve bone,
 & fidelis, in pauca fui-
 sti fidelis, supra multa
 te constituam. Te De-
 um laudamus.

*In Laud. fit. comm. Oct. B.
 V. & ser.*

Die xiii. Decembris.
*In die Octava S. Ni-
 colai duplex.*

In primo Nocturno.
Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.
 Sermo S. Gregorij Pap.
 2. par. Pastor. c. 1.
Lectio IV.

Tantum debet a-
 ctionem populi a-
 ctio transcendere Præ-
 tulis: quantum distare
 solet à grege vita pa-
 storis. Oportet nam-
 que, ut metiri se solli-
 citè studeat, quanta
 tenendæ rectitudinis
 necessitate constringi-
 tur, sub cujus æstima-
 tione populus grex
 vocatur. Sit ergò (ne-
 cesse est) cogitatione
 mundus, actione præ-
 cipiuis, discretus in
 si-

silētio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, benè agentibus per humilitatem locius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, interiorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiori sollicitudine non relinquens.

℞. Inveni.

Lectio V.

1. par. cap. 10.

Considerandū quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si ergò adhuc in ejus corpore

passiones vivunt, qua præsumptione percussum mederi prope- rat, qui in facie vultus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit; qui prospera mundi postponit: qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat.

Cujus intentioni benè congruens, nec omninò per imbecillitatem corpus; nec valdè per contumaciam repugnat spiritus. Qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.

℞. Posui.

Lectio VI. ib.

Vn.

VNde ipsum quoque Episcopatus Officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat: Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam querit. Sacrum quippe Officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis; cæterorum subiectione palcitur, laude propria latatur, ad honorem cor elevat; rerum affluentium abundantia ex-

ultat. Mundi ergo lucrum queritur sub eius honoris specie, quò mundi destrui lucra debuerāt.

R. Iste est.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Lectio VII.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrosij Episcopi.

2. de voc. gen. c. 2. post med.

Datur unicuique hic sine merito, unde tendat ad meritum, & datur ante ullū laborem, unde quis-

quisque mercedem accipiat secundum laborem, quod ita esse etiam Evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparisonem dicitur, quod homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis substantiam suam, & uni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij verò unum, unicuique secundum propriam virtutem, id est, secundum propriam, & naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari, & aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem.

℞. Amavit.

Lectio VIII.

Non itaque omnibus reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est, quia reparabilem, & sanabilem esse, de natura est: reparatum autem, & sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suæ, quem in eis distributor substantiæ prævidebat, dispar creditus est numerus talentorum: non meriti remunerationem, sed operis accepere materiam.

℞. Sint lumbi.

Lectio IX.

In qua duorum servorum vigilantissima industria, non to-
lum

lum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in æterna Domini sui gaudia intrare præcipitur. Tertij verò pigrum otium, & desidiosa nequitia sic punitur, ut & vitupe-

rationis decoretur & probrio, & portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem. Te Deum.

FINIS.

BREVIARIUM ROMANUM
SUPPLEMENTUM

SEU
OFFICIA NOVA SAN-
CTORUM

*Recitanda partim DE PRÆCEPTO
Partim AD LIBITUM.*

JUXTA DECRETA
INNOCENTII PAPÆ DECIMI,
ET SUCCESSORVM PONTIFICVM,
Usque ad M. DC. LXXXVII. ejusdem,
S. D. N. INNOCEN-
TII UNDECIMI. XI.

Unâ

*Cum Assignatione Missarum.
Cum Licentia Superiorum juxta Exemplaria
Romana.*

LABACI,
Typis Josephi Thaddæi Mayr, Inclytæ Provinciæ
Carniolæ Typographi.
Sumptibus Joannis Caroli Mally Bibliopecti.
ANNO M. DC. LXXXVII.

INDEX FESTORUM
AD
SUPPLEMENTUM
BREVIARII ROMANI PER-
TINENTIUM.

Die

JANUARIUS.

- 19 Canuti, Regis Daniae, Mart. *semid. ad libitum* cum Commem. SS. Marij Marthae. &c. MM. à Clemente X. die 17. Sept. Anno 1670. concessum. Pag. 1.
- 23 Desponsatio B. M. V. cum S. Joseph. *dup. maj. ad lib.* cum comm. S. Emerentianae V. & M. pro Ditionibus Casareis. à S. D. N. Innocentio XI. 6
- 28 Raimundi de Peniafort Conf. *semid. de præcepto.* cum comm. S. Agnetis secundò. à Clemente X. 23. Martii 1671. S. D. N. approbavit. Lect. 2. Noct. & Orationem propriam. 5. Feb. 1684. 12.
- 29 Francisci Salesij Ep. & Conf. *semid. de præcepto.* ab Alexandro VII. 21. Oct. 1666. 17
- 31 Petri Nolatici. Conf. *dup. de præcepto* à Clemente X. 23. Jul. 1672. ex *semid.* ab Alexandro VII. 1664. 12. Julii. hoc Festum instituentis, & 21. Oct. 1660. ex die 29. Jan. in 31. transfereatis. 20.

FEBRUARIUS.

- 4 Andreae Corsini Ep. & Conf. *semid. ad lib.* die

*ab Alexandro VII. 21. Oct. 1666. S. D. N.
die 11. 1684. Orationem mutavit. 24*

- 7 Romualdi Abb. duplex de præcepto. à Cle-
mente IX. 23. Feb. 1669. ex *semid.* Clemen-
tis VIII. 28.
- 8 Ioannis de Matha Conf. *dup. ad lib.* pro Ita-
lia, &c. & Eccl. ubi est Concessum. 28
-

MARTIVS.

- 17 Patritij Ep. & Conf. *semid.* de præcepto com-
fer. in Quadrag. à S. D. N. Innocentio XI.
7. Sept. 1685. ex *simplici* Urbani VIII.
1630. 32.
- 19 Iosephi Confess. Sponsi B. M. V. *dup 2. class.*
de præcepto. à Clemente X. 21. Nov. 1671.
ex *antiquo dup. communi.* 36.
- Feria 6. post Dom. Passionis in Martio, vel
Aprili. Off. de 7. Doloribus B. M. V. *dup.*
maj. ad lib. pro tota Germania. à Clemente
X. 2. Martij. 1674. 40.
-

APRILIS.

- 5 Vincentij Ferrerij Conf. *semid.* ad lib. à Cle-
mente IX. 20. Mart. 1668. 69.
- 29 Petri Martyris. *dup.* de præcepto. à Clemente X.
26 Jul. 1670. ex *semid.* Clementi VIII. 73.
- 30 Catharinæ Senen. V. *dup.* de præcepto. à
Clemente X. 9. Oct. 1670. 73.
-

MAIVS.

- 4 Monicæ Vid. *semid.* de præcepto. à Clemen-
te IX. 14. Jul. 1669. 73.
- 10 Antonini Ep. & Conf. *semid.* ad lib. cum com-
SS. Gordiani, & Epimachi MM. à S. D.
N. 17. Aug. 1683. 79.

- 18 Venantij Mart. *semid.* de præcepto. à Cle-
mente X. 8. Nov. 1670. 82.
- 19 Petri Cælestini *dup.* de præcepto. cum comm.
S. Pudentianæ V. à S. D. N. ex Clementis
9. (5. Oct. 1669.) *semid.* 88.
- 20 Bernardini Senen. Conf. *semid.* de præcepto
ab Alexandro VII. 15. Sept. 1657. 91.
- 25 Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. *semid.* de
præcepto. cum comm. S. Urbani Pap. &
M. à Clemente X. 29. Nov. 1670. 94.
- 26 Philippi Nerij. Conf. *dup.* de præcepto. cum
com. S. Eleutherij Pap. & Mart. à Cle-
mente IX. 8. Junij. 1669. ex Urbani VIII. 6.
Nov. 1625. *semid.* ad libitum. 97.

JVNIVS.

- 6 Norberti Ep. & Conf. *duplex.* de præcepto à
Clemente X. 7. Sept. 1672. Ex Pauli V. *se-
miduplici* 14. Nov. 1620. 97.
- 13 Antonij de Padua Conf. *dup.* de præcepto.
à Clemente X. 18. Jun. 1670. ex *semid.*
Clementis VIII. 97.

IVLIVS.

- 4 Elisabethæ Reginae Portug. *semid.* ad lib. cum
Com. Octavæ Apost. Petri, & Pauli ab Vr-
bano VIII. 1630. 98.
- 8 Margaritæ Reginae Scotiæ Viduæ. *semid.* ad
lib. à S. D. N. Innocentio XI. 107
- 12 Joannis Gualberti Abb. *dup.* à S. D. N. ex
semid. 28. Feb. 1671. Clem. X. 110.
- 15 Henrici Imperatoris Conf. *dup.* per Germa-
niam. à S. D. N. ex *semid.* (28. Feb. 1671.
Clem. X. 116.

- 16 Commemoratio solemnis B. M. V. de Monte Carmelo. *dup. Maj. Pro Provin. ac Ditionibus Casareis. à Clemente X. 4. Decemb. 1675.* 119.
- 17 Alexij Conf. *semid. ad libit. ab Urbano VIII. 1637.* 130.
- 23 Apollinaris Ep. & Mart. *dup. de præcepto. à Clemente X. 25. Maj. 1675. ex semid. antiquo.* 130.
- 31 Ignatij Conf. *dup. de præcepto à Clemente IX. 11. Oct. 1667. Ex Innocentij X. 21. April. 1646. semid. Clemens X. 1676. Evang. Officij mutavit & Missam.* 130.

AUGVSTVS.

- 7 Cajetani Conf. *dup. cum comm. S. Donati. Ep. & M. à S. D. N. 4. Augusti. 1685. ex semid. à Clemente X. 14. Apr. 1674.* 131.
- 12 Claræ Virg. *dup. de præcepto. cum comm. oct. S. Laurentij. à Clemente X. 27. Maj. 1670. ex PnV. simplici & Urbani VIII. dup. ad libitum.* 136.
- 30 Rosæ à S. Maria, Virg. Limanæ. *dup. ad lib. In Imperio, & Hisp. à Clemente X. 3. Decemb. 1672.* 137.
- 31 Raimundi Nonnati, Conf. *dup. à S. D. N. ex semid. ad lib. à Clem. IX. 13. Aug. 1669.* 140.

SEPTEMBER.

Dominica 1. Sept. Off. SS. Angel. Custod. *dup. 2. class. ad lib. cum Octava comm. Dominicæ, &c. in Provinciis Casareis, alibi 2. Octob. dup. Commun. à Clemente IX. 30. Jul. 1667.* 144.

- Dominica infra Oct. Nativit. B. M. V. Offici-
 cium de SS. Nomine B. M. V. *dup. majus*,
 cum comm. Dominicæ à S. D. N. 20.
 Nov. 1683. *Idem Off. proprium assignavit*
 5. Feb. 1684. 170.
- 10 Nicolai de Tolentino Conf. *dup. de præcepto*.
 cum comm. Octavæ Nativit. B. M. à Cle-
 mente X. 20. Sept. 1670. *ex semid. à Cle-*
mente VIII. 178.
- 18 Thomæ de Villanova Ep. & Conf. *semid. ad*
lib. ab Alexandro VII. 17. Junii. 1659. 178.
- 19 Januarij Ep. & Soc. MM. *dup. de præcepto*.
 à S. D. N. Innocentio XI. 7. Decemb. 1676.
ex semid. Antiquo. 182.
- 20 Eustachij, & Soc. Mart. *dup. de præcepto*. cum
 comm. Vigiliæ S. Matthæi à Clemente X.
 26. Jan. 1671. *ex semid. Urbani VIII.* 24. Nov.
 1625. 182.
- 28 Wenceslai Bohemiæ Ducis, & Mart. *semid. ad*
libitum à Clemente X. 29. Nov. 1670. 182.

OCTOBER.

- 1 Remigij Ep. & Conf. *semid. ad libitum. à*
Clemente IX. 26. Nov. 1668. *ex antiquo*
simplici. 185.
- 6 Brunonis Conf. *duplex de præcepto. à Cle-*
mente X. 14. Martij. 1675. *ex Gregorij XV.*
semiduplici. 186.
- 13 Eduardi Conf. Regis Angliæ *semid. de præ-*
cepto. à S. D. N. 6. Ap. 1680. 186.
- 15 Theresiæ Virg. *dup. de præcepto. à Clemente*
IX. 21. Julii 1668. *ex Urbani VIII.* (25. Aug.
 1636.) *semid. ad libitum.* 189.

- 17 } Hedwigis Vid. Reginae Poloniae *semid.* ad li-
bitum. à S. D. N. Innocentio XI. die 17. Sep.
1680. die vero 18. Ap. 1682. *Lecl. prop.*
approbavit. 189.
- 19 } Petri de Alcantara Conf. *semid.* de præcepto
à Clemente X. 9. Aug. 1670. 192.
- 21 } Ursulae, & Soc. Virg. & MM. *dup.* à Grego-
rio XIII. pro Eccl. ubi est concessum. 196.
- 31 } Wolfgangi Ep. & Conf. *dup.* de præcepto.
per totam Germaniam. cum comm. Vigil.
Omnium Sanctorum. ab Urbano VIII. 14.
Januarij. 1640 198.

NOVEMBER.

- 4 } Caroli Ep. & Conf. *duplex de præcepto.* cum
comm. Oct. Omnium Sanctorum. item
SS. Vitalis, & Agricolaë MM. ab Alexan-
dro VII. 27. Sept. 1659. *ex semid.* à Paulo V. 201.
- 13 } Didaci Conf. *semid.* de præcepto. à S. D. N.
Innocent. XI. 7. Decemb. 1680. qui & 9.
Aug. 1681. *Lecl. propr. approbavit.* 201.
- 19 } Elisabethae Reginae Viduae *dup.* de præcepto.
cum comm. S. Pontiani Pap. & M. à Cle-
mente X. 29. Maij. 1672. *ex ejusdem.* (13.
Sept. 1670.) *semid.* ad Lib. 204.
- 20 } Felicis de Valois Conf. *dup.* pro Eccl. ubi est
concessum. 206.
- 22 } Cæciliae Virg. & M. *dup.* de præcepto à Cle-
mente X. 6. Dec. 1671. *ex semid.* anti-
quo. 210.

DECEMBER.

- 3 } Francisci Xaverij Conf. *duplex.* de præcepto

à Clemente X. 9. Oct. 1670. (qui Evang.
Off. & Missam mutavit) ex semid. Ale-
xandri VII. 6. Sept. 1663. 211.

6 Nicolai, Ep. & Cont. dup. de præcepto. à Cle-
mente X. 1671. 6. Decemb. ex semid. anti-
quo. 216.

8 Conceptio B. M. V. duplex 2. class. cum O-
ctava in Ditionibus Pontificijs. Casareis. &
Hispan. ab Alexandro VII. 12. Nov. 1664. ex
Clementis VIII. dup. maj. 217.

FESTA JANUARIJ.

Die xix. Januarij.

*In Festo S. Canuti, Daniæ Regis Martyris,
Semiduplex ad libitum.*

*Omnia dicuntur de
communi unius Marty-
ris, præter Orationem
(quæ terminatur: Per
eundem Dominum
&c.) & Lectiones secun-
di Nocturni.*

*In secundis vesperis
Cathedræ S. Petri, fit
Commemoratio 1. de S.
Paulo, ut in Breviario
2. de S. Canuto M.*

*Antiph. Iste Sanctus
pro lege, &c.*

*V. Gloria & hono-
re, &c.*

*R. Et constituisti,
&c.*

Oratio.

DEus, qui ad illu-
strandam Eccle-
siam tuam, beatum
Canutum Danorum
Regem Martyrij pal-
mâ, & gloriosis mira-
culis decorare digna-
tus es: concede pro-
pitius: ut, sicut ipse
Dominicæ Passionis
imitator fuit, ita nos
per eius vestigia gra-
dientes, ad gaudia
sempiterna pervenire
mereamur.

3. *De SS. Mario, Danorum Regis filius,*
Martha, Audiface, & fide, pietate, & mo-
Abacbum Martyribus. rum honestate con-

Antiph. Istorum est spicuus, eximiæ lan-
 enim, &c. titatis à teneris annis

ŷ. *Lætamini in Do. specimen dedit. Pa-*
 mino, &c. ternum sceptrum sum-

℞. *Et gloriamini, ma omnium accla-*
 &c. matione adeptus, Re-

Oratio.

EXaudi, Domine, sedulò incumbere,
 Epopulum tuum, Ecclesias redditibus

cum Sanctorum tuo- augere, & pretiosa
 rum patrocínio sup- supelectili ornare cæ-

plicantem: ut & tem- pit. Tum zelo pro-

poralis vitæ nos tri- pagandæ Fidei succen-

buas pace gaudere, & sus, barbara regna ju-

æternæ reperire subsi- sto certamine aggress-

idium. Per Dominum sus, devictas subditas-

In primo Nocturno que nationes Chri-
Lectiones de Scriptura stianæ Legi subjugavit.
occurrente. Victoriis autem plu-

In secundo Nocturno. rimis gloriosus, & di-
Lectio IV. vitiis auctus, regale
CAnutus Quartus, diadema ad Christi
 Suenonis Esthritij Crucifixi pedes abje-
 cit;

cit ; te & regnum illi
 tubijciens , qui Rex
 Regum est , & Domi-
 nus dominantium.
 Corpus tuum jeuniis,
 Ciliciis, & flagellis ca-
 stigavit. In oratione
 & contemplatione af-
 fiduus, erga pauperes
 profusus, erga omnes
 beneficus semper fuit,
 nec unquam à justitiæ
 divinæque legis semi-
 ta deflexit.

R. Honestum fecit
 illum Dominus , &
 custodivit eum ab i-
 nimicis, & à seducto-
 ribus tutavit illum :
 Et dedit illi clarita-
 tem æternam.

V. Descenditque
 cum illo in foveam : &
 in vinculis non dere-
 liquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Psalmus.

His aliisque virtu-
 tibus imbutus ad
 supremum perfectio-
 nis apicem sanctus
 Rex properabat. Ac-
 cidit autem, ut Angliæ
 Regnum à Wilhel-
 mo Normannorum
 Duce formidabili ex-
 ercitu invaderetur.
 Anglis verò, Dano-
 rum opem imploran-
 tibus, cum succurre-
 re Rex decrevisset ;
 belli expeditionem O-
 lao fratri commisit.
 Qui regnandi cupidi-
 tate illectus, arma
 vertit in Regis perni-
 ciam, militibus & po-
 pulo contra illum
 concitatis. Nec de-
 fuerunt rebellionis fo-
 menta : cum enim
 Rex editis legibus de-
 cimas Ecclesijs solvi,

Dei & Ecclesiæ præcepta servari, transgressores puniri sanxisset; plerique perverſi, ac ſcelerati homines exacerbati, primum quidem tumultuari, tum plebem commovere, ac tandem ſanctiſſimo Reginecem moliri cœperunt.

R. Deſiderium animæ ejus tribuiſti ei, Domine. * Et voluntate labiorum ejus non fraudaviſti eum. *V.* Quoniam præveniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo. Et voluntate.

Leſtio VI.

SCiens igitur Rex, futurorum præ-

ſcius, mortem ſibi propter juſtitiam imminere, cã prænuntiata, ad Eccleſiam S. Albani Martyris Othoniæ, tanquam ad locum certaminis, profectus eſt; & Sacramentis munitus, agonem ſuum Domino commendabat. Mox ibi adveniens conjuratorum multitudo, Eccleſiæ ignem admovere, fores confringere, & in eam irrumpere tentarunt. Quod cùm perficere non poſſent, ad fenestras accedentes, ſaxa & ſagittas in ſanctum Regem, flexis genibus pro inimicis orantem, magno impetu jaculari non ceſſarunt donec lapidum & ter-

lorum

lorum ictibus, ac tandem lanceâ confossus glorioso martyrio, ante altare extensis brachiis procumbens, coronatus est, sedente in Apostolico throno Gregorio Septimo. Multis postea miraculis Martyrem suum illustravit Deus: nam gravi penuriâ, & diversis calamitatibus oppressa Dania, patra- ti sacrilegii poenas luit. Plures etiam variis languoribus afflicti, ad eius tumulum remedium & incolumitatem consecuti sunt. Cùmque Regina sacrum ejus Corpus noctu càm surripere, & aliò transferre conaretur, emisso cælitus ingenti splendore per-

territa, à proposito cessavit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aquâ sapientiæ salutatis potavit illum.

Et coronam, Gloria Parri. Et coronam,

In III. Nocturno

Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium: Si quis vult post me venire. De communi unius Martyris.

Nona Lectio, & Commemor. in Laudibus de SS. Mario & c. Martyribus, ex Breviario. Vesperæ de SS. Fabiano & Sebastiano. cum Commemor. S. Canuti.

Die xxiii. Januarij.
In Festo Desponsationis B. V. Mariæ cum S. Joseph. dup. maj.

De Concessione Innocentii XI. pro omnibus Hæreditariis Regnis, & Provinciis Augustissimi Rom. Imp. Leopoldi I.

Omnia sicut in Nativitate B. M. V. 8. Septembris solum mutato titulo Nativitatis in Desponsationis: quod bene notandum in Oratione, Invitatorio, RR. & VV.

Ad Vesperas Antiphona. Desponsatio gloriæ, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit, cum reliquis de B. Maria, ut in ejus officio parvo. Capit. Ab Initio, & ante. Hym. Ave maris &c.

V. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat Antiph.

Gloriæ Virginis Mariæ desponsationem dignissimam recolamus, quæ & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio

FAmulis tuis quantum sDomine celestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum.

mentum. Per Domi-
num nostrum Iesum
Christum.

*Deinde fit comme-
mor. SS. Vincentii &
Anastasij MM. & S.
Emerentianæ V. & M.
Ad Matutinum Invi-
tatorium.*

Desponsationem V.
Mariæ celebremus,
Christum ejus filium
adoremus Dominum.
*Psal. Venite exulte-
mus.*

*Hym. Quem terra
Antiphonæ, & Psalmi
Nocturnorum, ut in Of-
ficio parvo B. Mariæ.*

In primo Nocturno.

ŷ. Specie tua, &
pulchritudine tua.

℞. Intende, prospere
procede, & regna.

In I. Nocturno lect.
Osculetur me osculo

&c. *ut in Nativitate B.
M. V. 8. Septemb.*

℞. 1. Hodie despon-
sata est B. Virgo Ma-
ria ex progenie Da-
vid: Per quam salus
mundi credentibus
apparuit, cuius vita
gloriosa lucem dedit
sæculo. ŷ. Desponsa-
tionem beatæ Mariæ
Virginis cum gaudio
celebremus. Per quam

℞. 2. Beatissimæ
V. Mariæ desponsatio-
nem devotissimè ce-
lebremus: * Vt ipsa
pro nobis intercedat
ad Dominum Iesum
Christum. ŷ. Cum ju-
cunditate desponsa-
tionem beatæ Mariæ
Virginis devotissimè
celebremus. Ut ipsa.

℞. 3. Gloriosæ Vir-
ginis Mariæ desponsa-

tionem dignissimam
recolamus : * cuius
Dominus humilita-
tem respexit : quæ
Angelo nuntiante
concepit saluatorem
mundi. V. Beatissimæ
V. Mariæ despon-
sationem devotissimè
celebremus. Cuius.
Gloria Patri. Cuius.

In secundo No. Furno

V. Adjuvabit eam
vultu suo.

R. Deus in medio
ejus non commove-
bitur.

Sermo S. Bernardi
Abbatis

*Ex Homilia secunda Ju-
permissus est*

Lectio IV.

O Portebat à Prin-
cipe mundi, ali-
quamdiu celari divini
consilii Sacramentum

non quòd Deus, si pa-
lâm opus suum facere
vellet, impediri posse
ab illo metueret : sed
quia ipse, qui non so-
lùm potenter, sed et-
jam sapienter quæcun-
que voluit fecit, sicut
in omnibus operibus
suis quasdam rerum
vel temporum con-
gruentias propter Or-
dinis pulchritudinem
servare consuevit : ita
in hoc quoque tam
magnifico opere tuo
nostræ videlicet repa-
rationis, non tantùm
potentiam tuam, sed
& prudentiam osten-
dere voluit.

R. Desponsatio glo-
riolæ Virginis Mariæ
ex semine Abrahamæ,
ortæ de tribu Juda,
clara ex stirpe David,*

Cujus vita inclyta
cunctas illustrat Ec-
clesias. *ψ.* Hodie de-
sponsata est beata Vir-
go Maria ex proge-
nie David. Cujus vita.

Lectio V.

Conueniens ergò e-
rat, ut suaviter
quoque omnia, cæle-
stia scilicet, & terrena
disponeret, quatenus
& illinc deiciens in-
quietum reliquos in
pace firmaret: & sic
debellaturus invidum
nobis prius suæ humi-
litis, & Mantuetu-
dinis valdè necessa-
rium exemplum re-
linqueret: sicque mi-
rabili fieret modera-
mine sapientiæ, ut &
suis suavis, & hostibus
fortis appareret.

R. Cum jucundita-

te desponsationem B.
Mariæ celebremus: *
ut ipsa pro nobis in-
tercedat ad Dominum
Iesum Christum. *ψ.*
Corde, & animo Chri-
sto canamus gloriam
in hac sacra solemni-
tate præcellæ genitri-
cis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio VI.

Quid enim prodes-
set diabolum à
Deo vinci nobis ma-
nentibus superbis? ne-
cessariò igitur despon-
sata est Maria Joseph,
quando per hoc & à
canibus sanctum ab-
sconditur, & à spon-
so Virginitas compro-
batur & Virginis tam
verecundiæ parcitur,
quàm famæ provide-
tur. Quid sapientius?
quid dignius divina

A. 5 pro-

providentia? uno tali consilio secretis cælestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama Virginis Matris.

R. Desponsatio tua Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. * Ex te enim ortus est sol justitiæ Christus Deus noster: Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. *V.* Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Noct.

V. Elegit eam Deus, & prælegit eam.

R. In tabernaculo

luo habitare fecit eam
Evang. ex Festo S. Josephi 19. Martii.

R. vii. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen eius *V.* Et misericordiacius à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

R. viii. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ Christus Deus noster. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto famineo lexu: sentiant omnes tuum juvamen quicunque celebrant tuam desponsationem

Quia

Quia ex te, Gloria Patri. Christus.

Nona Lect. de S. Emerentiana V. M. ut in Breviario, nisi fuerit Dominica, & tunc dicitur Homilia Dominica curr.

Ad Laudes, & per Horas. Antiph.

Desponsatio gloriolæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda clara ex stirpe David. *Psalmus Dominus regnavit. Cum reliquis de Dominica. Antiph.* Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias *Antiph.* Regali ex progenie Maria exorta refulget, cujus precibus nos adjuvari mente,

& spiritu devotissime poscimus. *Antiph.*

Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcellæ Genitricis Dei Mariæ. *Antiph.* Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.

Capitulum

Ab initio &c. *Hym.* O gloriola. v. Desponsatio est hodie S. M. Virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedict. Antiph. Desponsationem hodiernam perpetuæ V. Genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua Celsitudo

thro

throni processit, Al-
leluja.

Oratio.

Famulis tuis, quæ-
sumus, *ut supra*

*Deinde fit com. S. E-
merentianæ V. & M. An-
tiph. Simile est v. Gloria, & honore. O-
rat. Indulgentiam.*

*Ad primam, & reli-
quas Horas, Antiph. Cap
& v. v. sicut in Nati-
vitate B. M. V. 8. Sep.
solum mutato titulo Na-
tivitatis in Desponla-
tionis.*

*In 2. vesp. Antiph.
Psalmi, Capitulum, &
Hym. ut in primis vesp
v. desponsatio est ho-
die sanctæ Mariæ Vir-
ginis. R. Cujus vita in-
clyta, totas illustrat
Ecclesias.*

Ad Magnific. Ant. De-

ponsatio tua Dei Ge-
nitrix virgo, &c.

*Oratio. Famulis, ut
supra.*

*Deinde fit Com. S.
Timothei Ep. & M. An-
tiph. Iste sanctus. v.
Gloria, & honore. O-
ratio. Infirmitatem.*

Die xxviii. Januarii.
*In Festo S. Raymundi
le Peniafort Confess.
Ord. Præd. semid. de
Præcepto,*

*Ex Concessione Cle-
neutis X. 1671. 23.
Martii infra positas ve-
rò Lectiones pro secun-
do Nocturno, & Ora-
tionem S. Rituum Cong.
ad instantiam Religio-
nis Dominicane diligen-
ter revisas approbavit,
easque in Breviario &
Mis-*

fali in posterum edendis apponi, ac imprimi præcepit die 5. Feb. 1684. (fuit 23. huius) si autem in Dominicam venerit, transfertur iuxta Rubricas in proximam diem non impeditam.

Omnia de communi Confess. non Pontif. præter ea, quæ hic habentur: & ad Hym. Iste Confessor. dicitur. & Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

In 2. vesp. S. Joannis Chrysoptomi, fit com. de S. Raymundo ex com. Confess. non Pont.

Oratio

DEus, qui beatum Raymundum pœnitentiæ Sacramenti insignem mini-

strum elegisti, & per maris undas mirabiliter traduxisti: concede ut ejus intercessione dignos pœnitentiæ fructus facere, & ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum, &c.

Deinde fit com. S. Agnetis 2. V. & M. & Specie tua, Ant. Stans à dextris. Or. prop. ut in Breviario.

In primo Nocturno Lektionen de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno, Lectio iv.

BEATUS Raymundus Barcinonensis Nobili familia de Peniafort, Christianæ Religionis rudimentis imbutus, adhuc par-

parvulus eximia ani-
mi, & corporis indo-
le magnum aliquid
portendere visus est.
Nam adolescens hu-
maniores litteras in
patriaprofessus, Bono-
niam se contulit, ubi
pietatis Officiis, ac
Pontificio, Civilique
juri sedulò incum-
bens, & Doctoris lau-
reâ insignitus, ibidem
Sacros Canones ma-
gna cum hominum
admiratione est inter-
pretatus. Eius virtu-
tum fama percrebre-
sciente, Berengarius
Barcinonensis Episco-
pus, cum Româ suam
ad Ecclesiam rediret,
eum conveniendi cau-
sa Bononiam iter in-
stituit, & tandem lum-
inis precibus, ut se-

cum in patriam rever-
teretur, obtinuit.
Mox ejusdem Eccle-
siæ Canonicatu, &
præpositurâ ornatus,
universo Clero, & po-
pulo, integritate, mo-
destia, doctrina, & mo-
rum suavitate præful-
sit, ac Deiparæ virgi-
nis, quam singulari
pietatis affectu vene-
rabatur, honorem, &
cultum semper pro vi-
ribus auxit.

Lectio V.

ANnum circiter
quintum supra
quadragesimum a-
gens, in Ordine Fra-
trum Prædicatorum,
solemni emissa profes-
sione, ut novus mi-
les, in omni virtu-
tum genere, sed præ-
cipuè in charitate er-

ga egenos, & maxime captivos ab Infidelibus detentos se exercuit. Vnde cum eius hortatu S. Petrus Nolasco (cujus ipse confessiones audiebat suas opes pijsimo huic operi conferret, tum eidem, tum B. Raymundo, & Iacobo primo Aragoniæ Regi apparens Beatissima Virgo, gratissimum sibi, & Vnigenito Filio suo fore dixit. si in suum honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus captivos ex Infidelium tyrannide liberandi cura incumbere. Quare collatis inter se consiliis, Ordinem Beatæ Mariæ de mercede Redemptionis Captivorum iudicaverunt: Cui beatus Raymundus certas vendi leges præscripsit ad eiusdem Ordinis vocationem accommodatissimas: quarum approbationem aliquot post annos à Gregorio Nono impetravit, & dictum S. Petrum primum Generalem Ordinis magistrum suis ipse manibus habuit eodem indutum creavit

Lectio VI.

A Beodem Gregorio Romano accersitus & Capellani, ac Pœnitentiarij, & Confessarij sui munere decoratus, eiusdem iussu, Romanorum Pontificum decreta, in diversis Conciliis,

& Epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redegit. Archiepiscopatum Taraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissimè recusavit: Et totius Ordinis Prædicatorum generale magisterium, quod per biennium sanctissimè administraverat, spontè dimisit. Iacobo Aragoniæ Regi sacre Inquisitionis officii suis in Regnis instituendi auctor fuit. Multa patravit miracula; inter quæ illud clarissimum, quod ex Insula Baleari majori Barcinonem reverturus, strato super aquas pallio, centum sexaginta milliaria sex horis confecerit, & suum

Cœnobium ianuis clausis fuerit ingressus. Tandem prope centenarius, virtutibus, & meritis cumulatus obdormivit in Domino anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto, quem Clemens octavus in Sanctorum numerum retulit.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri, &c. ut in Communi Confess. non Pontif.

Nona Lect. & com. in Laud. S. Agnetis secundò. Antiph. Ecce quod concupivi, &c.

Oratio Deus, qui nos annua beatæ Agnetis, &c. prop.

In 2. vesp. à cap. de S. Francisco Salesio Ep.

Conf. cum commemoratione S. Raymundi.

Lectiones de Scriptur. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Die xxix. Januarij.
In Festo S. Francisci Salesij, Episcopi & Confess. semiduplex de præcepto.

Oratio

DEus, qui ad animarum salutem, beatum Franciscum Confessorem tuum atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti: concede propitius; ut charitatis tuæ dulcedine perfusi, eius dirigentibus monitis, ac suffragantibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

FRANCISCUS in Opido Salesio, unde familiæ cognomen pijs, & nobilibus parentibus natus, à teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit, morum innocentia, & gravitate. Adolescens liberalibus disciplinis eruditus: Mox Philosophiæ, ac Theologiæ Parisijs operam dedit: & ne quid sibi deesset ad animi culturam, juris utriusque lauream summa cum laude Patavij obtinuit. In sacra Æde Lauretana perpetuæ virginitatis votum, quo pridem

artibus, se obtinuerat innovavit: A cuius virtutis proposito nullis unquam dæmonum fraudibus, nullis sensuum illecebris potuit dimoueri.

℞. Inveni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Recusata in Sabaudia Senatu amplissima dignitate, Clericali militiæ nomen dedit; tum Sacerdotio initiatus, & Genevensis Ecclesiæ Præposituram adeptus, eius muneris

partes adeo perfecte explevit, ut cum Granerius Episcopus vindicandis ab hæresi Calviniana Chaballiensibus: alijque Genævæ finitimis populis divini verbi præconem destinavit. Quam expeditionem alacri animo suscipiens, asperrima quæque perpeffus est, sæpè ab hæreticis conquistus ad necem, variisque calumnijs, & insidijs vexatus. Sed inter tot discrimina, & agones insuperabilis eius constantia semper enituit; Deique ope protectus septuaginta duo milia hæreticorum ad catholicam fidem: reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate,

& doctrina insignes numerantur.

R. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi cum Manus.

LECTIO VI.

Mortuo Granerio, qui cum sibi Co-adiutorem decerni curaverat, Episcopus consecratus, sanctitatis suæ radios circumquaque diffudit: zelo Ecclesiasticæ disciplinæ, pacis studio, misericordia in pauperes, omnique virtute conspicuus. Ad divini cultus augmentum, novum ordinem San-ctimonialium instituit, à Visitatione Beatæ Virginis nuncupatum, sub Regula Sancti Augustini, cui addidit constitutiones, sapientia, discretionem, & suavitate mirabiles. Suis itaque scriptis cælesti doctrina refertis Ecclesiam illustravit, quibus iter ad Christianam perfectionem tutum, & planum demonstrat. Annum denique agens quinquagesimum quintum, dum è Gallia Annesium regreditur, post sacrum in die Sancti Joannis Evangelicæ Lugduni celebratum, gravi morbo correptus, sequenti die

migravit in cælum ,
 anno Domini millesi-
 mo sexcentesimo vi-
 gesimo secundo. Ejus
 corpus Annesium de-
 latum in Ecclesia Mo-
 nialium dicti ordinis
 honorificè conditum
 fuit , cœpitque statim
 miraculis clarescere.
 Quibus ritè probatis
 ab Alexandro Septi-
 mo Pontifice Maximo
 in Sanctorum nume-
 rum relatus est , assi-
 gnata eius Festivitati
 die vigesima nona Ja-
 nuarii.

℞. Iste est , qui an-
 te Deum magnas vir-
 tutes operatus est : *
 Ipse intercedat pro
 peccatis omnium po-
 pulorum.

℣. Iste est qui con-
 tempsit vitam mun-

di , & pervenit ad cæ-
 lestia regna. Ipse inter-
 cedat. Gloria Patri.
 Ipse.

In tertio Noct.

Homil. in Evang.

Homo peregrè profi-
 ciscens, *ut in commun.*

Confess. Pontif. primo lo-
co. Missa de com. Conf.

Pont. Statuit ei Do-
 minus, &c. *cum Ora-*
tione propria. Evang.

Homo peregrè profi-
 ciscens, &c. *In Vesp.*

à capit. fit de S. Mar-
tina, cum commem. S.
Francisci.

Die xxxi. Januarij.

In Festo S. Petri No-
lasci Confess. dup.

In Hymno Iste Con-
fessor, dicatur Hac die

lætus meruit supre-
 mos laudis honores.

Ora-

Oratio

DEus, qui in tuæ singulari erga proximum charitatis exemplum ad fidelium redemptionem, Sanctum Petrum Nolaticum Ecclesiam tuam nova prole foecundare divinitus docuisti: cuius virtutis prælagium fuit, quòd cum adhuc in cunabulis vagiret infans, examen apum ad eum convolavit, & fapsius nobis intercessionem concede à peccati servitute solutis, in cœlesti patria perpetua libertate gaudere. Qui vivis, & regnas

Deinde fit commemoratio S. Martine, Antipb. Veni.

*In primo Nocturno
Lectioes de script. occurr.*

*In secundo Nocturno
Lectio IV.*

Petrus Nolasus prope Carcalonam in Gallia nobili genere natus, singulari erga proximum charitate excel- luit: cuius virtutis prælagium fuit, quòd cum adhuc in cunabulis vagiret infans, examen apum ad eum convolavit, & fapsius nobis intercessionem concede à peccati servitute solutis, in cœlesti patria perpetua libertate gaudere. Qui vivis, & regnas

crans, diuendito patrimonio, in Hispaniam secessit, & apud Beatam Virginem Montis Serrati, votum quo pridem se obstrinxerat, exolvit. Tunc Barchinonam pergens cum in Christi fidelibus ab hostium servitute redimendis

Omniem pecuniam multa animo volven-
 contumpfisset, se- ti. Beata Virgo appa-
 ipsum pro ijs liberan- rens, filio suo, sibi que
 dis venum ire, aut in acceptissimum fore
 illorum vincula suffi- suggestit, si ad sui ho-
 ci, cupere dicitabat. norem Religiosorum

R. Honestum fecit ordo institueretur,
 illum Dominus, & cu- quibus præcipue esset
 stodivit eum ab inimi- cura, captivos ab in-
 cis, & à seductoibus fidelium tyrannide li-
 tutavit illum. *Et de- berare. Huic cœle-
 dit illi claritatem æ- sti monito illicò ob-
 ternam. †. Iustum temperans, unà cum
 deduxit Dominus per S. Raymundo de Penia
 vias rectas, & ostendit fort, & Iacobo primo
 illi regnum Dei. Et de- Rege Aragoniæ de e-
 dit. adem re à Dei Geni-
 trice ipsa nocte præ-

Lectio V.

Quam gratam Deo monitis, Religionem
 fuerit hoc Sancti Beatae Mariæ de Mer-
 viri desiderium, sub- cede Redemptionis
 sequens declaravit e- Captivorum instituit;
 ventus: Nam noctu Sodalibus suis quarto
 oranti, & de Christia- voto obstrictis, ma-
 norum in captivitate nendi in pignus sub
 degentium subsidio, Paganorum potesta-

te, si pro Christiano-
rum liberatione opus
fuerit.

R. Amavit eum
Dominus, & ornavit
eum, stolam gloriæ
induit eum: * Et ad
portas paradisi coro-
navit eum, v̄. Induit
eum Dominus lori-
cam fidei, & ornavit
eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Edito virginitatis
voto, illibatam
perpetuò castitatem
servavit. Patientia,
Humilitate, & Absti-
nentia, cæterisque vir-
tutibus mirabiliter e-
nituit; Prophetiæ do-
no illustris, futura
prædixit: inter quæ
maximè celebratur,
quòd Iacobus Rex Va-
lentiæ à Mauris oc-

cupatam expugnave-
rit, accepta priùs ab
eo obtinendæ victo-
riæ securitate. Angeli
Custodis, ac Deiparæ
Virginis frequenti ap-
paritione recreabatur.
Senio tandem conse-
ctus, de imminente
morte certior factus,
in morbum incidit,
sanctisque refectus Sa-
cramentis, fratres
suos ad charitatem er-
ga captivos cohorta-
tus, & Psalmum, Con-
fitebor tibi Domine in
toto corde meo, de-
votissimè recitans, ad
illa verba: Redemptio-
nē misit Dominus po-
pulo suo, spiritum Deo
reddidit media nocte
Vigiliæ Nativitatis Do-
mini Anno millesimo
ducentesimo quin-

quagesimo sexto. Cujus festivitatem Alexander Septimus die trigesima prima Ianuarij celebrari præcepit.

R. Iste homo perfecit omnia, qua locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. *v.* Iste est qui contempnit vitam mundi, &

pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio No. Aurno.

Homil. in Evang.

Nolite timere pusillus grex, ut in commun.

Confess. non Pontif. secundo loco. Missa.

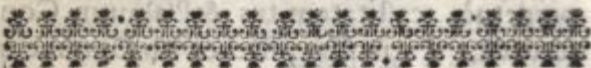
Itus ut palma florebit.

de com. Conf. non Pont.

Oratio propria.

In secundis vesperis commem. Sancti Ignatii

Episc. & Mart.

FESTA FEBRUARIJ.

Die iv. Februarij.

In Festo S. Andreae Corsini Episcopi, & Confessoris. Semid.

In Hymno: Iste Conf. dic: mee. sup.

Oratio.

DEus, qui in Ecclesia tua nova temper instauras ex-
cm

empla virtutum, da-
populo tuo beati An-
dreae Confessoris tui,
atque Pontificis, ita
sequi vestigia, ut asse-
quatur, & præmia.
Per Dominum no-
strum, &c.

In primo Nocturno.

*Lectioes de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

ANdream Floren-
tia, ex nobili
Corfinorum familia
natum parentes pre-
cibus à Deo impetra-
runt, & beatæ Virgini
sponderunt. Qualis
autem futurus esset
divino prælagio, an-
tequam nasceretur,
ostensum est: nam
Mater gravida sibi vi-
sa est per quietem lu-

pum edidisse, qui ad
Carmelitarum ædem
pergens, in ipso tem-
pli vestibulo statim in
agnum conversus est.
Adolescens piè, & in-
genuè educatus, cum
sensim ad vitia decli-
naret, sæpè à Matre
increpatus fuit. Vbi
autem cognovit, se
parentum voto Dei-
paræ Virgini dicatum
fuisse, Dei amore suc-
census, deque visu Ma-
tris admonitus, Car-
melitarum institutum
amplexus est, in quo
variis tentationibus à
Dæmone vexatus,
nunquam tamen po-
tuit à Religionis pro-
posito dimoveri. Mox
Lutetiam missus, e-
mento studiorum cur-
riculo, & laurea do-

natus, in patriam re-
vocatur, sui que Or-
dinis regimini in He-
truria præficitur.

R. Inveni David
servum meum, oleo
sancto meo, vixi e-
um: * Manus enim
mea auxiliabitur ei. *V.*
Nihil proficiet inimi-
cus in eo, & filius ini-
quitatis non nocebit
ei. Manus.

Lectio V.

INterea Fesulana
Ecclesia, suo vidua-
ta Pastore, cum sibi E-
pis copum elegit, quo
munere se indignum
æstimans, diu latuit
ignotus, donec pueri
voce mirabiliter lo-
quentis proditus, &
extra urbem inventus
ne divinæ contradi-
ceret voluntati, Epi-

scopatum suscepit:
Ea dignitate auctus
humilitati, quam sem-
per coluerat, impen-
sius incubuit, & pasto-
rali sollicitudini mila-
ricordiam in paupe-
res, liberalitatem, o-
rationis assiduitatem,
vigilias, aliasque vir-
tutes adiunxit, & spi-
ritu etiam prophetico
clarus fuit, a seò ut e-
ius sanctitas ab omni-
bus celebraretur.

R. Posui adjuto-
rium super potentem,
& exaltavi electum de
plebe mea: * Manus
enim mea auxiliabitur
ei. *V.* Inveni David
servum meum, oleo
sancto meo vixi e-
um. Manus.

Lectio VI.

His permotus Vrbanus Quintus ad sedandas Bononiæ turbas Andream legatum misit : quo in munere multa perpessus civium odia, quæ ad internecionem exarserant, summâ prudentia restinxit, tum restituta tranquillitate, ad propria reversus est. Nec multò post assiduis laboribus & voluntaria carnis maceratione confectus, obitus die à Beata Virgine sibi prædicto ad Cœlestia regna migravit. Anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo tertio, ætatis suæ septuagesimo primo. Quem Vrbanus Octavus multis, magnisque miraculis clarum, Sanctorum numero adscripsit. Ejus corpus Florentiæ in Ecclesia sui Ordinis quiescit, & maxima civium veneratione colitur, quibus non semel in præsentis discrimine præsidio fuit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est : & omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.
Homil. in Evangel.
 Homo peregrè profi-

cilcens, *ut in commun.*
Confess. Pontif.

In 2. vesp. à capit.
fit de B. Agata Virg. &
Mart. cum commem. S.
Andreae.

Die vij. Februarij.
In Festo S. Romualdi
Abbatis Conf. dup.

Omnia sicut notan-
tur in Breviario, sed ri-
tu dup. in 2. vesp. à
cap. de seq. com. præced.

Die viij. Februarij.
In Festo S. Joannis de
Matha Confessoris
dupl. ad lib.

Omnia de communi
Confess. non Pontif. ut
in Brev. Rom. præter
Orat. & Lect. 2. Noct.
in Hymno Iste Con-
fessor dicitur: Hac die

latus meruit supre-
 mos laudis honores.

Oratio.

DEus, qui per san-
 ctum Joannem
 de Matha Ordinem
 sanctissimæ Trinitatis
 ad redimendum de
 potestate Saraceno-
 rum Captivos cœli-
 tus instituere digna-
 tus es: Præsta quælu-
 mus; ut ejus suffra-
 gantibus meritis à ca-
 ptivitate corporis, &
 animæ te adjuvante
 liberemur. Per Domi-
 num nostrum, &c.

Deinde fit com. S.
Romualdi.

In primo Nocturno.
Lectioes de Scriptura
occurrente.

Si venerit in Qua-
drag. lect. Beatus vir.
de com. Conf. non Pont.

In secundo Nocturno
Lectio IV.

Ioannes de Matha
Ordinis sanctissimæ
Trinitatis Repem-
ptionis Captivorum
Institutor, Falcone in
Provincia natus est,
parentibus pietate, &
nobilitate conspicuis.
Studiorum causa A-
quas Sextias, mox Pa-
risios profectus, con-
fectoque Theologiæ
curriculo, Magisterij
lauream adeptus, do-
ctrinæ, & virtutum
splendore enituit.
Quibus motus Pari-
sienſis Antistes ad sa-
crum Presbyteratûs
ordinem præ humili-
tate reluctantem pro-
movit, eo consilio,
ut in ea Civitate com-
morans sapientia, &

moribus studiosæ iu-
ventuti præluçeret.
Cùm autem in Sacel-
lo ejusdem Episcopi,
iplo cum aliis adstan-
te primum Deo sa-
crum offerret, cœlesti
favore meruit recrea-
ri. Nam Angelus can-
dida, & fulgenti ve-
ste indutus, cui in pe-
ctore Crux rubei, &
cærulei coloris assuta
erat, brachiis can-
cellatis, & super duos
Captivos ad latera po-
sitos, Christianum u-
num, alterum Mau-
rum, extensis appa-
ruit. Qua visione in
extasim raptus intel-
lexit protinùs vir Dei,
se ad redimendos ab
Infidelibus Captivos
destinari. & Honestum
Lectio V.

Quo verò maturius in re tanti momenti procederet, in solitudinem secessit ibique divino nutu factum est, ut Felicem Valesium in ipsa Ere- mo iam multis annis degentem repererit, cum quo inita societate, se per triennium in oratione, & contemplatione, omniumque virtutum studio exercuit. Contigit autem, ut dum secum de rebus divinis propè fontem colloquerentur, cervus ad eos accesserit Crucem inter cornua gerens, rubei, & carulei coloris. Cumque felix ob rei novitatem miraretur: narravit ei Jo- annes visionem in pri- ma missa habitam, & exindè ferventiùs orationi incumbentes, ter in somnis admoniti Romam proficisci decreverunt, ut à Summo Pontifice novi Ordinis pro redimendis Captivis Institutionem impetrarent. Electus fuerat eo tempore Innocentius Tertius: qui illis benignè acceptis, dum secum de re proposita deliberat, in festo S. Agnetis secundo, Laterani intra Militarum solemniam ad sacræ hostiæ elevationem, Angelus ei candida veste, cruce bicolori, specie redimentis captivos apparuit. Quo viso Pontifex Institutum ap-

probavit, & novum
Ordinem sanctissimæ
Trinitatis Redemptio-
nis Captivorum vo-
cari jussit, ejusque
Professoribus albas
vestes cum cruce ru-
bei, & cærulei colo-
ris præbuit. R. Ama-
vit.

Lectio VI.

Sic stabilito Ordine
Sancti Fundatores
in Galliam redierunt,
primoque Cœnobio
Cervi frigidi in Dicc-
cesi Meldensi constru-
cto, ad ejus regimen
Felix remansit, & Ioan-
nes Romam cum ali-
quot sociis reversus
est, ubi Innocentius
Domum, Ecclesiam,
& Hospitale sancti
Thomæ de Formis in
Monte Cœlio eis do-

navit, cum multis
redditibus, & posses-
sionibus. Datis quo-
que litteris ad Mira-
molinum Regem Ma-
rochii opus redemp-
tionis felici auspicio
inchoatum fuit. Tum
ad Hispanias, sub ju-
go Saracenorum ma-
gna ex parte oppres-
sas, Joannes profectus
est, Regumque, Prin-
cipum, aliorumque fi-
delium animos ad ca-
ptivorum, & Paupe-
rum commiseratio-
nem commovit, Mo-
nasteria ædificavit,
Hospitalia erexit, ma-
gnoque lucro anima-
rum, plures Captivos
redemit. Romam tan-
dem reversus, sanctis-
que operibus incum-
bens assiduis laboribus

attritus, & morbo confectus, ardentissimo Dei, & proximiamore exæstuans, ad extremum devenit. Quare fratribus convocatis, eisque ad opus redemptionis cœlitus præmonstratum efficaciter cohortatis, obdormivit in Domino sexto decimo Kalendarum Ianuarij Anno salutis millesimo, ducentesimo, decimo tertio, ejusque corpus in Ecclesia Sancti Tho-

mæ de Formis condigno honore tumulatum fuit. R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri, &c. ut in commun. Conf. non Pont.

In 2. vesp. com. S. Apolloniae V. & M.

Missæ. Os justî, de communi Conf. non Pont. Orat. propria, ut in Officio.

FESTA MARTII.

Die xvii. Martij.

In Festo S. Patritij Episcopi & Confessoris semid. de præcepto.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter Orationem, & Lectiones secundi Noct.

Ora-

Oratio.

DEus, qui ad prædicandam Gentibus gloriam tuam Beatum Patritium Confessorem, atque Pontificem mittere dignatus es: ejus meritis, & intercessione concede: ut quæ nobis agenda præcipis, te miserante adimplere possimus. Per Dominum.

Et fit commemor. Fer.

In primo Nocturno

Lectioes de Epistola prima B. Pauli Apost. ad Timoth. Fidelis termo. de communi Conf. Pontif.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Patritius, Hibernia dictus Apostolus, Calphurnio Patre, Matre Conchessa San-

cti Martini Turonensis Episcopi, ut perhibent, consanguinea, maiori in Britania natus, puer in Barbarorum sæpius incidit captivitatem. Eo in statu pascendis gregibus præpositus, iam tum futuræ sanctitatis specimen præbuit: Fidei namque, divinique timoris, & amoris spiritu repletus, antelucano tempore per nives, gelu, ac pluvias ad preces Deo fundendas, impiger conurgebat; solitus centies interdum, centiesque noctu Deum orare. A servitute tercio exemptus, & inter Clericos relatus, in divinis lectionibus longo se tempore exercuit.

cuit. Gallijs, Italia, In-
sulisque Tyrreni ma-
ris labore summo
peragratis, divino tan-
dem monitu ad Hi-
bernorum salutem
advocatur: & facta à
Beato Cœlestino Papa
Evangelij nunciandi
potestate, consecra-
tusque Episcopus, in
Hiberniam perexit.

℞. Inveni David.

Lectio V.

EO in munere mi-
rum quot Vir A-
postolicus mala, quot
ærumnas, & labores,
quot pertulerit adver-
sarios. Verùm Dei af-
flante benignitate,
terra illa, idolorum
antea. cultrix, eum
mox prædicante Patri-
tio fructum dedit, ut
Sanctorum Insula de-

inde fuerit appellata.
Frequentissimi ab eo
populi sacro sunt re-
generati lavacro: E-
piscopi, Clericique
plurimi ordinati: Vir-
gines, ac Viduæ ad
continentiæ leges in-
stitutæ. Armachánam
Sedem, Romani Pon-
tificis authoritate, to-
tius Insulæ Principem
Metropolim consti-
tuit, Sanctorumque
reliquiis ab Vrbe rela-
tis decoravit. Super-
nis visionibus, pro-
phetiæ dono, ingen-
tibusque signis, & pro-
digijs à Deo exorna-
tus adeò refulsit, ut
longè, latèque cele-
rior Patritij se fama
diffuderit.

℞. Posui adjuto-
rium.

Le-

Lectio VI.

PRæter quotidiana-
nam Ecclesiarum
solicitudinem, invi-
ctum ab oratione spi-
ritum nunquam rela-
xabat: Aiunt enim,
integrum quotidie
Plalterium una cum
Canticis, & Hymnis,
ducentisque orationi-
bus consuevisse reci-
tare: tercenties per
dies singulos flexis ge-
nibus Deum adorare,
ac in qualibet Hora
diei Canonica centies
se Crucis signo muni-
re. Noctem tria in
spatia distribuens, pri-
mum in centum Psal-
mis percurrentis, &
bis centies genufle-
ctendo, alterum in
reliquis quinquaginta
Psalmis, algidis aquis

jimmeritus, ac corde,
oculis, manibusque
ad Cœlum erectus,
absolvendis insume-
bat: tertium verò su-
per nudum lapidem
stratus tenui dabat
quieti. Humilitatis
eximius cultor, Apo-
stolico more à manu-
um suarum labore
non abstinuit. Assi-
duis tandem curis
pro Ecclesia consum-
ptus, verbo, & ope-
re clarus, in extrema
senectute divinis My-
sterijs refectus, obdor-
mivit in Domino, se-
pultusque est apud
Dunum in Vltonia,
à Christiana salute sæ-
culo quinto.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang.

Homo peregrè proficiscens. de *communione Conf. Pontif.*

Nona Lectio dicitur de Homilia Ferie occurr. & de ea fit commemor. ad Laudes.

Missa de communione Confess. Pontif. Statuit ei Dominus. Oratio. Deus, qui ad prædicandam. ut supra.

Evangel. Homo peregrè proficiscens. ut in eadem Missa.

Die xix. Martij.

In Festo S. Josephi dup. secundæ classis

Omnia de communione Confess. non Pontif. præter ea, quæ hic, & in Breviario habentur propria.

In utrisque vesperis.

Hymnus.

TE Joseph, celebrant agmina cælitum

Te cuncti resonent Christi adum chori.

Qui clarus meritis, junctus es inclytæ, Casto fœdere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem Admirans, dubio tangeris anxius, Afflatu superi flaminis Angelus Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum fringis, ad exteras Ægypti profugum tu sequeris plagas;

Amissum, solymis quæris & invenis,

Mi-

Miscens gaudia
fletibus.

Post mortem reliquos
mors pia consecrat,
Palmamque emer-
ritos gloria lu-
cipit:

Tu vivens, superis
par, fruere Deo,
Mira sorte bea-
tior.

Nobis, summa Trias,
parce precantibus,
Da Joseph meritis
sydera scande-
re:

Vt tandem liceat,
nos tibi perpe-
tim.

Gratum prome-
re canticum.
Amen.

Ÿ. Os iusti media-
bitur sapientiam.

R. Et lingua ejus
loquetur iudicium.

*Ad Magnificat pro pri-
mis Vesp. Antiph.*

Ioseph fili David no-
li timere accipere
Mariam conjugem
tuam; quod enim in
ea natum est, de Spi-
ritu sancto est: pariet
autem filium, & vo-
cabis nomen ejus Ie-
sum.

Oratio.

Sanctissimæ Geni-
tricis tuæ Sponsi,
quæsumus Domine
meritis adjuvemur; ut
quod possibilitas no-
stra non obtinet, ejus
nobis intercessione
donetur. Qui vivis, &
regnas.

*In Quad. fit. com. ser.
Ad Matutinum*

Hymnus.

Cœlitum Ioseph de-
cus, atque no-
ræ

Certa spes vitæ ,
columenq; mun-
di,

Quas tibi læti ca-
nimus , beni-
gnus

Suscipe Laudes.

Te sator rerum statuit
pudicæ

Virginis Sponsum,
voluitque ver-
bi

Te Patrem dici ,
dedit & mini-
strum

Esse salutis.

Tu redemptorem sta-
bulo iacentem ,

Quem chorus Va-
tum cecinit
futurum,

Aspicias gaudens ,
humilisque na-
tum

Numen adoras.

Rex Deus Regum ,

Dominator Or-
bis

Cujus ad nutum
tremunt infero-
rum

Turba , cui pro-
nus famulatur
æther,

Se tibi subdit.

Laus sit Excelsæ Tri-
di perennis,

Quæ tibi præbens
superos hono-
res,

Det tuis nobis
meritis beatæ

Gaudia vitæ. A-
men.

In primo Nocturno.

Lect. Beatus vir qui in-
ventus est sine macu-
la. *de commun. Confess.*
non Pontif.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernar-
di Abbatis.

Homil. super Missus
est. *propè fin.* Quis &
qualis homo.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij
secundùm Matthæum
Cap. 1. *Lectio VII.*

Cùm esset desponsata
mater Iesu Maria Io-
seph. *Et reliqua.*

Homilia Sancti Hie-
ronymi Presbyteri, *in*
cap. 1. Matth. Quare
non de simplici.

Nona Lectio de Homil.
& *com. ferie occurr. si*
celebretur in Quadra-
gesima.

Ad Laudes.

Hymnus.

Iste, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos
canimus triumphos.

Hac die, Ioseph,

meruit perenni-
nis

Gaudia vitæ.

O nimis sælix, nimis ò
beatus!

Cujus extremam,
vigiles, ad ho-
ram

Christus, & Virgo
simul astite-
runt

Ore sereno.

Hinc stygis victor, la-
queo solutus,

Carnis, ad sedes
placido sopore
Migrat æternas,
rutilisque cin-
git

Tempora sertis.

Ergo regnantem flagi-
temus omnes

Adsit ut nobis,
veniamque no-
stris

Obtinens culpis,

tribuat super-
næ

Munera pacis.

Sint tibi plausus, tibi
sint honores,

Trine, qui regnas,
Deus; & coronas

Aureas seruo tri-
buis fideli

Omne per ævum
Amen

ŷ. Iustum deduxit
Dominus per vias re-
ctas.

℞. Et ostendit illi re-
gnum Dei.

Ad Benedictus. Antiph.

Angelus Domini
apparuit in som-
nis Ioseph, dicens:
surge, & accipe pue-
rum, & Matrem ejus,
& vade in terram Israel
defuncti tunc enim,
qui quærebant ani-
mam Pueri.

Oratio. Sanctissimæ.

Et fit commemor. Feriæ

Vesp. de S. Ioseph.

ŷ. Iustus ut palma
florebit.

℞. Et sicut cedrus li-
bani multiplicabitur.

*Ad Magnificat pro se-
cundis Vesperis. Anti-
phona.*

Missus est Ange-
lus Gabriel ad
Virginem desponsa-
tam viro, cui nomen
erat Ioseph de domo
David, & nomen vir-
ginis Maria, de qua
natus est Iesus, qui vo-
catur Christus.

*Oratio ut supra. com-
mem S. Ioaachim & fer.*

*Officium septem Do-
lorum B. Mariæ Vir-
ginis.*

Feria Sexta.

*Post Dominicam Pas-
sionis celebratur Offi-
cium septem Dolorum B.
M. V. ritu dno. mai. Si
hoc festum occurrat cum
alio festo duplici 1. vel
2. classis, transfertur
in Sabbatum sequens.
Quod si sit impeditum a
alio festo 9. Lectionum,
illo anno omittatur, &
nunquam transferatur
ad tempus Paschale.*

*Ad vesp. Antiph.
Exc. Laud. Vadam ad
montē myrrhæ, Psal.
Credidi. cum reliquis
exc vesp. fer. 6. Para-
sceve.*

Capitulum.

Quis credidit audi-
tui nostro? &
brachium Domini cui
revelatum est? Et a-
scendet sicut virgul-
tum coram eo, & sicut

radix de terra sitien-
ti.

Hymnus.

Stabat Mater dolo-
rosa, iuxta crucem
lacrymosa, Dum pen-
debat filius.

Cuius animam ge-
mentem, Contristan-
tem & dolentem, Per-
transivit gladius.

O quàm tristis, &
afflicta Fuit illa bene-
dicta Mater unigeniti!
Quæ mœrebat, &
dolebat, Et tremebat
cum videbat, Nati
pœnas inclyti.

Quis est homo, qui
non ficeret, Christi Ma-
trem si videret In tan-
to supplicio?

Quis non posset
contristari Piam Ma-
trem contemplari,
Dolentem cum filio?

Pro peccatis sua-
gentis, Vidit Iesum in
tormentis, Et flagellis
subditum.

Vidit suum dulcem
natum, Morientem
delolatum, Dum emi-
sit spiritum.

Eia Mater fons a-
moris, Me sentire vim
doloris, Fac ut tecum
lugeam.

Fac ut ardeat cor
meum In amando
Christum Deum, Ut
sibi complaceam. A-
men.

v. Ora pro nobis Vir-
go dolorosissima.

R. Ut digni efficia-
mur a promissionibus
Christi.

*Ad Magnificat. Anti-
phona.*

Tuam ipsius animam
(ait ad Mariam Sime-

on) pertransibit gla-
dius.

Oratio.

Deus in cuius Pas-
sione, secundum
Simeonis prophetiam
dulcissimam animam
gloriosæ Virginis, &
matris Mariæ doloris
gladius pertransiuit :
concede propitius : ut
qui transfixionem e-
jus, & passionem ve-
nerando recolimus,
gloriosis meritis, &
precibus omnium San-
ctorum Cruci fideliter
astantium interceden-
tibus passionis tuæ ef-
fectum felicem conse-
quamur. Qui vivis, &
regnas, &c.

Deinde fit comment. ser.

Antiphona. Deside-
rio desideravi hoc Pa-
scha manducare vo-
bis.

bucum, antequam patiar.

v. Eripe me Domine ab homine malo.

R. A viro iniquo eripe me.

Oratio

ESto, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respicientes, tuorum potius repleantur delectationibus mandorum. Per Dominum.

Ad Matutinum

Invitatorium.

Dolores gloriolæ recolentes Virginis: Dominum pro nobis passum, * Venite adoremus.

Psal. Venite I.

Hymnus.

Sancta Mater istud sagas, Crucifixi fige

plagas Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati, Tam dignati pro me pati, Pœnas mecum divide.

Fac me tecum pie flere Crucifixo condolere. Donec ego vixero.

Juxta Crucem tecum stare, Te libenter sociare, In planctu desidero. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Astiterunt Reges terræ, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Psal. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania.

A.

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorū: * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * Et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es

tu, ego hodie genui te.

Postula à me & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: * & pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Astiterunt

reges terræ, & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo.

Psal. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Antiphona Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquecens in medio ventris mei.

Psal. 12.

Vsquequò Domine oblivisceris me in finem? * Vsquequò avertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea * dolorem in corde meo per diem?

Vsquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne umquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor me-

um in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini altissimi.

Antiphona Factum est cor meum tanquam cera liquecens in medio ventris mei.

ÿ. Posuit me desolatam.

℞. Tota die mœrore confectam.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

ÿ. Iube Domine benedicere.

Benedictio Benedictione perpetua.

De Isaia Propheta.

Lectio 1. *Cap. 53.*

Quis credidit aucti-
tati nostro? &
brachium Domini cui
revelatum est: Et a-
scen-

scendet licet virgultum coram eo, & sicut radix de terra siti-
enti. Non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum: despectum, & novissimum virorum, virum dolorum: & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus, & despectus, unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera no-

stra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

R. Dilectus meus candidus, & rubicundus, & totus desiderabilis: * Omnis enim figura ejus amorem spirat, & ad redamandum provocat, caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum. V. Pius, ò Virgo spectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum livorem, quam mundi salutem. Omnis enim.

Benedictio Unigenitus Dei filius.

Lectio II.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam

suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondeute se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est, generationem eius quis enarrabit? quia abscessus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussit eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius.

R. Manus eius tor-

natiles, clavorum culspide terebrata: *Humanae salutis pretio quasi hyacinthis refertae.

V. Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius: sicut enim manus eius, Humanae salutis.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio III.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laboravit anima eius, videbit & saturabitur: in scientia sua justificabit ipse iustus servus meus multos

multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideò dispertiam ei plurimos, & fortium dividet spolia, pro eo quòd tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

R. Diligebat Iesus Joannem: * Quoniam specialis prærogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum; quia virgo electus ab ipso, virgo in ævum permansit.

V. In cruce denique moriturus huic matrem virginem virgini commendavit. Quoniam specialis. Gloria Patri. Quoniã,

In secundo Nocturno.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen ejus.

Psal. 40.

BEatus qui intelligit super egenum, & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * unversum stratum ejus vertasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * tana

D

ani-

animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur, & peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi :

qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me : * & retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum : * fiat, fiat.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando morietur, & peribit nomen ejus.

Antiph. Deus vitam
meam annuntiavi tibi:
posuisti lacrymas meas
in conspectu tuo.

Psalms. 55.

Miserere mei Deus,
quoniam conculcavit me homo: *
tota die impugnans
tribulavit me.

Conculcaverunt
me inimici mei tota
die: * quoniam multi
bellantes aduersum
me.

Ab altitudine diei
timebo: * ego vero in
te sperabo.

In Deo laudabo
sermones meos, in
Deo speravi: * non
timebo, quid faciat mi-
hi caro.

Tota die verba mea
execrabantur: * ad-

uersum me omnes cogitationes eorum, in
malum.

Inhabitabunt, &
abscondent: * ipsi cal-
caneum meum obser-
uabunt.

Sicut sustinerunt a-
nimam meam pro ni-
hilo salvos facies illos:
* in ira populos con-
fringes.

Deus, vitam meam
annunciavi tibi: * po-
suisti lacrymas meas
in conspectu tuo.

Sicut & in promit-
sione tua: * tunc con-
vertentur inimici mei
retrosum.

In quacunque die
invocavero te: * ec-
ce cognovi, quoniam
Deus meus es.

In Deo laudabo
verbum, in Domino

laudabo sermonem :
* in Deo speravi, non
timebo, quid faciat mi-
hi, homo.

In me sunt Deus
vota tua : * quæ red-
dam laudationes ti-
bi.

Quoniam eripuisti
animam meam de
morte, & pedes me-
os de lapſu : * ut pla-
ceam coram Deo in
lumine viventium.

Antiph. Deus vitam
meam annunciavi ti-
bi, poſuiſti lacrymas
meas in conſpectu
tuo.

Antiph. Filij homi-
num dentes eorum ar-
ma, & ſagittæ, & lin-
gua eorum gladius a-
cutus.

Pſal. 56.

Miſereremſi Deus,
miſerere mei : *
quoniam in te confi-
dit anima mea.

Et in umbra alarum
tuarum ſperabo, * do-
nec tranſeat iniquitas.

Clamabo ad Deum
altiſſimum : * Deum
qui benefecit mihi.

Miſit de cælo, & li-
beravit me : * dedit in
opprobrium concul-
cantes me.

Miſit Deus miſeri-
cordiam ſuam, & ve-
ritatem ſuam, * & eri-
puit animam meam
de medio catulorum
leonum: dormivi con-
turbatus.

Filij hominum den-
tes eorum arma, & ſa-
gittæ : * & lingua eo-
rum gladius acutus.

Exaltate ſuper cæ-
los

Ios Deus: * & in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * & incidere in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & Psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge Psalterium & cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & Psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua,

* & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus: * & super omnem terram gloria tua.

Antiph. Filij hominum dentes eorum arma, & sagittae, & lingua eorum gladius acutus.

ψ. Facies mea intumuit à fletu.

℞. Et palpebrae meae caligaverunt.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ψ. Jube Domine benedicere.

Benedictio. Deus Pater.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. stellis.
Leclio IV.

Martyrium Virgini-
nis tam in Si-
meonis prophetia,
quam in ipsa Domini-
cæ Passionis historia
commendatur. Po-
situs est hic (ait san-
ctus senex de puero
Iesu) in signum, cui
contradicetur, & tu-
am ipsius animam (ad
Mariam autem dice-
bat) pertransibit gla-
dius. Verè tuam, ò
beata mater, animam
pertransiuit. Alio-
quin non nisi eam
pertransiens, carnem
Filij tui penetraret:
Et quidem postea-
quam emisit spiritum
tuus ille Iesus, ipsius
planè non attigit ani-
mam crudelis lancea,
quæ ipsius aperuit la-
tus, sed tuam utique

animam pertransiuit:
ipsius nimirum anima
jam ibi non erat, sed
tua planè inde nequi-
bat auelli.

R. Tenebræ factæ
sunt cùm crucifixil-
sent Iesum Iudæi, &
circa horam nonam
exclamavit Iesus voce
magna: Deus meus,
ut quid dereliquisti
me? Et inclinato capi-
te emisit spiritum. **V.**
Quis tibi nunc sensus,
dum cernis talia, Vir-
go? Et inclinato.

Benedictio. Christus
perpetuæ.

Lectio V.

Tuam ergò per-
transiuit animam
vis doloris, ut plus-
quam Martyrem non
inmerito prædice-
mus, in qua nimirum

corporeæ sensum passionis excefferit compassionis affectus. An non tibi plulquam gladius fuit sermo ille, reverà pertransiens animam, & pertingens usque ad divisionem animæ, & spiritus : Mulier ecce filius tuus ? O commutationem ! Ioannes tibi pro Iesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit ?

℞. Passio Domini,

* Ipsam ejus matrem carnali orbitate graviter percussam, vehementissimè contristavit.

Ÿ. Ferreum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris, animam verò transivit Virginis Matris. Ipsam.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

NON miremini fratres, quòd Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quòd sine affectione fuissent. Longè id fuit à Mariæ viceribus, longè sit à servulis suis. Sed fortè quis di-

D 4 cat:

cat: Numquid non eum præcierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuò resurrectorum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatiens, quam Mariæ Filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ

& inhærendo lateri tuo, ut sanguis tuus languinem meum tangat, & tergat? * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat.

V. Filij tui de longè venient, & filia tuæ de latere surgent.

Vt. Gloria Patri. Vt.

In tertio Nocturno.

Antiph. Intenderunt arcum rem amarum, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psal. 63.

EXaudi Deus orationem meam, cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à con-

Conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates, * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ

eorum, * & infirmitæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabitur omnes recti corde.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psal. 87.

Domine Deus la-
lutis meæ: * in
die clamavi, & nocte
coram te.

Intret in conspectu
tuo oratio mea: * in-
clina aurem tuam ad
precem meam.

Quia repleta est ma-
lis anima mea, * & vita
mea inferno appropin-
quavit.

Æstimatus sum cum
descendentibus in la-
cum, * factus sum sic-
ut homo sine adjuto-
rio, inter mortuos li-
ber.

Sicut vulnerati dor-
mientes in sepulchris,
quorum non es me-
mor amplius, * & ipsi
de manu tua repulsi
sunt.

Posuerunt me in
lacu inferiori, * in te-

nebrofis, & in vmbra
mortis.

Super me confir-
matus est furor tuus,
* & omnes fluctus
tuos induxisti super
me.

Longè fecisti notos
meos à me, * posue-
runt me abominatio-
nem sibi.

Traditus sum, &
non egrediebar, * o-
culi mei languerunt
præ inopia.

Clamavi ad te Do-
mine tota die, * ex-
pandi ad te manus
meas.

Numquid mortuis
facies mirabilia, * aut
medici suscitabunt, &
confitebuntur tibi?

Numquid narrabit
aliquis in sepulchro
miseri cordiam tuam, *

Et veritatem tuam in
perditione?

Numquid cognoscentur
in tenebris mirabilia tua,
& justitia tua in terra oblivionis:

Et ego ad te Domine
clamavi, & manè oratio mea
præveniet te.

Vt quid Domine
repellis orationem
meam, & avertis faciem
tuam à me?

Pauper sum ego, &
in laboribus à juventute
mea, & exaltatus autem,
humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt ira
tuæ: & terrores tui
conturbaverunt me.

Circumdederunt me
sicut aqua tota die, &
circumdederunt me
simul.

Elongasti à me
amicum, & proximum,
& notos meos à miseria.

Antiph. Factus sum
sicut homo sine adju-
torio, inter mortuos
liber.

Antiph. Replevit
me amaritudine, inebriavit
me absinthio.

Psal. 108.

Deus laudem me-
am ne tacueris,
& quia os peccatoris,
& os dolosi super me
apertum est.

Locuti sunt ad-
versum me lingua dolo-
sa, & sermonibus odij
circumdederunt me,
& expugnaverunt me
gratis.

Pro eo ut me dili-
gerent, detrahebant
mi-

mihî, * ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis, * & odium pro dilectione mea.

Constituë super eum peccatorem, * & diabolus stet à dextris ejus.

Cùm iudicatur, exeat condemnatus, * & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci * & Episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filij ejus orphani, * & uxor ejus uidua.

Nutantes transferrantur filij ejus, & mendicent, * & eijciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam

ejus: * & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & disperdat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, * & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * & intravit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: * & sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominum: * & qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me quia egenus, & pauper ego sum: * & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio: * & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, & moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus: * saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, &

tu benedices : + qui
insurgunt in me con-
fundantur : servus au-
tem tuus letabitur.

Induantur qui detra-
hunt mihi , pudore : *
& operiantur sicut di-
ploide confusione tua

Confitebor Domino
nimis in ore meo : *
& in medio multo-
rum laudabo eum.

Quia astitit à dextris
pauperis , * ut salvam
faceret a persecuenti-
bus animam meam.

Antiph. Replevit me
amaritudine , inebria-
vit me absinthio.

Ÿ. Deus vitam me-
am annunciaui tibi.

℞. Posuisti lacrymas
meas in conspectu
tuo.

Pater noster.

Absolutio A vinculis.

Ÿ. Iube Domine be-
nedicere.

Benedictio. Evangeli-
ca Lectio.

Lectio S. Evangelij se-
cundum Ioannem.

Lectio VII.
Cap. 16.

IN illo tempore :
Stabant iuxta cru-
cem Iesu Mater ejus ,
& soror matris ejus
Maria Cleophæ , &
Maria Magdalene. Et
reliqua.

Homilia sancti Au-
gustini Episcopi.

Tractat. 119. in Ioann.

HÆC nimirum est
illa hora , de
qua Iesus aquam con-
uersus in vinum , dixe-
rat matri ? Quid mihi,
& tibi est mulier ? non-
dum venit hora mea.
Hanc itaque horam

præ-

prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnosce-
re moriturus, de qua fuerat mortaliter na-
tus. Tunc ergo divi-
na facturus, non di-
vinitatis, sed infirmi-
tatis matrem velut in-
cognitam repellebat.
Nunc autem huma-
na jam patiens, ex
qua fuerat factus ho-
mo, affectu commen-
dabat humano? Mo-
ralis igitur insinuatur
locus. Facit quod fa-
ciendum admonet,
& exemplo suo suos
ministros instruxit
præceptor bonus, ut à
filijs pijs impendatur
cura parentibus, tam-
quam lignum illud u-
bi fixa erant membra
morientis, etiam ca-

thedra fuerit Magistri
docentis.

℞. Doleo super te
fili mi Iesu, decorus
nimis, & amabilis su-
per amorem mulie-
rum, * Sicut enim
mater unicum diligit
filium, ita ego te di-
ligebam.

℣. Defecit in dolo-
re vita mea, & anni
mei in gemitibus.
Sicut.

Benedictio. Cujus fe-
stum.

Lectio VIII.

EX hac sancta do-
ctrina didicerat
Paulus Apostolus,
quod docebat, quan-
do dicebat, Si quis
autem suis, & maxi-
mè domesticis non
providet, fidem ne-
gavit, & est infideli
de-

deterior. Quid autem tam cuique domesticum; quam parentes filijs, aut parentibus filij? Huius itaque saluberrimi præcepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum; quando non ut famulæ Deus, quam creaverat, & regebat, sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℞. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, & tecum lugeamus, * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus.

℣. Et sicut filius tuus Iesus pro nobis

mortuus est, & resurrexit; ita & nos commortui cum eodem relurgamus. Et. Gloria Patri, Et.

Lectio IX. de Homilia ferrie.

Benedictio. Per Evangelica dicta.

Lectio S. Evangelij secundum Ioannem.

Lectio IX.

Cap. 11. f.

IN illo tempore, Collegerunt Pontifices & Pharisei concilium aduersus Iesum, & dicebant, Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et rel.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Ioannem sub finem.

Pon-

Pontifices & Phariſæi ſibi conſulebant: nec tamen dicebant, Credamus. Plus enim perditī homines cogitabāt quomodo nocerent, ut perderent, quāmodo ſibi conſulerent, ne perirent: & tamen timebant, & quaſi conſulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa ſigna facit: Si dimittimus eum ſic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent noſtrum locum & Gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitaverunt: ac ſic utrumque amiſerunt. Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Et per Floras Antiph.

Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Pſal. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Dilectus meus candidus, & rubicundus, coma capitis ejus ſicut purpura Regis vineta canaliſus.

Antiph. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quò dilectus tuus declinavit?

Antiph. Faſciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea comorabitur.

Antiph. Fulcite me floribus: ſtipate me malis, quia amore languedo.

Capitulum.

E no-

Quis credidit auditui
nostro? *ut sup. in Vesp.*

Hymnus.

Virgo Virginum
præclara Mihi
jam non sis amara Fac
me tecum plangere.

Fac ut portem Chri-
sti mortem, Passionis
ejus sortem, Et plagas
recolere.

Fac me plagis vul-
nerari, Cruce hac ine-
briari, Ob amorem fi-
lij.

Inflamatus, &
accensus, Per te Vir-
go sim defensus, In
die judicij.

Fac me cruce cu-
stodiri, Morte Christi
præmuniri, Confo-
veri gratia.

Quando corpus mo-
rietur, Fac ut anima
donetur Paradisi glo-
ria. Amen.

ŷ. Ora pro nobis
Virgo dolorosissima.

R. Ut digni efficia-
mur promissionibus
Christi.

Ad Benedictus. Antiph.

Cum vidisset Iesus
matrem stantem juxta
Crucem, & discipu-
lum quem diligebat,
dicit matri suæ:
Mulier ecce filius tu-
us: Deinde dicit disci-
pulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus in cujus Pas-
sione, secundum
Simeonis Prophetiam
dulcissimam animam
gloriosæ Virginis, &
matris Mariæ doloris
gladius pertransivit:
concede propitius, ut
qui transfixionem e-
jus, & passionem ve-
nerando recolimus,
glo-

gloriosis meritis, & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus passionistue effectum felicem consequamur. Qui vivis, &c.

Deinde fit Commemfer.

Antiph. Appropinquabat autem dies festus Iudæorum: & quærebant principes sacerdotum quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem.

Ÿ. Eripe me de inimicis meis Deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Domine gratiam tuam benignus infunde: ut pec-

cata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur, quàm supplicijs deputemur æternis. Per Dominum.

Horarum Hymni terminabuntur per versum Iesu tibi sit gloria.

Ad Primam. Antiph. Vadam ad montem.

R. *breve.* Christe Fili Dei vivi. Ÿ. Qui passus es pro homine.

Ad Tertiam Antiph. Dilectus. *Capitulum.* Quis credidit, ut

sup. R. br. Posuit me: * Desolatam. Posuit.

Ÿ. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit me.

Ÿ. Facies mea intumuit à fletu.

R. Et palpebræ meæ
caligaverunt.

Ad Sextam Antiph.

Quò abiit.

Cap. Isaia 53. b.

Iste vulneratus est
propter iniquitates
nostras, attritus est
propter scelera nostra.
Disciplina pacis no-
stræ super eum, & li-
vore ejus sanati su-
mus.

R. *br.* Facies mea,

* Intumuit à fletu. Fa-
cies mea. *ψ.* Et pal-
pebræ meæ caligave-
runt. Intumuit à fle-
tu. Gloria Patri. Fa-
cies mea. *ψ.* Deus vi-
tam meam annuncia-
vi tibi. R. Poluisti la-
crymas meas in con-
spectu tuo.

Ad Nonam Antiphona.

Fulcite me floribus.

Capitulum Isaia 53. c.

Generationem e-
jus quis enarrabit
quia abscissus est de
terra viventium: pro-
pter scelus populi mei
percussit eum.

R. *br.* Deus vitam
meam, * Annunciavi
tibi. Deus vitam me-
am.

ψ. Posuisti lacrymas
meas, in conspectu
tuo. Annunciavi tibi.
Gloria Patri. Deus vi-
tam meam. *ψ.* Ora
pro nobis Virgo dolo-
rosissima. R. Ut digni
efficiamur promissio-
nibus Christi.

In secundis Vesperis Ant.
Vadam ad montem.
cum reliq. de Laudib.
Psalms. Capit. Hymnus.
Et ψ. ut supr. in prim.
Vesp.

Ad

Ad Magnificat Antiph.

Cum vidisset Iesus Matrem stantem juxta Crucem & discipulum quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier, ecce filius tuus: Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua.

Oratio. Deus in cuius passione.

Deinde fit commemor.

Antiph. Principes Sacerdotum consilium fecerunt ut Iesum occiderent, dicebant

autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

ψ. Eripe me Domine ab homine malo.

℞. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Concede quæsumus omnipotens Deus: ut qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus, secura tibi mente serviamus. Per Dominum nostrum.

FESTA APRILIS.

Die v. Aprilis.

In Festo S. Vincentij Ferrerij Confess.

Semid. ad lib.

Omnia de communi Confess. non Pontif. præ-

ter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam Beati Vincentij Confessoris tui meritis, & prædicatione illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis: ut & ipsius instruamur exemplis, & ab omnibus ejus patrociniò liberemur adversis. Per Dominum nostrum, &c. *Si celebretur in Quad. com. fer.*

In primo Nocturno

In Quad. Lectiones de eod. commun. Iustus si morte. Si verò hoc festum transferri contigerit.

Leç. I. Noç. erunt de Scriptura occurrente in secundo Nocturno.

Lectio IV.

VINCENTIUS honesta stirpe Valentia in Hispania natus, ab ineunte ætate cor gessit senile. Qui dum caliginosi hujus sæculi labilem cursum pro ingenij sui modulo consideraret, Religionis habitum in Ordine Prædicatorum decimo octavo ætatis suæ anno suscepit, & emissa solemnī professione, sacris litteris sedulo incumbens, Theologiæ lauream summa cum laude consecutus est. Mox obtenta à Superioribus licentiā, Verbum Dei prædicare Iudæorum perfidiam arguere, Saracenorum errores confutare, tanta

virtute, & efficacia capit; ut ingentem ipsorum infidelium multitudinem ad Christi fidem perduxerit, & multa Christianorum millia, à peccatis ad pœnitentiam, à vitijs ad virtutem revocavit. Electus enim à Deo, ut monita salutis in omnes gentes, tribus, & linguas diffunderet, & extremi, tremendique judicij diem appropinquare ostenderet, omnium auditorum animos terrore concussos, atque à terrenis affectibus avullos, ad Dei amorem excitabat.

R. Honestum fecit illum Dominus, &c.

V. Iustum deduxit Dominus &c.

Lectio V.

IN hoc autem Apostolico munere, hic vitæ ejus tenor perpetuus fuit. Quotidie Missam summo manè cum cantu celebravit, quotidie ad populum concionem habuit, inviolabile semper jejunium, nisi urgens adesset necessitas, servavit, sancta, ac recta consilia nulli denegavit, carnes numquam comedit, nec vestem lineam induit, populorum jurgia sedavit, dissidentia regna pace composuit, & cum vestis inconsutilis Ecclesiæ diroschismate scinderetur, ut uniretur, & unita servaretur, plurimum laboravit. Virtutibus omnibus

claruit, suolque detractores, & persecutores in simplicitate, & humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit, & amplexus est.

R. Amavit cum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

ÿ. Induit eum Dominus loriam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Per ipsum divina virtus in confirmationem vitæ, & prædicationis ejus, multa signa, & miracula fecit. Nam frequentissimè super ægros manus imposuit, & sanitatem adepti

lunt: Spiritus immundos è corporibus expulit: surdis auditum, mutis loquelam, cæcis visum restituit; Leprosos mundavit, mortuos suscitavit. Senio tandem, & morbo confectus infatigabilis Evangelij Præco plurimis Europæ Provincijs cum ingenti animarum fructu peragravit. Venetiæ in Britannia minori prædicationis, & vitæ cursum feliciter consummavit, anno salutis millesimo, quadringentesimo decimo nono, quem Calixtus Tertius Sanctorum numero ascripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & di-

dixit ad eum : Ingre-
dere in requiem me-
am : * Quia te vidi ju-
stum coram me ex om-
nibus gentibus.

ŷ. Iste est, qui con-
tempfit vitam mundi,
& pervenit ad cœlestia
regna. Quia. Gloria Pa-
tri. Quia.

In tertio Nocturno.

*Homil. S. Gregorij Pa-
pæ in Evang. Sint lum-
bi vestri præcincti. de
commun. Confess. non
Pontif.*

*Missæ. Os tuum. cum
oratione propria ut sup.*

Die xxix. Aprilis.
*In Festo S. Petri Mar-
tyris. dup.*

*Omnia ut habentur
in Breviario mutatori-
tu.*

Die xxx. Aprilis.
*In Festo S. Catharinæ
Senensis Virginis. ex
Semid. nunc duplex
de Præcepto.*

FESTA MAII.

Die iv. Maij.

In Festo S. Monicæ Viduæ Semid.

*Omnia de communi
Sanctarum, nec Virg.
nec Mart. præter ea,
quæ hic habentur.*

Oratio

DEus mœrentium
consolator, & in
te sperantium salus,

E 5 qui

qui beatæ Monicæ pi-
as lacrymas in con-
versione filij sui Au-
gustini misericorditer
suscepisti : da nobis
utriusque interventu
peccata nostra deplo-
rare, & gratiæ tuæ
indulgentiam inveni-
re. Per Dominum no-
strum.

In primo Nocturno.

*Lectiones de Scriptura
occurr.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Monica sancti Au-
gustini duplici-
ter mater, quia cum,
& mundo, & cælo pe-
perit, marito mortuo,
quem senectute con-
fectum Iesu Christo
conciliavit, castam, &
operibus misericor-
diæ exercitam vidui-

tatem agebat : in affi-
duis verò ad Deum o-
rationibus pro filio,
qui in Manichæorum
sectam inciderat, la-
crymas effundebat ;
quem etiam Mediola-
num secuta est, ubi i-
plum frequenter hor-
tabatur, ut ad Epi-
scopum Ambrosium
se conferret. Quod
cùm ille fecisset, ejus,
& publicis concioni-
bus, & privatis collo-
quijs catholicæ fidei
veritatem edoctus, ab
eodem baptizatus est.

R. Propter verita-
tem, & mansuetudi-
nem, & justitiam : *
Et deducet te mirabi-
liter dextera tua. Al-
leluja.

V. Specie tua, &
pulchritudine tua, in-
ten-

tende, prospere proce-
de, & regna. Et dedu-
cet.

Lectio V.

MOx in Africam
redcuntes, cum
ad Ostia Tyberina
constitissent, incidit in
febrim. Quo in mor-
bo cum eam quodam
die anima defecisset,
ut se collegit, ubi in-
quit, eram? Et adstan-
tes intuens, ponite hic
Matrem vestram: tan-
tum vos rogo, ut ad
Altare Domini memi-
neritis mei. Nono au-
tem die beata mulier
animam Deo reddidit.
Ejus corpus ibi in Ec-
clesia Sanctæ Aureæ
sepultum est: quod
postea Martino quin-
to Summo Pontifice
Romam translatum,

in Ecclesia Sancti Au-
gustini honorificè
conditum est.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea vñxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, Alleluja.

V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea vñxit.

Lectio VI.

Ex lib. 9. Confess. cap. 12.

SVbdit verò Augu-
stinus de matris
morte differens; ne-
que enim decere arbi-
tratur funus illud
quæstibus lacrymosis
gemitibusque celebra-
re, quia illa nec miserè
nec omninò morieba-
tur, hoc, & documen-
tis morum ejus, & fi-
de

de non ficta, rationibusque certis tenebamur. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversionemque ejus piam in te, & sanctam, in nos blandam, atque morigeram, quæ subito destitutus sum, & libuit flere de illa, & pro illa; & si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam, quæ me multos annos fleverat, ut oculis suis viverem, non irrideat, sed potius si est grandi charitate, pro peccatis meis fleat ipse ad Patrem omnium fratrum Christi tui.

& Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur, Alleluja.

✠, Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam,

Lectio VII.

Cap. 7.

IN illo tempore ibat Iesus in Civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Domini

DE juvene illo resuscitato gavisa est

est mater vidua : de hominibus in spiritu quotidie suscitatis , gaudet Mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore : illa autem mente. Illius mors visibiliter plangebatur : illorum mors invisibilis , nec querebatur , nec videbatur. Quasivit ille , qui noverat mortuos , ille solus noverat mortuos , qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset , Apostolus non diceret : surge qui dormis , & exurge à mortuis , & illuminabit te Christus.

R. Os suum aperuit sapientiae , & lex clementiae in lingua ejus : consideravit le-

mitas domus suae , & panem otiola non comedit , alleluja. V. Gustavit & vidit , quia bona est negotiatio ejus ; non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et panem.

Lectio VIII.

Tres autem mortuos invenimus à Domino resuscitados visibiliter , & millia invisibiliter. Quod autem mortuos visibiliter suscitaverit , quis novit ? Non enim omnia , quae fecit , scripta sunt. Ioannes hoc dicit : Multa alia signa fecit Iesus , quae si scripta essent , arbitrari , totum mundum non posse libros recipere. Multi sunt ergo alij sine dubio suscitati , sed

non frustra res commemorati. Dominus enim noster Iesus Christus ea, quæ faciebat corporaliter, etiam spiritualiter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat: sed ut illa, quæ faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

R. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi:
 * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi, alleluia.

V. Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. Quem vidi,

Gloria Patri, Quem vidi.

Lectio IX.

Quemadmodum, qui videt literas in codice optimè scripto, & non novit legere, laudat quidem antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinem, sed, quid sibi velint, quid indicent illi apices nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem laudat artificium, & capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita, qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt, quid

quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alij verò, & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus. Te Deum.

Missa, quæ habetur in Missali Rom. Oratio propria, ut supra.

Die x. Maij.

In Festo S. Antonini Archiepiscopi Florentini & Confessoris Ord. Prædicatorum. semiduplex ad libitum.

Omnia de communi Confess. Pontif. præter Orationem, & Lectiones quæ sequuntur.

Oratio.

Sancti Antonini Domine Confessoris tui, atque Pontificis meritis adjuvemur: ut sicut te in illo mirabilem prædicamus, ita in nos miseritordem fuisse gloriemur. Per Dominum, &c.

Deinde fit commemor.

SS. Gordiani, & Epimachi MM.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

LECTIO IV.

Antoninus Florentiæ honestis parentibus natus ab ipsa jam pueritia egregium futuræ Sanctitatis specimen exhibuit. Annum agens sextum decimum, Religio-

nem

nem Prædicatorum
 amplexus, cœpit ex-
 inde maximis clarere
 virtutibus. Otio per-
 petuum bellum indi-
 xit, post nocturnum
 brevem somnum pri-
 mus matutinis preci-
 bus aderat; quibus
 perlolutis reliquum
 tempus noctis oratio-
 nibus, aut certè lectio-
 ni, & seriptioni libro-
 rum tribuebat: & si
 quando importunior
 fessis membris som-
 nus obreperet, ad pa-
 rietem paululum de-
 clinato capite, ac tan-
 tisper discusso somno,
 mox sacras vigilias a-
 vidiùs repetebat.

R. Inveni David,
 &c. fol. 18.

Lectio V.

Disciplinæ regula-
 ris sui ipsius seve-

rrissimus exactor, ear-
 nes, nisi in gravi æ-
 gritudine, numquam
 edit. Humi, aut in nu-
 do tabulato cubabat:
 cilicio semper ulus, &
 interdum zona ferrea
 ad vivam cutem in-
 cinctus, virginitatem
 integerrimè semper
 coluit. In explican-
 dis consilijs tantæ dex-
 teritatis fuit, ut com-
 muni elogio Anto-
 ninus consiliorum di-
 ceretur. Adcò autem
 in eo humilitas eni-
 tuit, ut etiam Cœno-
 bijs, ac Provincijs
 præfectus abjectissima
 Monasterij officia de-
 misissimè obiret. Ab
 Eugenio IV. Floren-
 tinus Archiepiscopus
 denunciatus, ægerri-
 mè tandem nec nisi

A-

Apostolicis minis perterrefactus, ut Episcopatum acciperet, acquieuit.

R. Polui adjutorium, &c. fol. 19.

Lectio VI.

IN eo munere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, charitate, mansuetudine, & sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum, tantum ingenio valuisse, ut omnes fermè scientias, per se nullo adhibito præceptore absolutissimè didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinæ libris, Sacra Eucharistia, & Vnctione percepta, complexus Crucifixi imaginem, mor-

tem lætus aspexit exto nonas Maij millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono. Miraculis vivens, & post mortem conspicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Hadriano VI. anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

R. Iste est. fol. 20.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang. Homo peregrè proficiens. de communi Confess. Pont. primo loco. cum 9. lect. & comm. in Laud. SS. MM.

Missæ de commun.

Confess. Pontif. Statuit.

Prima orat. propr.

Sancti Antonini Domine, ut supra, reliq. omnia ut in eodem Com.

Die xviii. Maij.

*In Feflo S. Venantij
Mart. femid.*

*Omnia de communi
unius Mart. temp. Pafc.
præter ea quæ hic funt
propria.*

In Vesperis.

Hymnus.

Martyr Dei Ve-
nantius
Lux, & decus Camer-
tium

Tortore victo, & judi-
ce

Lætus triumphum
concinit.

Annis puer, post
vincula,

Post carceres, post ver-
bera

Longa fame fremen-
tibus

Cibus datur leonibus.

Sed ejus inno-
centiæ

Parcit leonum imma-
nitas :

Pedesque lambunt
Martyris,

Iræ, famisque imme-
mores.

Verlo deorum
vertice

Haurire fumum cogi-
tur.

Costas utrinque, &
viscera

Succensa lampas ustu-
lat.

Sit laus Patri, sit
Filio,

Tibique sancte Spiri-
tus :

Da per preces Venan-
tij

Beata nobis gaudia.
Amen.

Oratio.

Deus, qui hunc di-
em Beati Venan-
tij Martyris tui trium-
pho

pho consecrasti : exaudi preces populi tui, & præsta ; ut qui ejus merita veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dominum, &c.

Ad Matutinum

Hymnus.

Athleta Christi nobilis
Idola damnat gentium,
Deique amore saucius
Vitæ pericla despicit.
Loris revinctus asperis
E rupe præcepit volvitur :
Spineta vultum lancinant,
Per laxa corpus scinditur.

Dum membra raptant Martyris
Languet siti satellites :

Signo Crucis Venantius

E rupe fontes elicit.

Bellator o fortissime,

Qui perfidis tortoribus

E caute præbes poculum,

Nos rore gratiæ irriga.

Sit laus Patri, sit Filio,

Tibique sancte Spiritus :

Da per preces Venantij

Beata nobis gaudia,
Amen.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.
Venantius Camers quindecim annos natus, cum Christianæ

Religionis acculare-
tur apud Antiochum,
qui sub Decio Impe-
ratore Camerino præ-
erat, in porta civitatis
Præfidi se obtulit ;
quem ille polliciatio-
nibus, ac terroribus
diu tentatum flagris
cedi, & vinculis astringi
iussit ; sed ijs mira-
biliter ab Angelo so-
lutus, lampadibus po-
steà aduritur, atque in-
verso ore fumo suppo-
sito suspenditur, Ejus
constantiam in tor-
mentis demiratus A-
nastasius Cornicula-
rius, & quod eum ab
Angelo iterum solu-
tum candida veste su-
pra fumum ambulan-
tem vidisset, in Chri-
stum credidit, & à
Beato Porphyrio Pres-

bytero cum familia
baptizatus, paulò post
martyrij palmam cum
eodem promeruit.

*Temp. Pasch. R. Lux
perpetua.*

*Extra tempus Pasch.
R. Honestam fecit.*

Lectio V.

AT Venantius Præ-
fidi sistitur, & ab
eo iterum frustra ten-
tatus, ut Christi fidem
desereret, in carcerem
conijcitur ; quo Atta-
lus Præco mittitur, qui
ei dicat se quoque
Christianum fuisse, &
ei nomini propterea
renunciassè, quòd co-
gnovisset, inane esse
fidei commentum,
quo Christiani præ-
sentibus se abdicant ob
vanam futurorum
spem. Verum nobilis
Chri-

Christi Athletha callidi hostis insidias non ignorans diaboli ministrum à se penitus rejecit, quare ad Præsidentem iterum adducto omnes contusi sunt dentes, maxillæque fractæ; atque ita cælus in sterquilinum deijcitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus rursus stetit ante judicem, qui Venantio adhuc loquente è tribunali cecidit, & in ea voce. Verus est Venantij Deus, nostros Deos destruite, exclamans expiravit.

Temp. Pasch. R. In servis suis.

Extra tempus Pasch. R. Desiderium.

Leſtio. VI.

Quod cum Præsidi nunciatum esset, extemplò Venantium leonibus obijci jussit; qui naturali feritate omiſſa, ad ejus se pedes abjecerunt, interim ille populū Christi fidem edocebat, quare inde amotus iterum in carcerem traditur. Cumque postridiè Præsidi referret Porphyrius, se per visum noctu populos, quos Venantius aqua tingebat clarissima luce fulgentes, ipsum verò Præsidentem obscurissima caligine opertū vidisse, Præses ira incensus eum illicò capite plecti imperat, deinde Venantium per loca verpibus, & carduis confita trahi usque ad Ve-

speram. Is cum semia-
 nimis relictus esset,
 manente iterum Præsi-
 di præsentavit; cuius
 jussu statim è rupe
 præcipitatur; sed in-
 de etiam divinitus e-
 reptus denuò per loca
 aspera ad mille passus
 trahitur; ubi militibus
 siti æstuantibus, in pro-
 xima convalle ex la-
 pide, in quo, & ge-
 nuum formam reli-
 quit, sicut etiam nunc
 in ejus Ecclesia vide-
 relicet, Crucis signo à
 Venantio factò, aquæ
 manarunt. Eo mira-
 culo plures permoti in
 Christum crediderunt,
 quos omnes Præles
 eò loci unà cum Ve-
 nantio capite feriri
 jussit. Fulgura, & ter-
 remotus eo tempore

ita magni fuere, ut Præ-
 les aufugeret: qui
 paucis tamen post die-
 bus divinam haud va-
 lens effugere justitiam
 turpissimam mortem
 oppetijt. Christiani
 interim Venantij, & a-
 liorum corpora hono-
 rifico loco sepelierunt
 quæ Camerini in Ec-
 clesia Venantio dica-
 ta condita adhuc sunt.

*Temp. Pasch. Filiæ
 Ierusalem.*

*Extra tempus Pasch.
 R. Stola jucunditatis.*

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang. Ego

sum vitis vera, & Pa-

ter meus. de commun.

unius Mart. temp.

Pasch. extra tempus

Paschale Evangelium.

Si quis venit ad me.

Ad Laudes.

Hymnus.

Hymnus.

DUm nocte pulsa
 lucifer
 Diem propinquam
 nunciat,
 Nobis refert Venan-
 tius
 Lucis Beatæ munera.
 Nam criminum
 caliginem,
 Stygilque noctem de-
 pulit:
 Veroque Cives lumi-
 ne
 Divinitatis imbuit.
 Aquis sacri Ba-
 ptismatis
 Lustravit ille patriam:
 Quos tinxit unda mi-
 lites,
 In astra misit Marty-
 res.
 Nunc Angelo-
 rum particeps
 Adesto votis suppli-
 cum:

Procul repelle crimi-
 na,
 Tuumque lumen in-
 gere.
 Sit laus Patri, sit
 Filio,
 Tibique sancte Spiri-
 tus,
 Da per preces Venan-
 tij
 Beata nobis gaudia.
 Amen.

Missæ. Protexisti
 me, &c. de eodem com-
 muni tempore Paschali,
Pasch. extra tempus
Paschale verò. *Missæ.* In
 virtute tua Domine,
 &c. ut in com. unius
Mart. non Pont. Evang.
 Si quis venit ad me,
 de com. unius *Mart.*
Pont.
Vesp. de S. Petro Cale-
stino Papa & Confess.
 cum com. S. Venantii
Mart.

Mart. & S. Pudenciana.

Die xix. Maij.

In Feflo S. Petri Cæleſti i Papa, & Conf. duplex.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Cæleſtinum ad ſummi Pontificatus apicem ſublimasti; quique illum humilitati poſtponere docuiſt: concede propitius: ut eius exemplo cuncta mundi deſpicere, & ad promiſſa humilibus præmia pervenire feliciter mereamur. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Venantij, & S. Pudencianæ Virg.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurr.

In ſecundo Nocturno

Lectio IV.

PETRUS, à nomine, quo Pontifex eſt appellatus, Cæleſtinus dictus, honeſtis, catholicisque parentibus Æterniæ in Samnitibus natus adoleſcentiam vix ingreſſus, ut animam à mundi illecebris cuſtodiret, in ſolitudinem ſeceſſit. Ibi contēplationibus mentem nutriens, corpus in ſervitutem redigens, ferream catenam ad nudam carnem adhibebat. Congregationem, quæ poſteà Cæleſtinorum dicta eſt, ſub Regula ſancti Benedicti inſtituit. Hinc quaſi lucerna ſuper can-

candelabrum posita, cum abscondi nequireret (Romana Ecclesia diu viduata Pastore) in Petri cathedram ignorans, & absens ascitus, magna novitatis admiratione, non minus quam repente gaudio cunctos affecit. Cum autem in Pontificatus sublimitate collocatus varijs distentus curis, assuetis incumbere meditationibus vix posse cognosceret; oneri pariter, & honori voluntarie cessit. Indeque priscam vitæ rationem repetens, obdormivit in Domino. Ejusque pretiosam mortem Crux præfulgens in aëre ante cubiculi ostium reddidit amplius

gloriosam. Miraculis multis tam vivens, quam post obitum claruit, quibus ritè examinatis, Clemens Quintus anno postquam decessit undecimo, Sanctorum numero adscripsit.

R. Inveni David, fol. 26.

Lectio V. & VI.

Ex libro Moralium sancti Gregorij Papæ. Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Deridetur justi simplicitas. ex commun. Conf. non Pont. 2. loc.

In tertio Noct.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum

Lectio VII.

Cap. 19.

IN illo tempore dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus

te, quid ergo erit nobis? Et reliqua. Hom. Ven. Bedæ Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.

Perfectus ille est, qui abiens vendit omnia, quæ habet, & dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum; habebit enim thesaurum non deficientem in Cælis. Vnde benè interrogante Petro dixit talibus Iesus: Amen dico vobis, quòd vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis, & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomi-

ne laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

R. Amavit eum Dominus, &c.

Lectio VIII.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic à Christo iudice glorificati singulariter cum eo assideant, qui à sequendis ejus vestigijs nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet duodecim tantum Apostolos,

los, quia pro Iuda
prævaricante Matthias
electus est, tunc esse
judicaturos; sicut,
nec duodecim sola
sunt tribus Israel ju-
dicandæ: alioquin tri-
bus Levi, quæ tertiade-
cima est, in judicata re-
cedet.

R. Sint lumbi &c.

*Nona Lect. dic. de S.
Pudentiana Virg.*

*Missæ. Statuit ei Do-
minus. de com. Conf.
Pont. Oratio ut sup. E-
vang. Ecce nos reli-
quimus omnia. ut in
com. Abb.*

*In 2. vesp. com. S.
Bernardini Sen. Conf.*

Die xx. Maij.

*In Festo S. Bernardi-
ni Senen. Confess. Se-*

*miduplex. de com.
Conf. non Pontif.*

Oratio

Domine Iesu, qui
beato Bernardi-
no Confessori tuo exi-
mium sancti Nominis
tui amorem tribuisti:
ejus, quæsumus, meri-
tis, & intercessione,
spiritum nobis tuæ di-
lectionis benignus in-
funde. Qui vivis, &c.

*In primo Nocturno
Lectioes de scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Bernardinus Albi-
zesca nobili Se-
nensi familia ortus, ab
ineunte ætate non ob-
scura sanctitatis dedit
inditia, nam à pijs pa-
rentibus honestè edu-
ca-

catus, neglectis puerilibus ludis inter prima grammaticæ studia, pietatis operibus animum intendit, jejunijs orationi, & Beatissimæ Virginis cultui præcipuè addictus. Misericordia verò in pauperes fuit insignis: quæ quidem omnia procedente tempore, quo melius posset excolere, eorum numero adscribi voluit, qui Senis in hospitali domo Beatæ Mariæ de Scala, Deo intervniunt; unde complures sanctitate celebres viri prodierunt. Ibi corporis afflictione, & ægrotantium cura, dum atrox pestilentia grassaretur incredibili charitate sese exercuit. Inter cæ-

teras autem virtutes castitatem, egregia forma repugnante, sanctissimè custodivit: adeò, ut eo præente, nemo unquam, ne impudentissimus quidem, verbum minùs honestum proferre auderet.

Æ. Honestum fecit illum, &c. fol. 22.

Lectio V.

GRavi morbo tentatus, eoque ad quatuor mentes patientissimè tolerato, demum incolumis de religiosæ vitæ instituto capeffendo deliberare cœpit, quo ut sibi viam muniret, ædiculam in extrema vrbe conduxit, in quam cum sese abdidisset, asperimam omni ex-

par-

parte vitam trahebat ,
 Deum assidue orans ,
 ut , quid sibi sequen-
 dum esset, ostenderet.
 Quare divinitus fa-
 ctum est , ut Beati
 Francisci Ordinem
 præ cæteris optaret ,
 in quo humilitate, pa-
 tientia, aliisque reli-
 giosi hominis virtuti-
 bus excelluit. Id cum
 cœnobij Rector ani-
 madverteret, jamque
 antea Bernardini do-
 ctrinam, & sacrarum
 litterarum peritiam
 perspectam haberet ,
 prædicandi onus ei-
 dem imposuit ; quo
 humillimè suscepto ,
 cum se minus idone-
 um agnosceret ob vo-
 cis exilitatem, ac rau-
 citatem, Dei ope im-
 plorata non sine mi-

raculo , ejusmodi im-
 pedimento liberatus
 est.

R. Amavit cum Do-
 minus, & c. f. 73.

Lectio VI.

CUmque ea tempo-
 ra vitijs , crimini-
 busque redundarent ,
 & cruentis factioni-
 bus in Italia , divina
 humanaque omnia
 permixta essent , Ber-
 nardinus urbes, atque
 oppida concursans, in
 nomine Iesu , quem
 semper in ore , & in
 pectore gerebat col-
 lapsam pietatem, mo-
 resque, verbo & exem-
 plo magna ex parte re-
 stituit : quo factum
 est, ut præclaræ Civi-
 tates eum sibi Episco-
 pum à Summo Pon-
 tifice postularent :
 quod

quod ille munus invi-
cta humilitate con-
stantissimè rejecit. De-
nique vir Dei immen-
sis laboribus exhaustis
multis, magnisque e-
ditis miraculis, libris
etiam piè, doctèque
conscriptis, cum vi-
xisset annos sex, ac
sexaginta, in urbe A-
quila in Vestinis, beato
fine quievit, quem no-
vis indies coruscan-
tem signis, anno post
obitum sexto Nicolaus
Quintus Pontifex Ma-
ximus in Sanctorum
numerum retulit.

R. Iste homo per-
fecit omnia, quæ &c.
fol. 24.

In tertio Nocturno

Homil. in Evangel.
Ecce nos reliquimus
omnia de communi Abb.

*Missæ. Os Iusti. Ora-
tio ut sup.*

Die xxv. Maii.
*In Festo S. Mariæ
Magdalenæ de Paz-
zis Virginis semid.*

*Omnia de comm. Virg.
præter ea, quæ hic ha-
bentur.*

Oratio.

DEus Virginitatis
amator, qui bea-
tam Mariam Magda-
lenam Virginem tuo
amore succensam,
cœlestibus donis de-
corasti; da, ut quam
festiva celebritate ve-
neramur puritate, &
charitate imitemur.
Per Dominum, &c.

*Deinde fit commemoratio de
S. Urbano Papa, &
Mart. Antiph. Iste*

San-

Sanctus. *Temp. Pa-*
Jebali Ant. Lux per-
 petua.

In primo Nocturno
Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno
Lectio IV.

MAria Magdalena
 illustriori Paz-
 ziorum genere Flo-
 rentiæ nata, ferè ab in-
 cunabulis iter perfe-
 ctionis arripuit. De-
 cennis perpetuam vir-
 ginitatem vovit, lu-
 sceptoque habitu in
 Monasterio Sanctæ
 Mariæ Angelorum
 Ordinis Carmelita-
 rum se omnium vir-
 tutum exemplar ex-
 hibuit. Adcò casta
 fuit, ut quicquid pu-
 ritatem lædere potest,
 penitùs ignoraverit.

Quinquennium, Deo
 jubente, solo pane, &
 aqua tranlegit, exce-
 ptis diebus Domini-
 cis, quibus cibus qua-
 dragesimalibus vesce-
 batur. Corpus suum
 cilicio, flagellis, frigo-
 re, inedia, vigilijs, nu-
 ditate, atque omni
 pœnarum genere cru-
 ciabat.

℞. Propter vitatem
 &c.

Lectio V.

Tanto igne divini
 amoris æstuabat,
 ut ei ferendo impar,
 ingesta aqua pectus
 refrigerare cogeretur.
 Extra sensus frequen-
 ter rapta, diuturnas,
 & admirabiles extases
 passa est, in quibus,
 & arcana cælestia pene-
 trayit, & eximijs à Deo
 gra-

gratiji illustrata fuit. His autem munita longum certamen à principibus tenebrarum sustinuit, arida, desolata, ab omnibus derelicta, varijsque tentationibus vexata, Deo sic permittente, ut invictæ patientiæ, ac profundissimæ humilitatis exemplar præberet.

R. Diléxisti justitiam.

Lectio VI.

Charitate erga proximum singulariter enituit; nam sæpè noctes ducebat insonnes, vel obeundis sororū ministerijs, vel intervendo infirmis occupata, quarum aliquando ulcera lambens sanavit. Infide-

lium, & peccatorum perditionem amarè deflens, sed ad quælibet pro illorum salute tormenta paratā offerebat. Multis ante obitū annis, universis cæli delicijs, quibus copiosè affluebat, heroica virtute renuncians, illud frequenter in ore habebat: Pati, non mori. Tandem longa, & gravissima infirmitate exhausta transivit ad Sponsum die vigesima quinta Maij anno millesimo sexcentesimo septimo, expleto anno quadragesimo primo ætatis suæ. Eam multis in vita, & post mortem miraculis claram. Clemens Nonus Sanctarum Virginum numero ad-

Icri-

scripsit, cuius corpus
in præsentem diem in-
corruptum conserva-
tur.

R. Afferentur Regi
Virgines, &c.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel.

Simile est Regnum
Cælorum decem Vir-
ginibus. *De com. Virg.*

9. *Lectio de S. Urbano
Papa, & Mart. Si au-
tem hoc festum venerit
feria 2. vel 4. Rogatio-
num, omittitur Lectio
de S. Urbano, & legitur
de homil. Rogationum,*

*& de ea, ac S. Urbano sic
comm. in laud.*

*Missæ. Dilexisti ju-
stitiam, &c. cum comm.
S. Urbani Pap. M.*

*Vesp. de S. Philippo
Nerio Confess. cum com.
præced.*

Die xxvi. Maij.

*In Festo S. Philippi
Nerij Conf. Congre-
gationis Oratorij
Fund. dup. de præce-
pto.*

*Omnia sicut in Bre-
viario, sed ritu dup.*

FESTA JUNII.

Die vi. Iunij.

*In Festo S. Norberti Ep. & Conf. dup. de
præcepto ex antiquo semiduplici.*

Die xiii. Iunij.

In Festo S. Antonij

*de Padua Conf. Off.
ex semid. duplex.*

FESTA IULII.

Die iv. Iulij.

In Festo S. Elisabethæ Reginae Portugalie
Viduae semiduplex.

Ad Vesperas, Antiph.
Iuravit Dominus, cum
reliq. Antiph. & Psalm.
de commun. Apostolorum.

Capitulum.

Mulierem fortem
quis inveniet?
procul, & de ultimis
finibus pretium ejus,
confidit in ea cor viri
sui, & spolijs non indi-
gebit.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Domine cordis im-
petus Elisabeth
Fortis, inopsque Deo
Servire, regno prætu-
lit.

En fulgidis recepta
cæli sedibus,
Sydereæque domus,
Ditata sanctis gaudijs.
Nunc regnat inter
cælites beator.
Et premit astra docens
Quæ vera sint regni
bona.

Patri potestas, Fi-
lioque gloria,
Perpetuumque decus
Tibi sit, alme Spiritus.
Amen.

Ÿ. Ora pro nobis B.
Elisabeth.

R. Ut digni efficia-
mur promissionibus
Christi.

Ad

Ad Magnificat, Antiph.

Et nunc Reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram.

Oratio.

Clementissime Deus, qui B. Elisabeth Reginam, inter cæteras egregias dotes, bellici furoris sedandi prærogativa decorasti: da nobis, ejus intercessione, post mortalis vitæ, quam suppliciter petimus, pacem, ad æterna gaudia pervenire. Per Dominum, &c.

Deinde fit comm. OEt.

Apost. Antiph.

Petrus Apostolus, & Paulus doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

Ÿ. Constitues eos

principes super omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui Domine.

Oratio

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri, & Pauli Martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum, &c.

Ad Matutinum

Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum * in sanctis operibus Beatæ Elisabeth.

Hymnus, ut supra in Vesper.

In primo Nocturno.

Antiph. Elevata est magnificentia Elisabeth super cælos.

G 2

Psalms.

Psalm. Domine Dominus noster, *ut in com. non Virg.*

Antiph. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam.

Psalm. Cæli enarrant gloriam Dei.

Antiph. Accepit Benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari tuo.

Psalm. Domini est terra.

✠. Multæ filix congregaverunt divitias.

℞. Tu supergressa es univasas.

Lectiones I. Noct.

De Parabolis Salomonis
Mulierem fortem. *ut in com. SS. Mulierum.*

℞. I. Regali exorta progenie triumphat

in cælis Elizabeth triplici circumdata varietate meritorum : *

Nam in terra in triplici vitæ gradu posteris imitanda virtutum reliquit exempla. ✠. Virginalem statum, conjugalem, & vidualem inoffenso pede cucurrit. Nam.

℞. 2. Os suum aperuit sapientiæ ; * Et lex clementiæ in lingua ejus. ✠. Quoniam prævenisti eam in benedictionibus dulcedinis. Et lex.

℞. 3. Desiderium animæ ejus tribuisti ei : * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eam. ✠. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eam Domine. Et voluntate. Gloria

Pa-

Patri. Et voluntate.

In secundo Nocturno

Antiph. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam, deducet te mirabiliter dextera tua.

Psalm. Eructavit. ex communi Virg.

Antiph. Arcum conteret, & confringet arma, & scuta comburet igni.

Psalm. Deus noster refugium. *ibidem.*

Antiph. Iustitia, & misericordia plena est dextera tua.

Psalm. Magnus Dominus.

ŷ. Virga tua, & baculus tuus.

R. Ipsa me consolata sunt.

Lectio IV.

Elisabetham Aragoniæ Regibus ortam, Christi anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo, in prælagium futuræ sanctimonix, parentes, præter matrem, relicto matris, aviæque nomine, à magna eius matertera, Thuringiæ domina, sancta Elisabetha in Baptismo nominatam voluere. Vbi nata est, statim patuit, quàm felix regum, regnorumque esset futura pacatrix: natalitia enim eius lætitia perniciosas avi, patrisque dissensiones in concordiam convertit. Pater verò crescentis postcâ filix admiratus indolem, affirmabat

fore, ut una Elisabetha reliquas Aragoniorum Regum sanguine creatas feminas virtute longè superaret. Sic cælestem ipsius vitam in contemnendo corporis ornatu, in fugiendis voluptatibus, in jejunijs frequentandis in divinis precibus assiduè recitandis, in charitatis operibus exercendis veneratus, rerum suarum, regni-que felicitatem, unius filix meritis referebat acceptam. Tandem ubique nota, & à multis principibus exoptata, Dionysio Lusitanix Regi Christianis cæremonijs ritè est in matrimonium collocata.

℞. Audi filia, & vi-

de, & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui: Et concupiscet Rex decorem tuum. v̄. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Et concupiscet.

Lectio V.

Iuncta conjugio, non minorem excolendis virtutibus, quàm liberis educandis operam dabat: viro placere studens, sed magis Deo mediam ferè anni partem solo pane tolerabat, & aqua: quæ in quodam ipsius morbo divinitus versa est in vinum, cum id à medicis præscriptum bibere recusasset. Pauperis foemi-

næ ulcus horrendum exofculata, derepentè fanavit. Pecunias pauperibus distribuendas, ut Regem laterent hiberno tempore in rofas convertit. Virginem cæcam à natiuitate illuminavit; multos alios solo crucis signo à gravissimis morbis liberavit; plurima id genus miracula patrauit. Monasteria collegia, & templa non modo extruxit, sed etiam magnificè dotauit. In Regum discordiis componendis admirabilis fuit, in privatis & publicisque mortalium sublevandis calamitatibus indefessa.

R. Manum suam misit ad fortia: * Ma-

num suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. v. Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Manum suam.

Leçtio VI.

DEfuncto Rege Dionysio sicut virginibus in prima ætate, in matrimonio conjugibus, ita viduis in solitudine, fuit omnium virtutum exemplar. Illicò enim religiosis S. Clare vestibus induta, regio funeri constanter interfuit, ac paulò post Compostellam proficiscens, multa ex holoserico, argento, & auro, gemmisque donaria pro Regis anima obtulit, inde reuertit

domum, quidquid sibi charum, aut pretiosum supererat, in sacros, ac pios usus convertit: absolvendoque suo verè regio Conimbricensi virginum cænobio, & alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, miseris omnibus juvandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortalium omnium commodis vivebat. Reges duos, filium, & generum pacificatura, strepitum nobile oppidum veniens, morbo ex itinere contracto, ibidem à Virgine Deipara visitata, sanctissimè obiit anno millesimo trecentesimo trigésimo sexto,

die quarta Iulij, post mortem multis miraculis claruit, præsertim suavissimo corporis iam per annos ferè trecentos incorrupti odore: semper etiam Reginae sanctæ cognomento celebris, tandem anno Iubilæi, & nostræ salutis millesimo sexcentesimo vigésimo quinto, totius Christiani orbis concursu, & applausu, ab Urbano Octavo ritè inter Sanctos adscripta est.

¶ Regnum mundi & omnem ornatum sæculi contempsit propter amorem Domini mei Iesu Christi. Què vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. *v.* Eructavit cor

meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. Quem. Gloria Patri. Quem.

In tertio Nocturno.

Antiph. Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus, sanctitas, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Psalms. Cantate 1. *de com. Virg. in 3. Noct.*

Antiph. Annunciaverunt Cœli justitiam ejus, & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Psalms. Dominus regnavit, exultet.

Antiph. Iudicavit in justitia, & populos in æquitate.

Psalms. Cantate ij.

ŷ. Ignis ante ipsam præcedet.

℞. Et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Homilia S. Gregorij Pap. in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro. *ut. in comm. SS. Mulierum.*

℞. 7. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus consideravit semitas domus suæ, * Et loquebatur de testimonijs Domini. ŷ. Gustavit, & vidit, quia bona est negotiatio ejus, non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et loquebatur.

℞. 8. Invocavi, & venit in me spiritus sapientiæ, & præposui illam regnis, & sedibus: * Et divitias nihil esse duxi in comparatione illius. ŷ. Melior est enim sapientia cunctis opibus pretio-

tiosissimis. Et divitias.
Gloria Patri. Et divi-
tias.

*Ad Laudes, & per Ho-
ras.*

Antiph. Dum esset
Rex in accubitu suo
nardus mea dedit o-
dorem suavitatis.

Psalms. Dominus re-
gnavit.

Antiph. Et concu-
piscet Rex decorem
tuum, quia ipse est Do-
minus Deus tuus.

Antiph. Potens in
opere, & sermone,
lenivit iracundiam
Domini, & conciliavit
cor patris ad filium.

Antiph. Quasi arcus
refulgens inter nebu-
las gloriæ, & quasi
flos rosarum in diebus
vernis.

Antiph. Quasi stel-

la matutina in medio
nebulæ, & quasi luna
plena in diebus suis.

Capitulum.

Mulierem fortem, &c.

Hymnus.

OPes, decusque Re-
gium reliqueras
Elisabeth, Dei dicata
numini,

Recepta nunc bearis
inter Angelos
Libens ab hostium
tuere nos dolis

Præi, viamque dux
salutis indica,
Sequemur. O sit una
mens fidelium,

Odor bonus sit omnis
actio, tuis
Id innuit rosis operta
charitas.

Beata charitas in
arce syderum,
Potens locare nos per
omne sæculum:

Pa-

Patrique, Filioq; lūm-
ma gloria,
Tibique laus perennis,
almē Spiritus,
Amen.

ſ. Meritis, & preci-
bus Beatæ Elilabeth,

R. Propitius esto
Domine populo tuo.

Ad Benedictus.

Antiph. Tu gloria
Ierusalem, tu lætitia Il-
rael, tu honorificen-
tia populi tui.

Oratio ut supra.

Et fit com. oct. Apost.

Missæ, Cognovi.

In 2. vesp. Antiph.
ut in Laud. Psal. de
com. Virg. & à Capit.
de Octav. Apostol. &
pro commem. S. Elilabet.

Antiph. Elilabetha,
paciſ, & patriæ mater
in Cælo triumphans :
dona nobis pacem.

ſ. & Orat. ut in 1. Vesp.

Die viii. Iulij.

*In Fefſto S. Marga-
ritæ Reginae Scotiae.*
Semidup. ad libitum.

Omnia de communi
Sanctarum nec Virgi-
num nec Martyrum ;
præter ea, quæ hic ha-
bentur.

Oratio.

DEus qui beatam
Margaritam Sco-
torum Reginam exi-
mia in pauperes chari-
tate mirabilem effeci-
ſti : da, ut ejus inter-
ceſſione, & exemplo,
tua in cordibus no-
ſtris charitas jugiter
augeatur. Per Domi-
num noſtrum, &c.

In primo Nocturno
Lectiones de Scriptura
occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Le-

Leſtio IV.

Margarita Scotorum Regina paterno Angliæ Regum, materno Cæſarum ſanguine clariffima, illuſtrior adhuc fuit Chriſtiana virtute. Hæc in Hungaria nata, ubi Pater tunc temporis exulabat; poſt exactam ſumma cum pietate puerilem ætatem, una cum genitore, qui à ſancto Eduardo patruo Anglorum Rege, ad paterni Regni faſtigium vocabatur, in Angliam venit: mox alterante parentum fortuna, ex Angliæ littore ſolvens vi tempeſtatis expulſa, ſeu veriùs divinæ providentiæ conſilio deducta eſt in o-

ram maritimam Scotiæ. Ibi cum ex matris imperio Macholmo Tertio Scotorum Regi egregijs ejus dotibus capto nupſiſſet, ſanctimonix ac Pietatis operibus triginta, quibus regnavit annis toti regno mirificè profuit.

R. Propter veritatem, &c.

Leſtio V.

Inter regales delicias corpus afflictationibus, ac vigilijs macerans, magnam noctis partem pijs precationibus extraherat. Præter alia jejunia, quæ identidem uſurpabat, integros quadraginta dies, ante natalitia feſta, tantum ſeveritate jeju-

na-

nare confuevit; ut ne in gravissimis quidem doloribus intermiserit. Divino cultui addictissima, templa plurima, & cœnobia partim ex integro excitavit; partim relarcivit, & sacra suppellectili, ac largo centu ditavit. Regem conjugem ad meliorem frugem, & ad similia suis exercitationibus opera saluberrimo exemplo traduxit; liberolque omnes tam sanctè & feliciter educavit, ut eorum plerique quemadmodum & Agatha mater, & Christina terror sanctissimum vitæ genus amplexi sint. Univerſi demum regni felicitati consulens à vitijs omnibus, quæ

furtim irrepeterant, populos expurgavit, eisque mores Christiana pietate dignos restituit.

℞. Dilexisti justitiam, &c.

Lectio VI.

Nihil tamen æquè in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga proximos, præsertim egenos quorum numerosis gregibus non modò stipem affatim suppeditare, verùm etiam trecentis quotidie materna benignitate dapes præbere, flexis genibus in morem ancillæ ministrare, regijs manibus pedes ablucere, & pressis etiam oculis ulcera fovere solemne habuit. His

por-

porro alijsq; pijs sumptibus non regias tantum vestes, & pretiosa monilia distraxit, sed ipsum non semel exhaustit ærarium. Toleratis demum ad patientiæ miraculum acerbissimis doloribus animam semestri corporis ægrotatione purgatam Auctori suo quarto Idus Iunij reddidit. Quo temporis momento facies ejus diuturni morbi macie ac pallore fœdata, insolita quadam venustate refluoruit. Miris etiam post mortem prodigijs clara, & Clementis Decimi auctoritate in Scotiæ Patronam accepta, ubique terrarum religiosissime colitur. Cujus Festum

ab eodem Pontifice concessum Innocentius undecimus ad octavū Idus Iulij transferri jussit.

℞. Fallax gratia,
&c.

in tertio Noct.

*Homilia S. Gregorij
Pape in Evangelium,
Simile est regnum Cœlorum thesauro, ut in
communi non Virgini-
um.*

*Missæ de communi nec
Virg. nec Martyr. cum
Oratione propria, ut
supra.*

Die xii. Julij.

*In Festo S. Iohannis Ga-
lberti Abbatis, dup.*

*Omnia de communi
Abbatum præter Lectio-
nes II. & III. Nocturni.*

Ora-

Oratio.

Intercessio nos,
 quæsumus Domine
 Beati Joannis Gualber-
 ti Abbatis commen-
 det: ut, quod nostris
 meritis non valemus,
 ejus patrocínio asse-
 quamur. Per Domi-
 num, &c.

*in primis vespertis &
 Laud. fit comm. SS. Na-
 boris, & Felicis Mart.*

*In primo Nocturno.
 Lectiones de Scriptura
 occurrente.*

*In secundo Nocturno
 Lectio IV.*

Joannes Gualbertus
 Florentiæ nobili
 genere ortus, dum Pa-
 tri obsequens rem mi-
 litarem sequitur. Ugo
 unicus ejus frater oc-
 ciditur à consanguineo:
 quem cum so-

lum, & inermem san-
 cto Parasceves die Jo-
 annes armis, ac mili-
 tibus stipatus obvium
 haberet, ubi neuter al-
 terum poterat decli-
 nare, ob sanctæ Crucis
 reverentiam, quam ho-
 micida supplex mor-
 tem jamjam subiturus
 brachijs signabat, vi-
 tam ei clementer in-
 dulget. Hoste in fra-
 trem recepto, proximi-
 mum sancti Miniatis
 templum oraturus in-
 greditur; ubi adora-
 tam Crucifixi imagi-
 nem, caput sibi fle-
 tere conspicit. Quo
 mirabili factò permo-
 tus Joannes, Deo ex-
 inde, etiam invito Pa-
 tre, militare decernit,
 atque ibidem proprijs
 sibi manibus coman-

to-

totondit, ac Monasticum habitum induit, adeoque pijs, ac religiosis virtutibus brevi coruscavit, ut multis se perfectionis specimen, ac normam præberet; ita ut ejusdem loci Abbate defuncto, communi omnium voto in superiorem eligeretur. At Dei famulus cupiens subesse potius, quam præesse ad majora divina voluntate servatus, ad Camaldulensis Eremitam Romualdum proficiscitur: à quo calicem sui instituti vaticinium accipit: tum suum Ordinem sub Regula sancti Benedicti apud umbrosam vallem instituit.

R. Honestum fecit illum &c. fol. 32.

Lectio V.

DEinde plurimis ad eum ob ejus sanctitatis famam, undique convolantibus una cum ijs in socios adscitis, ad hæreticam & Simoniacam pravitatem extirpandam, & Apostolicam fidem propagandam sedulo incumbit, innumera propterea in se, & suis incommoda expertus. Nam ut eum, ejusque socios adversarij perdant, noctu sancti Salvij cœnobium repente aggrediuntur, templum incendunt, ædes demoliuntur, & Monachos omnes lethali vulnere lauciant quos Vir Dei unico

Crucis signo incolumes protinus reddit ; & Petro ejus Monacho per immentam, ardentissimumque ignem illaeso mirabiliter transeunte, optatam sibi, & suis tranquillitatem obtinet : inde Simoniam labem ab Hetru-
ria expulit, ac in tota Italia fidem pristinae integritati restituit.

R. Amavit eum Dominus, &c. *fol.* 23.

Lectio VI.

Multa funditus erexit Monasteria, eademque, & alia ædificijs, ac Regulari observantia instaurata, sanctis legibus communivit. Ad egenos alendos sacram supellectilem vendidit. Ad

improbos coercendos, elementa sibi famulari conspexit. Ad demones comprimendos, Crucem, quasi ensam adhibuit. Demum abstinentijs, vigilijs, jejunijs, orationibus, carnis macerationibus, ac senio confectus, dum infirma valetudine gravaretur, Davidica illa verba, per sæpè repetebat: Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Jamque morti proximus, convocatos discipulos ad fraternam concordiam cohortatur, & in breviculo, cui contempel-
ri voluit, jussit hæc scribi : Ego Ioannes

credo, & confiteor fidem, quam Sancti Apostoli prædicaverunt, & Sancti Patres in quatuor Concilijs confirmaverunt. Tandem triduo Angelorum obsequio dignatus, septuagesimum octavum annum agens, apud Passinianum, ubi summa veneratione colitur, migravit ad Dominum anno salutis millesimo septuagesimo tertio, quarto Idus Julij: Quem Cælestinus tertius innumeris miraculis clarum, in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo &c.
fol. 24.

In tertio Nocturno
Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore, dixit Jesus Discipulis suis: Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi
Presbyteri.

Lib. I. Comment. in c. 5.
Matt.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite ijs, qui oderunt vos. Multi præcepta Dei imbecillitate sua, non sanctorum viribus æstimantes, putant esse impossibilia, quæ præcepta sunt, & dicunt, sufficere virtutibus, non odisse inimicos: cæterum diligere, plus præcipi, quam humana natura

pa-

patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfecta. Quæ fecit David in Saul, & in Absalon; Stephanus quoque Martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est, & Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis; hæc autem Iesus & docuit, & fecit, dicens: Pater ignosce illis; quod enim faciunt, nesciunt.

℞. Iste est, &c.

Lectio VIII.

IN reliquis operibus bonis interdum potest aliquis qualemcumque excusationem prætere: ad habendam verò dilectionem nullus se po-

terit excusare. Potest mihi aliquis dicere, non possum jejunare, numquid potest dicere; non possum amare? Potest aliquis dicere, virginitatem non possum servare; non possum res totas vendere, & pauperibus erogare: numquid potest dicere, non possum diligere inimicos?

℞. Sint lumbi, &c.

Lectio IX.

NON enim ibi, aut pedes laborant currendo, aures audiendo, aut manus operando laxantur, ut nos per ipsam excusationem liberare conemur. Non nobis dicitur: Ite ad Orientem, & quærite charitatem, navigate ad

Occidentem, & invenietis dilectionem. Intus in nostro corde est, ubi redire iubemur, dicente Prophetâ: Redite prevaricatores ad cor. Non enim in longinquis regionibus invenitur, quod à nobis petitur. Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemoratio Sanctorum Naboris, & Felicis Martyrum.

Missâ. Os iusti, &c. de communi Abbatum.

Evangelium sumitur ex Feria sexta post diem Cinerum, usque ad illa verba: Attendite, ne iustitiam vestram, &c. exclusivè.

Die xv. Iulij.

In Festo S. Henrici

Imperatoris, & Conf. duplex per Germaniam.

Omnia de communi Confessoris non Pontif. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEus, qui hodierna die B. Henricum Confessorem tuum, è terreni culmine imperij ad Regnum æternum transtulisti, te supplices exoramus ut sicut illum, gratiæ tuæ ubertate præventum, illecebras sæculi superare fecisti; ita nos facias, ejus imitatione, mundi hujus blandimenta vitare, & ad te puris mentibus per-

pervenire. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Henticus, cognomento pius, è Duce Bavarie Rex Germanie, ac postmodum Romanorum Imperator, temporalis Regni non contentus angustijs, pro adipiscenda immortalitatis corona, sedulam æterno Regi exhibuit servitatem; Adepto enim imperio, religioni amplificandæ studiosè incumbens, Ecclesias ab infidelibus destructas, magnificentius reparavit, plurimisque Largitioni-

bus, & prædijs locupletavit. Monasteria, aliaque loca pia, vel ipse ædificavit, vel assignatis redditibus auxit. Episcopatum Bambergensis hereditarijs opibus fundatum, Beato Petro, Romanoque Pontifici vectigalem fecit. Benedictum Octavum à quo Imperij coronam acceperat, profugum excepit, suæque sedi restituit.

Æ. Honestum fecit, &c. fol. 22.

Lectio V.

IN Cassinensi Monasterio gravi detentus infirmitate, à S. Benedicto insigni miraculo sanatus est. Romanam Ecclesiam amplissimo diplomate

muneratus, eidem tuendæ, bellum ad-
 verſus Græcos ſulce-
 pit, & Apuliam diu ab
 illis poſſeſſam recupe-
 ravit. Nihil ſine pre-
 cibus aggredi ſolitus,
 Angelum Domini,
 Sanctoſque Martyres
 tutelares, pro ſe pu-
 gnantes ante aciem,
 interdum vidit. Divi-
 na autem protectus
 ope, barbaras natio-
 nes precibus magis,
 quàm armis expu-
 gnavit. Pannoniam
 adhuc infidelem, tra-
 dita Stephano Regi
 ſorore ſua in uxorem,
 eoque baptizato, ad
 Chriſti fidem perdu-
 xit. Virginitatem ra-
 ro exemplo matrimo-
 nio junxit, Sanctam-
 que Cunegundam

conjugem ſuam pro-
 pinquis ejus, morti
 proximus illibatam re-
 ſtituit.

R. Amavit cum,
 &c. fol. 23.

Leſſio VI.

DEnique rebus o-
 mnibus, quæ ad
 Imperij honorem, &
 utilitatem pertine-
 bant, ſummâ pruden-
 tiâ diſpoſitis, & illu-
 ſtribus per Galliam, I-
 taliam, & Germaniam
 religioſæ munificen-
 tiæ veſtigijs paſſim re-
 liſtis, poſtquam heroi-
 cæ virtutis ſuaviſſi-
 mum odorem longè,
 latèque diffuderat,
 ſanctitate, quàm ſec-
 ptro clarior, ad Regni
 cæleſtis præmia, con-
 ſummatis vitæ labori-
 bus, à Domino vo-

catus est anno salutis
millesimo vigesimo
quarto, cujus corpus
in Ecclesia Beatorum
Apostolorum Petri, &
Pauli Bambergæ con-
ditum fuit, statimque
ad ejus tumulum mul-
ta miracula Deo ipsū
glorificante patrata
sunt, quibus postea ri-
tè probatis, Eugenius
Tertius Sanctorum
numero illum adscri-
psit.

R. Iste homo, &c.
fol. 24.

In tertio Nocturno.

Evang. Sint lumbi
vestri præcincti, &c.

*Homil. S. Gregorij
Papæ de comm. Conf. non
Pont.*

*Missæ. Os justis, de eo-
dem comm. Oratio ut
supra.*

Die xvi. Julij.

OFFICIUM

*Commemorationis so-
lemnis B. Virginis Ma-
riæ de Monte Carme-
lo. dup. majus, vel se-
cundæ class. juxta
varias locorum Con-
cessiones.*

*Juxta Decretum San-
ctissimi D. N. Clemen-
tis Papæ X. ab omnibus
utriusque sexus Fide-
libus, tam Sæcularibus,
quàm Regularibus Pro-
vinciarum heredita-
riarum Augustissimi
Imperatoris LEOPOL-
DI I. qui ad Horas Ca-
nonicas tenentur reci-
tandum die 16. Julii,
aut alia infra Octavam.*

Ad Vesperas.

*Antiph. Gloria Li-
ba-*

banu. *cum reliquis de
Laudibus.*

Pſalm. Dixit Domi-
nus. *cum reliquis, ut in
Officio B. Virginis.*

Capitulum.

Eccli. 24.

EGO quasi vitis fru-
ctificavi suavita-
tem odoris, & flores
mei, fructus honoris &
honestatis. Ego Mater
pulchræ dilectionis, &
timoris, & agnitionis,
& sanctæ spei.

Hym. Ave maris
stella.

v. Specie tua, &
pulchritudine tua.

R. Intende, pro-
sperè procede, & re-
gna.

Ad Magnificat.

Antiph. Ave Regi-
na cœlorum, ave Do-
mina Angelorum. Sal-

ve radix, salve porta,
ex qua mundo lux est
orta. Gaude Virgo
Gloriosa, super omnes
speciosa. Vale, ò valdè
decora, & pro nobis
Christum exora.

Oratio.

DEUS, qui Beatissi-
mæ semper Vir-
ginis & Genitricis tuæ
Mariæ, singulari titulo
Carmeli Ordinem de-
corasti: concede pro-
pitius, ut cujus ho-
die Commemoratio-
nem solemni celebra-
mus officio, ejus mu-
niti præsidij, ad gau-
dia sempiterna perve-
nire mereamur. Qui
vivis & regnas, &c.

Ad Matutinum

Invitatorium.

IN honorem Beatissi-
simæ Virginis Ma-
riæ,

riæ, * Jubilemus Domino. *Psalm.* Venite exultemus. *Hymnus.* Quem terra.

Antiphona, & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno.

Ÿ. Specie tua, * & pulchritudine tua.

℞. Intende, prospere procede, & regna.

Lectioes de Parabolis Salomonis.

Cap. 8.

Ego sapientia. *ut die 5. Augusti in Festo B.V.M. ad Nives. cum*
℞℞.

In secundo Nocturno

Ÿ. Adjuvabit eam * Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus * Non commovebitur.

Lectio IV.

Cum sacra Pentecostes die, Apostoli coelitus afflati varijs linguis loquerentur, & invocato Augustissimo IESV Nomine, mira multa patrarent, viri plurimi, qui vestigijs sanctorum Prophetarum Eliæ, ac Elisei institerant, & Ioannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspecta, atque probata, Evangelicam fidem cōfestim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu Beatissimam Virginem (cujus colloquio, & familiaritate feliciter frui potuerunt) adeò venerari cœperunt, ut primi omnium in eo montis Car-

meli loco, ubi Elias olim ascendentem nubesulam Virginis typo insignem conspexerat, eidem purissimæ Virgini sacellum construxerint.

R. Sicut Cedrus exaltata sum in Libano, & sicut Cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

V. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi.

LECTIO V.

AD novum ergo sacellum sæpe quotidie convenientes, ritibus pijs, precationibus, ac laudibus Beatissimam Virginem velut singularem

Ordinis tutelam colebant. Quamobrem, Fratres Beatæ Mariæ de monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt; eumque titulum summi Pontifices non modo confirmarunt, sed & indulgentias peculiare ipsi, qui eo titulo vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec verò nomenclaturam tantum munificentissima Virgo tribuit, & tutelam, verum & insigne sacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut cœlesti hac veste Ordo dignolceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum,

cum

cum olim in Europa Ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent, adstitit Honorio noctu purissima Virgo Maria, planèque jussit, ut institutum, & homines benignè complecteretur.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tanquam Ierusalem: * Viderunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam.

ψ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Non in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam acceptum

multis prærogativis Beatissima Virgo insignivit, verùm & in alio (cum ubique & potentia, & misericordia plurimum valeat) filios in Scapularis Societatem relatos, qui ab continentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affectu, dum igne purgatorio expiantur, solari, ac in coelestem patriam obtentu suo quantocytus piè creditur efferre. Tot ergò tantisque Beneficijs Ordo cumulat, solemnem Beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejusdem

Virginis Gloriam quotannis celebrandam instituit.

R. Ornatam montibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * & videntes eam filia Sion, beatissimam predicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

V. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Noct.

V. Elegit eam Deus * & praelegit eam.

R. In tabernaculo suo * habitare facit eam.

Lectio S. Evangelij secundum Joannem.

Cap. 19.

Lectio VII.

IN illo tempore stabant juxta Crucem Iesu Mater ejus & soror Matris ejus Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Ex Epist. 25. ad Vercell. Eccl. in fine.

Maria Domini Mater ante Crucem Filij stabat: nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Ioannes Evangelista. Mundum alij concussum in Passione Domini conscripserunt, coelum tenebris obductum, refluxisse solem, in Paradisum latronem, sed post ipsam confessionem receptum. Ioannes do-

docuit, quod alij non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit, pluris putans, quod victor suppliciorum, pietatis officia Matri exhibebat, quam quod Regnum coeleste donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod à Filio Mater tanto affectu honoratur. Ecce, inquit, Filius tuus: Ecce Mater tua.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

V. Ora pro populo, interveni pro Clero,

interecede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuramentum, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Lectio VIII.

TEstabatur de Cruce Christus, & inter Matrem, atque discipulum dividebat pietatis officia. Condebat Dominus non solum publicum, sed etiam domesticum testamentum. Et hoc ejus testamentum signabat Joannes, dignus tanto testatore testis. Bonum testamentum, non pecuniæ, sed vitæ æternæ; quod non attramento scriptum est, sed Spiritu Dei vivi, qui ait:

ait : Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis , Sed nec Maria minor , quàm Matrem Christi decebat, fugientibus Apostolis ante Crucem stabat, & pijs spectabat oculis Filij vulnera , quia expectabat non pignoris mortem , sed mundi salutem : aut fortasse , quia cognoverat per Filij mortem mundi redemptionem aula regalis, etiam sua morte putabat se aliquid publico addituram muneri.

R. Beatam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

V. Et misericordia

ejus à pro genie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Sed Iesus non egebat ad jutore ad redemptionem omnium, qui omnes sine ad jutore servavit. Unde & dicit: Factus sum sicut homo sine ad jutorio inter mortuos liber. Suscepit quidem affectum parentis, sed non quæ sivit alterius auxilium. Hanc imitami ni matres sanctæ, quæ in unico Filio dilectissimo tantum maternæ virtutis exemplum edidit. Neque enim vos dulciores liberos habetis, neque illud Virgo quæ rebat solatium, quod alium

alium posset generare
Filium. Te Deum.

Ad Laudes & per Horas.

GLoria Libani da-
ta est ei, decori
Carmeli, & Saron,
Allel.

Psalms. Dominus re-
gnavit. *cum reliquis de*
Dominica.

Antiph. Pulchra es, &
decora filia Ierusalem,
terribilis ut castrorum
acies ordinata, Alle-
luja.

Antiph. In odorem
unguentorum tuo-
rum currimus, adole-
scentulæ dilexerunt
te nimis, Alleluia.

Antiph. Benedicta
filia tu à Domino, quia
per te fructum vitæ
communicavimus,
Alleluia.

Antiph. Speciosa fa-

cta es, & suaviss in de-
licijs tuis, sancta Dei
Genitrix, Alleluia.

Capitulum.

Eccl. 24.

EGO quasi vitis fru-
ctificavi suavita-
tem odoris, & flores
mei, fructus honoris
& honestatis. Ego Ma-
ter pulchræ dilectio-
nis, & timoris, & a-
gnitionis, & sanctæ
spei.

Hymnus. O glorio-
sa Virginum. &c.

ŷ. Diffusa est gratia
in labijs tuis. |

℞. Propterea bene-
dixit te Deus in æter-
num.

Ad Benedictus

Beata Dei Genitrix
Maria, Virgo perpe-
tua, templum Domi-
ni, sacrarium Spiritus
San-

Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo. Ora pro populo, interueni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu, Allel.

Oratio

DEus, qui Beatissimæ semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitiùs; ut cuius hodie commemorationem solemni celebramus officio, ejus muniti præsidij, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis & regnas.

Ad Tertiam

Antiph. Pulchra es.

Capitulum.

Ego quasi vitis, *ut sup.*

R. Breve Specie tua

* Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie tua. *ψ.* Adjuvabit, &c. *R. Deus, &c.*

Ad Sextam.

Antiph. In odorem.

Capitulum.

Eccli. 24.

Spiritus meus super Smel dulcis, & hæreditas mea super mel & favum. Memoria mea in generationes sæculorum.

R. Breve Adjuvabit eam, * Deus vultu suo Adjuvabit.

ψ. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit.

ψ. Elegit eam Deus,

us, & prælegit eam.
R. In tabernaculo suo
 habitare facit eam.

Ad Nonam.

Antiph. Speciola
 facta es.

Capitalum.

Ecc. 24.

Qui audit me, non
 confundetur, &
 qui operantur in me
 non peccabunt. Qui
 elucidant me, vitam
 æternam habebunt.

R. Breve. Elegit eam
 Deus,* Et prælegit eam
 Elegit. *V.* In taber-
 naculo suo habitare
 facit eam. Et præle-
 git. Gloria Patri. Ele-
 git.

V. Diffusa est gratia
 in labijs tuis.

R. Propterea bene-
 dixit te Deus in æter-
 num.

In secundis Vesperis,
Antiphonæ. Psalmi, Ca-
pitulum, & Hymnus, ut
in 1. Vesperis.

V. Dignare me lau-
 dare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtu-
 tem, contra hostes
 tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Alma Re-
 demptoris Mater, quæ
 pervia cœli porta ma-
 nes & stella maris, suc-
 curre cadenti, surge-
 re qui curat, populo;
 tu quæ genuisti, natu-
 ra mirante, tuum san-
 ctum Genitorem,
 Virgo prius, ac poste-
 rius. Gabrielis ab ore
 sumens illud Ave, pec-
 catorum miserere.

Oratio. Deus, qui
 Beatissimæ, *ut supra.*

Missæ. Gaudea-
 I mus

mus omnes in Domi-
no, &c.

Die xvii. Iulij.

In Festo S. Alexij Conf.
semi d. ad lib.

Omnia de Com. Conf.
non Pont.

Oratio.

Deus, qui nos, &c.

Leet. 1. Noct. de script.
accurr.

In secundo Nocturno

Leet. IV. Alexius Ro-
manorum ut in Bre-
viario.

Leet. V. & VI. Deri-
detur Iusti simplicitas,
ut in Com. Conf. non
Pont. 2. loco.

In tertio Nocturno
Hom. in Evang. Ecce

nos reliquimus om-
nia. ut in Com. Abb.
Missæ: Os Iusti.

Die xxiiij. Julij.

In Festo S. Apollina-
ris Ep. & M. ex se-
mid. antiquo nunc
dup. à Clemente X.

Die xxxi. Julij.

In Festo S. Ignatij Conf.
duplex.

Omnia sicut in Bre-
viario præter Leet. 3.
Noct. quæ summuntur
de com. Evangelist. Hom.
S. Gregorij Papæ in E-
vang. Designavit Do-
minus & alios. Missæ
propria. In Nomine
Iesu.

FESTA AUGUSTI.

Die vii. Augusti.

In Festo S. Cajetani Conf. Clericorum Regul.
Fundat. duplex de precepto.

In secundis Vesp.
Transfigurationis, pro
commem. S. Cajet.

Antiph. Quærite
primum Regnum Dei,
& justitiam eius, &
hæc omnia adjicien-
tur vobis.

v. Amavit eum
Dominus, & ornavit
eum.

R. Stulam gloriæ
induit eum.

Oratio.

DEus, qui Beato
Cajetano Con-
fessori tuo Apostoli-
cam vivendi formam
imitari tribuisti: da no-
bis ejus intercessione,

& exemplo in te tem-
per confidere, & lo-
la cœlestia desiderare.
Per Dominum no-
strum, &c.

Deinde fit Commemor.

S. Donati Episc. &

Mart

Antiph. Iste sanctus.

v. Gloria & hono-
re.

Oratio. Deus tuo-
rum Gloria Sacerdo-
tum. ut in Breviario.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptu-
ra occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

CAjetanus Nobili
Thiēæa gente Vin-
centiæ ortus, statim à
matre Deiparæ Virgi-
ni oblatus est. Mira à
teneris annis morum
innocentia in eo elu-
xit, adeò ut Sanctus
ab omnibus nuncupa-
retur. Juris utriusque
Lauream Patavij ade-
ptus, Romam profe-
ctus est: ubi inter Præ-
latos à Julio Secundo
collocatus, & Sacer-
dotio initiatus, tant
divini amoris æstu suc-
centus est, ut relicta
Aula se totum Deo
mācipaverit. No loco-
mij proprio ære fun-
datis, etiam morbo
pestilenti laboranti-
bus, suis ipse manibus
inserviebat. Proxi-

morum saluti assidua
cura incumberebat, di-
ctus propterea Vena-
tor animarum.

℞. Honestum fe-
cit. &c. f. 22.

Lectio V.

Collapsam Ecclesia-
sticorum discipli-
nam ad formam A-
postolicæ vitæ instau-
rare desiderans, Ordī-
nem Clericorum Re-
gularium instituit, qui
abdicata rerum om-
nium terrenarum sol-
licitudine, nec reddi-
tus possiderent, nec
vitæ subsidia à fide-
libus peterent, sed solis
elemosynis sponte
oblatis viverent. Ita-
que approbante Cle-
mente Septimo ad A-
ram maximam Basili-

cæ Vaticanæ unâ cum Joanne Petro Carafa Episcopo Theatino, qui postea Paulus Quartus Pontifex Maximus fuit, & alijs duobus eximia pietatis viris, vota solemnia emisit. In Urbis direptione à militibus crudelissimè vexatus, ut pecuniam proderet, quam dudum in cœlestes thesauros manus pauperum deportaverant, verbera, tormenta, & carceres invicta patientia sustinuit. In suscepto vitæ instituto constantissimè perseveravit, soli Divinæ Providentiæ inhærēs, quam sibi nunquam defuisse, aliquando miracula comprobarunt.

R. Amavit eum, &c.
fol. 23.

Lectio VI.

Divini cultus studium, nitorem domus Dei, sacrorum rituum observantiam, & sanctissimæ Eucharistiæ frequentiore usum maximè promovit. Hæresum monstra, & latebras non semel detexit, & profligavit. Orationē ad octo passim horas jugibus lachrymis protrahebat; sæpe in extasim raptus, ac prophetiæ dono illustris, Romæ nocte natalitia ad præsepe Domini infantem Jesum accipere meruit à Deipara in ulnas suas. Corpus integras noctes interdum verberationibus affligebat; nec unquam adduci potuit,

ut vitæ asperitatem emoliret, testatus, in cinere & cilicio velle se mori. Denique ex animi dolore concepto morbo, quod offendi plebis seditione Deum videret, cœlesti visione recreatus, Neapoli migravit in cœlum: ibique corpus ejus in Ecclesia S. Pauli magna Religione colitur. Quem multis miraculis in vita, & post mortem gloriosum, Clemens decimus Pontifex Maximus Sanctorum numero adscripsit.

R. Ille homo, &c.
fol. 24.

In tertio Nocturno.
Lectio S. Evangelij,
secundum Matth.

Cap. 6.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus Dominis servire. Et reliqua.

Homil. S. Augustini Ep.

Lib. de Serm. Domini in Monte c. 14.

Nemo potest duobus Dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens: aut enim unum odio habebit, & alterum diligit; aut alterum patietur, & alterum contemnet.

Quæ verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo Domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo servire, & ma-

mammonæ. Mammona apud Hebræos Divitiæ appellari dicuntur. Congruit & Punicum nomen : nam lucrum punice mammon dicitur. Sed qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus huius sæculi à Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, & alterum diliget, id est Deum : aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum & perniciosum Dominum, quisquis servit mammonæ : sua enim cupiditate implicatus subditur diabolo, & non eum diligit. Quis

enim est, qui diligit diabolum? sed tamen patitur.

R. Iste est, &c.

Lectio VIII.

I Deo, inquit, dico vobis, non habetis sollicitudinem animæ vestræ quid edatis : neque corpori vestro quid induamini : ne forte, quamvis iam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, & ad ipsa conquirenda, nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur ; id est, ut, cum consulere alicui videri volumus ; nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus : & ideo nobis non videamur pecca-

re, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

R. Sint lumbi, &c.

Lectio nona de S. Donato, ut in Breviario.

In Laud. ad Bened.

Antiph. Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

ψ. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus qui Beato. *ut supra.*

Et fit commemor. S. Donati Episc & Mart.

Antiph. Qui odit animam suam.

ψ. Iustus ut palma.

R. Sicut cedrus, &c.

Oratio. Deus tuorum gloria.

Missæ. Os iusti. *Evang.* Nemo potest &c. ex Dom. XIV. post Pent.

In 2 vesp. ad Magnif. Antiph. Quærite primum. *ut sup. & fit Com. SS. Cyriaci, Largi, & Smaragdi MM.*

Die xii. Augusti.

In Festo S. Claræ Virg. duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus, &c.

Et fit commemor. Oct. S. Laurentij.

In primo Nocturno.

Le-

*Lectiones de Scriptura
occurrense.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

CLara nobilis Virgo,
&c. ut habetur in
Breviario.

Lectio V. & VI.

Nunc nobis ad Vir-
gines, &c. de Commu-
ni Virginum 2. loco.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang.

Simile est regnum cœ-
lorum decem Virgini-
bus, de communi Virg.
1. loco.

*Et fit commemor. O-
ctavae S. Laurentij.*

*Missa. Vultum tu-
um, &c.*

*Evangel. Simile, &c.
decem Virginibus*

In Vesp. fit comm. O&.

*S. Laurentij, & SS. Hi-
polythi, & Cassiani MM.*

Die xxx. Augusti.

*In Festo S. Rosæ Li-
manæ Virginis, dupl.
ad libitum.*

*Pro omnibus Catholicis
Hispaniarum Regi, Au-
gustissimo Romanorum
Imperatori, Domique
Austriacæ subiectis.*

*Omnia de communi
Virginum, præter Ora-
tionem, & Lectiones se-
cundi Nocturni.*

Oratio

Bonorum omnium
largitor, omnipoten-
s Deus. qui beatam
Rosam, cœlestis gra-
tiæ rore præventam,
virginitatis & patien-
tiæ decore Indis flo-
rescere voluisti: da no-
bis famulis tuis; ut in
odorem suavitatis e-
jus currentes, Christi

bonus odor effici mereamur. Per eundem Dominum, &c.

Et fit Commemoratio Sanctorum Felicis, & Adaueti Martyrum.

*In primo Nocturno.
Lectioes de Scriptura
occurrente.*

*In secundo Nocturno
Lectio IV.*

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitatis Virgo Rosa Christianis parentibus Limæ progenita, mox ab incunabulis claruit futuræ sanctimoniae indicij; nam vultus infantis mirabiliter in rosæ effigiem transfiguratus, huic nomini occasionem dedit: cui postea Virgo Deipara cognomen adiecit, iubens vocari dein

ceps Rosam à sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adultior, ne à parentibus ad nuptias cogeretur, clam sibi met venustissimam capitis cælaricem præcidit. Jējunij supra humanum modum addicta, integras Quadragesimas tranlegit pane abstinens, ac diætā Solis quinque granulis mæcitri vicitans.

℞. Propter veritatem, &c.

Lectio V.

Habitu Tertij Ordinis Sancti Dominici assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicavit: oblongo alperimoque cilicio sparsim minusculas

acus

acus innexuit: ubi ve-
 lo coronam densis a-
 culeis introrsus obar-
 matam interdum no-
 &que gestavit. San-
 ctæ Catharinæ ardua
 premens vestigia, ca-
 tena ferrea, triplici ne-
 xu circumducta, lum-
 bos cinxit. Lectulum
 sibi è truncis nodosis
 composuit, horum-
 que vacuas commissu-
 ras fragminibus testa-
 rum implevit. Cellu-
 lam sibi angustissi-
 mam struxit in extre-
 mo horti angulo, ubi
 cœlestium contem-
 plationi dedita, cre-
 bris disciplinis, inedia,
 vigilijs corpusculum
 extenuans, at spiritu
 vegetata, larvas dœ-
 monum, frequenti
 certamine victrix, im-

pavide protrivit, ac su-
 peravit.

R. Dilexisti justitiam.
 &c.

Leitio VI.

A Gritudinum tor-
 mentis, domesti-
 corum insultibus, lin-
 guarum morsibus di-
 re agitata, nondum sa-
 tis pro merito se affli-
 gi querebatur. Per
 quindecim annos ad
 plusculas horas deso-
 latione spiritus, & ari-
 ditate miserime con-
 tabescens, forti ani-
 mo tulit agones om-
 ni morte amariore.
 Exinde cœpit supernis
 abundare delicijs, illu-
 strari visionibus, col-
 liquecere Seraphicis
 ardoribus. Angelo tu-
 telari, sanctæ Cathari-
 næ Senensi, Virgini
 Dei.

De paræ inter assiduas
 apparitiones mirè fa-
 miliaris, à Christo has
 voces audire meruit :
 Rosa cordis mei, tu
 mihi sponsa esto. De-
 nique Sponsi hujus
 Paradiso feliciter in-
 vectam, plurimisque
 ante & post obitum
 miraculis coruscam,
 Clemens Decimus
 Pontifex Maximus
 Sanctarum Virginum
 catalogo ritu solemni
 adscripsit.

R. Afferentur Re-
 gi, &c.

In tertio Noct.

*Homilia S. Gregorij
 Papæ in Evangelium.
 Simile erit regnum
 Cœlorum decem Vir-
 ginibus, de communi
 Virginum cum nona Le-
 ctione, & commemorat.*

*in Laud. SS. Felicis &
 Adæucti Martyrum, ut
 in Breviar.*

*Missæ, Dilexisti, &c.
 In 2. Vesp. à cap. de seq.
 com. præced.*

Die xxxi. Augusti.
*In Festo S. Raymundi
 Nonnati Conf. dupl.*

*Omnia de communi
 Confessoris non Pontif.
 præter ea, quæ hic ha-
 bentur.*

Oratio.

DEus, qui in libe-
 randis fidelibus
 tuis ab impiorum ca-
 ptivitate Beatum Ray-
 mundum Nonnatum
 Confessorem tuum
 mirabilem effecisti :
 ejus nobis intercessio-
 ne concede, ut à pec-
 catorum vinculis ab-
 soluti, quæ tibi sunt
 pla-

placita, liberis mentibus exequamur. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno

BEatus vir, qui inventus est sine macula, &c. *ut in communi Confess. non Pont.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

RAymundus Nonnatus cognomento dictus, quia præter communem naturæ legem è mortuæ matris dissecto latere in lucem eductus fuit, Portelli in Catalonia pijs, & nobilibus parentibus ortus, ab ipsa infantia futuræ sanctitatis indicia dedit. Nam puerilia oblectamenta, mundique illecebras respuens, ita pietati operam dabat,

ut omnes in puero adultam virtutem admirarentur. Crescente verò ætate Litterarum studijs incubuit; sed mox jubente Patre vitam ruri agens sacellum S. Nicolai in Portelli finibus situm crebrò adibat, ut sacram Deiparæ imaginem, quæ in eo summa fidelium veneratione etiam nunc colitur, visitaret. Ibi effusus in preces ipsam Dei parentem, ut se in filiû adoptare, viamque salutis, ac scientiam Sanctorum edocere dignaretur, enixè deprecabatur.

R. Honestum fecit, &c. f. 22.

Lectio V.

Nec

Nec defuit votis eius benignissima Virgo; ab ipsa enim intellexit gratissimum sibi fore, si Religionem sub titulo de Mercede seu de misericordia Redemptionis Captivorum (ea suggerente) nuper fundatam ingrederetur: Qua monitione percepta Barcinonam statim profectus illud tam præcellens erga proximum charitatis institutum amplexus est. Regulari igitur militiæ adscriptus virginitatem, quam pridem B. Virgini consecraverat, perpetuò coluit cæterisque virtutibus enituit, charitate præsertim erga Christianos, qui sub potesta-

te Pagavorum miseram in captivitate vitam debebant. Hos ut redimeret, in Africam missus, cum jam multos à servitute liberasset, ne, consumpta pecunia, alijs item in proximo abnegandæ fidei discrimine constitutis deesset, se ipsum pignori dedit: sed cum ardentissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum converteret, in arctam custodiam à Barbaris coniectus, variisque supplicijs cruciatus, mox labijs perforatis, & fera ferrea clausis crudele martyrium diù sustinuit.

R. Amavit eum, &c.

Lectio VI.

OB hæc, & alia fortiter gesta, sanctitatis ejus fama longè, latèque diffusa est, qua permotus Gregorius Nonus in amplissimum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegium Raymundum adscripsit: Sed Vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhorrens Religiosæ humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam verò pergens statim ac Cardonam pervenit, extremo morbo confectus, Ecclesiasticis Sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cumque morbus ingravesceret, & Sacerdos diutiùs tardaret, Angelorum ministerio

sub specie religiosorum sui Ordinis apparentium salutari viatico refectus fuit: Quo sumpto, & gratijs Deo peractis, migravit ad Dominum, Dominica ultima Augusti, anno millesimo ducentesimo quadagesimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturæ contentio orta esset, arcæ inclusum, & Mulæ cæcæ impositum ad sacellum S. Nicolai Dei nutu delatum fuit, ut ibi tumularetur, ubi prima jecerat sanctioris vitæ fundamenta. Illic constructo sui Ordinis Cœnobio à confluentibus voti causa ex universa Catalonia fidelibus popu-

pulis honoratur, varijs
miraculis, & signis
gloriosus.

R. Iste homo, &c. f. 24.

In tertio Nocturno.

*Legitur homilia in E-
vangel. Sint lumbi ve-*

*stri. ut in communi Con-
fessoris non Pontificis.*

*Missæ. Os iusti. O-
ratio. Deus qui. ut su-
pra. Evang. Sint lum-
bi vestri.*

FESTA SEPTEMBRIS.

Dominica I. Septembris.

*In Festo SS. Angelorum Custodum, duplex
secundæ Classis, cum Octava.*

*Pro omnibus Provin-
cijs, ac Ditionibus tam
Hereditarijs, quam alijs
Augustissimo Romano-
rum Imperatori subje-
ctis. Officium in Festo
fit, ut habetur in Bre-
viario inter Festa ad li-
bitum cum 9. Lectione
Dominicæ, cuius fit
Commem. in Laud. &
2. vesp.*

Feria Secunda.

*Infra Octav. SS. An-
gel. Custod. Officium de
Octava dicitur, ut in
Festo.*

*In primo Nocturno
Lectiones de Scriptura
occurrente.*

*Nimirum ex Domini-
ca prima Septembris;
quia veri non sunt lectæ.*

In secundo Nocturno.

Ser-

Seimo S. August. Ep.

Lib. 11. de civit. cap. 31.

LECTIO IV.

Sancti Angeli, ad quorum societatem, & congregationem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sicut habent permanendi aeternitatem, ita cognoscendi facilitatem, & quiescendi felicitatem; sine difficultate quippe nos adjuvant, quoniam spiritualibus motibus puris, & liberis non laborant.

R. Vivit ipse Dominus, * Quoniam custodivit me Angelus ejus, & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc revertentem.

V. Et non permisit

me Dominus ancillam suam coinquinari, Quoniam custodivit.

LECTIO V.

Nos duas societates Angelicas intelligimus. unam fruentem Deo, alteram tumentem typho. Vnam, cui dicitur: Adorate eum omnes Angeli ejus; aliam, cujus Princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Vnam sancto Dei amore flagrantem: alteram propria celsitudinis immundo amore fumantem. Et quoniam, sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; illam in cæ-

K

lis

lis habitantem, istam indè dejectam, in hoc infimo aëreo cœlo tumultuantem.

℞. Angelus Domini descendit cum Azaria, & socijs ejus in fornacem, & excussit flammam ignis de fornace. * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit.

☩. Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum. Et non tetigit.

Lectio VI.

Illam luminosa pietate tranquillam; istam tenebrosis cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem, justè ulciscen-

tem: istam suo fastu subdendi, & nocendi libidine æstuantem. Illam, ut quantum vult, contulat, Dei bonitatis ministram; istam ne quantum vult noceat, Dei potestate frenatam. Illam huic illudentem, ut nolens profit persecutionibus suis; hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos.

℞. In omni tribulatione eorum non est tribulatus. * & Angelus faciei ejus salvavit eos.

☩. In dilectione sua, & indulgentia tua ipse redemit eos, & portavit eos, & elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et Angelus.

Glo-

Gloria. Et Angelus.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Cap. 18.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in Regno Cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Matth. c. 18.

Post inventum staterem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio: Quis putas major est in Regno Cœlorum?

Quia viderant pro Petro, & Domino idem

tributum redditum, ex æqualitate pretij arbitrati sunt, Petrum omnibus Apostolis esse prælatum, qui in redditione tributi Domino fuerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in Regno Cœlorum? Vidensque Jesus cogitationes eorum, & causas erroris intelligens, vult desiderium gloriæ humilitatis contentione sanare.

℞. Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: * Cum fletu, & lachrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

℣. Cum pariter

prompto animo procederent Jerofolymis, apparuit præcedens eos Eques in veste candida. Cum fletu.

Lectio VIII.

SI autem manus tua vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & projice abs te. Necessè est quidem venire scandala: vix tamen ei homini, qui, quod necessè est, ut fiat in mundo, vitio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, & universa propinquitas amputatur: ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat. Si, inquit, ita est, quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, & est uti-

lis, atque sollicitus, & acutus ad perspiciendum, scandalum autem tibi facit; & propter dissonantiam morum te pertrahit in gehennam: melius est, ut propinquitate ejus, & emolumentis carnalibus careas, quam, dum vis lucrifacere cognatos, & necessarios, causam habeas ruinarum.

R. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octuaginta quinque millia: Et nunc Dominator cœlorum mitte Angelum tuum bonum ante nos in timore, &

tremore magnitudinis
brachij tui.

✠. Ut metuant, qui
eum blaphemia ve-
niunt adversus sanctū
populum tuum. Et
nunc. Gloria. Et nunc.

Lectio IX.

Dico enim vobis,
quia Angeli co-
rum semper vident fa-
ciem Patris mei. Su-
prā dixerat per manū,
& pedem, & oculum
omnes propinquitates,
& necessitudines,
quæ scandalum facere
poterant, amputan-
das: austeritatem ita-
que sententiæ, subje-
cto præcepto temperat,
dicens: Videte,
non contemnatis u-
num ex pusillis istis.
Sic, inquit, præcipio
severitatem, ut com-

militeri clementiam
doceam; Quia Ange-
li eorum vident faciē
Patris mei. Magna
dignitas animarum, ut
unaquæque habeat ab
ortu nativitatis, in cu-
stodiam sui Angelum
delegatum. Vnde le-
gimus in Apocalypsi
Joannis: Angelo E-
phesi, & reliquarum
Ecclesiarum scribe
hæc. Apostolus quo-
que præcipit velari ca-
pita foeminarum in Ec-
clesijs propter Ange-
los.

Te Deum laudamus.

*Missæ Propria. ut ha-
betur in Indice Nova-
rum Missarum præced.
Anno Labaci impressa-
rum.*

Feria Tertia.

Infra Octavam.

S. Ber.

*In secundo Nocturno**Lectio IV.**S. Bernard. in festivit. S.
Michaëlis.*

Hic est funiculus triplex, quo de excelso cœlorum habitaculo ad consolandos, ad visitandos, ad adjuvandos nos attrahitur supereminens charitas Angelorum, propter Deum, propter nos, propter se ipsos. Propter Deum utique, cujus tanta erga nos misericordiæ viscera, ipsi quoque imitantur. Propter nos, in quibus propriam similitudinem miserantur. Propter se ipsos, quorum ordines instaurandos ex nobis toto desiderio præstolantur. In ore enim

parvulorum, qui lacte modò vescuntur, & nondum solido cibo, perficienda est laus illa majestatis Divinæ, cujus habentes primitias Angelici spiritus, beata delectatione fruuntur: sed tantò avidiùs nos expectant, quantò consummationis ejus expectatione, & expetitione sollicitantur.

℞. Vivit ipse Dominus, &c. f. 145.

Lectio V.

Quæ cum ita sint, penitente etiam quanta nobis solitudine opus est, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conversemur in conspectu Angelorum, ne fortè san-

sanctos offendamus
 obtutus. Væ enim no-
 bis, si quando provo-
 cati peccatis, & ne-
 gligentis nostris indi-
 gnos nos judicaverint
 præsentia, & visitatio-
 ne sua, ut jam neces-
 se habeamus & nos
 plangere, & dicere
 cum Propheta: Ami-
 ci mei, & proximi
 mei adversum me ap-
 propinquaverunt, &
 steterunt; & qui juxta
 me erant, de longè
 steterunt, & vim fa-
 ciebant, qui quære-
 bant animam meam.
 Elongatis nimirum e-
 is, quorum præsentia
 protegere nos, & pro-
 pullare poterat inimi-
 cum.

R. Angelus Domi-
 ni, &c. / 146.

Lectio VI.

QUOD si tam neces-
 sariam habemus
 familiaritatem digna-
 tionis Angelicæ, ca-
 venda nobis est co-
 rum offensa, & in his
 maximè exercendum,
 quibus eos novimus
 oblectari. Sunt enim
 plurima, quæ eis pla-
 cent, & quæ in nobis
 invenire delectat, ut
 est, sobrietas, castitas,
 paupertas voluntaria,
 crebri in Cælum ge-
 mitus, & orationes
 cum lachrymis, & cor-
 dis intentione. Atta-
 men super omnia
 hæc unitatem, & pa-
 cem à nobis exigunt
 Angeli pacis. Econtra
 verò nihil æquè offen-
 dit, & ad indignatio-
 nem provocat eos,

quomodo dissentiones, & scandala.

R. In omni tribulatione, &c. f. 146.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas major est in Regno caelorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryostomi,

Ex varijs in Mattheum locis. Homilia 18.

Væ mundo à scandalis, Mundum istum, terrenum locum dicit; Neque verò de Cælo, & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus ter-

renum; ideo quod dixit Dominus: Regnum meum non est de isto mundo; si essem de mundo, amaret me mundus. Et dicitur ad Apostolos: Vos non estis de mundo

R. Machabæus, &c. fol. 147.

Lectio VIII.

Væ igitur mundo, hoc est, terreno loco, à scandalis: necesse enim est, ut veniant scandala: non quia necesse; sed quia mundo necesse, ut veniant. Videte, quod dicimus, subtile est; si necesse est, ut veniant scandala; ergo absque culpa est ille, per quem venit scandalum. R. Tu Domine, &c. f. 148.

Lc.

Lectio IX.

Sed nos dicimus, scandalum non venit, nisi in terreno mundo. Vis tibi non venire scandalum? noli esse terrēus. Propterea dico mundus terrēus scandalum habet, terra ista necesse est, ut habeat scandalum: noli portare terrenum sed cœlestem & scandalum non habebis. Veruntamen vae homini illi, per quem scandalum venit.

Te Deum laud.

Feria quarta.

Infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

S. Hilarius in Psal. 173.

In conspectu Angelorum psallam tibi. Parum sibi existimat

Propheta esse, ut hominibus tantum presentibus psallat, quia homines corporalium tantum negotiorum officia inspiciunt; in eo enim quod psallit, motum complacitæ operationis Deo ostendit. Non ergo quæ videntur in corpore, cerni desiderat; sed ea, quæ spiritualiter naturæ spirituales contuentur, gerere festinat. Scit enim sub specula Angelorum vitam omnem, moresque agere, & ubique hæc divinorum ministeriorum auxilia fidelibus cunctis assistere, ut scriptum est: Præest Angelus Domini in circuitu timentium eum.

R. Vivit ipse Dominus, &c. f. 145.

Lectio V.

LEgem etiam Moy-
si in manu media-
toris per Angelos fuisse depositam docet Apostolus, nec non & Helisæus absolute docuit, humanas infirmitates, Angelorum auxilijs defendi, & in omnibus periculis, si fides maneat, in nobis adesse spiritualium virtutum defensionem. Nam cum Rex Syriæ capere Geth Urbem, in qua idem Propheta Helisæus esset, pararet, & nocturnis itineribus exercitum suum, qui antelucanus Urbem obsideret, destinasset, puer Helisæi conspecta ob-

sidione dixit: O Domine, quid faciemus? Et dixit: Noli timere, quia plures sunt nobiscum, quam cum illis.

R. Angelus Domini, &c. f. 146.

Lectio VI.

ET oravit Helisæus ad Dominum, & dixit: Adaperi Domine oculos pueri hujus, ut videat: Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit. Et ecce mons erat plenus equis, & curribus in gyro Helisæi, & descenderunt ad eos. Tantus, & tam nobilis Propheta solus contemplatione auxiliorum spiritualium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum in-

in-

incorporalium etiam pueri suo meruit. In horum igitur assistentium humanis auxilijs Angelorum contemp-
tu plallat Propheta simplicibus spiritua-
lium operum contem-
platione placiturus.

R. In omni tribu-
latione: &c. *f.* 145.

In tertio Nocturno,

Lectio S. Evangelij
secundum Matth.

Cap. 18.

Lectio VII.

In illo tempore: Ac-
cesserunt Discipuli
ad Iesum, dicentes:
Quis putas major est
in Regno Cœlorum.
Et reliqua.

Homilia S. Bernardi
Abbatis.

Tom. I. in Festiv. S. Michaelis.

Serm. II.

AVdistis, fratres, E-
vangelicam le-
ctionem adversus eos
qui pusillos scandali-
zant, satis terribiliter
intonantem. Nemini
blanditur veritas, ne-
minem palpat, nul-
lum seducit, aperte de-
nuncians, quoniam
væ homini illi, per
quem scandalum ve-
nit, expedit ei, ut su-
spendatur in collo e-
ius mola asinaria, &
pro suavi jugo, & levi
onere Salvatoris, gra-
vi mole terrenæ cupi-
ditatis humeris ejus
imposita, demergatur
in profundum maris
hujus magni, & spa-
ciosi manibus, quod
est sine dubio sæcu-
lum nequam. Perire
siquidem necesse est
ho-

hominem, qui charitatem non habet, etiamsi tradiderit corpus suum ita, ut ardeat: & hoc dixerim, fratres, ut in ea charitate, & unanimitate, & pace; in qua statis in Domino, solliciti sitis perseverare, & abundare magis.

R. Machabæus, &c.

Lectio VIII.

Quæ est enim spes nostra, & gaudium nostrum, & corona gloriæ: nonne unitas, & unanimitas vestra, in qua gaudeo vos inveniri fraternitatis amatores, & ante omnia mutuam in vobismetipsis charitatem habentes, quod est vinculum perfectionis? In hoc enim

cognoscunt omnes, etiam Angeli sancti quod Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Denique potest hinc quoque fraternæ dilectionis utilitas magnificè commendari: numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutua dilectionis inopiâ cognoverint nequaquam ejus nos esse discipulos: Numquid diligemur ab eis, propter nos ipsos, id est, spiritualis naturæ similitudinem, si invenimur non diligere humanæ naturæ nostræ consortes? imò verò, si ex eis, quæ inter nos sunt, contentionibus, carnales nos

magis, quam spirituales esse constiterit?

R. Tu Domine, &c.

Lectio IX.

DEnique nunquid Angeli diligent nos propter se ipsos, & futuram de nobis civitatis suæ restaurationem, si (quod absit) unum, quo solo uniri, coædificari eis possumus, defuerit glutinum charitatis: Quomodo sperabunt reædificandos de nobis perpetuos civitatis illius muros, si cognoverint, si viderint, nos non lapides esse vivos, qui possint invicem cohærere: sed magis pulverem, quem proijcit ventus à facie terræ, quem unius verbi flatus in turbinem ex-

citet, & suspicionis cujuslibet levissima aura dispergat: Et hæc quidem dixisse sufficiat, pro eo, quod ait Dominus: Si quis scandalizaverit unum de pusillis istis.

Te Deum laudamus, &c.

Feria quinta.

Infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Ep.

Lib. 9. Civit. c. 22.

Lectio IV.

Angelis bonis omnium corporali-um, temporaliumque rerum scientia vilis est, non quod earum ignari sint, sed quod illis Dei, qua sanctificantur, charitas chara est. Præ cuius non tantum incorporali, ve-

rum

rum etiam incommutabili, & ineffabili pulchritudine, cujus sancto amore inardescunt omnia, quæ infra sunt, & quod illud est non sunt, seque ipsos inter illa contemnunt, ut ex toto quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruantur.

R. Vivit ipse, &c. f. 145

Lectio V.

Angeli in cœlestibus sedibus constituti immortales, & beati, qui Creatoris sui participatione gaudent, cujus æternitate firmi, cujus veritate certi, cujus munere sancti sunt; quoniam nos mortales, & miseros, ut immortales, beatiq; simus, mi-

sericorditer diligunt, nolunt nos sibi sacrificare, sed ei, cujus & ipsi nobiscum sacrificium esse noverunt.

R. Angelus Domini, &c. f. 146.

Lectio VI.

Cum ipsis sumus una civitas Dei, cui dicitur in Psalmo: Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei; cujus pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe superna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis, atque incommutabilis lex est, de illa superna quodammodo curia (geritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit.

R. In

R. In omni tribulatione, &c. f. 146.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Lectio VII.

IN illo tempore :
Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes
Quis, putas, major est in Regno Cœlorum ?
Et reliqua.

Homilia S. Bernardi
Abbatis.

Tom. I. in Festo S. Michaelis.

JAm verò quem non
moveat, quod sequitur in Evangelio ?
Si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum.
Numquid enim corporalem hunc oculum monemur eruere, aut unam ex manibus istis, similiter & unum abscindere pe-

dem ? Absit à nobis hujusmodi carnalis omninò, & nimis ridiculosa cogitatio.

R. Machabæus, & qui &c. f. 147.

Lectio VIII.

Porrò triplex fieri scandalum visitudo quotidiano nobis nosse licet experimento.
Interdum enim est in nobis spiritualis intentionis oculus simplex, & qui gratiæ magis, quam noster dicendus sit; sed scandalizat nos oculus noster, & qui verè à nobis est, dum voluntas nostra aliam minus castam importunè ingerit intentionem; sed habemus super hoc salubre consilium Salvatoris: Erue eum, inquit, & pro-

proijce abs te. Hoc autem fiet, si non consentias, si abijcias, si resistas. Simili modo de manu, ac pede est intelligendum. *R. Tu Domine, &c. fol. 148.*

Lectio IX.

Cum autem bonis operibus intentos ad alia opera trahere voluntas propria conatur, manus nostra est, quæ scandalizat nos: sed abicindi debet, & proijci à nobis, ut non ei consentiamus. Sic etiam proficere in sancta conversatione, & ascendere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmista, de virtute in virtutem ire desiderantes, sæpius scan-

dalum patimur à pede quodam pusillanimitatis, & negligentia nostra, qui nimium descendere magis, ac remissius ire conatur: sed abicindi cum necesse est, ut pes gratia, qui stat in directo, currere possit sine offensione, sine scandalo, sine impedimento.

Te Deum Laud.

Feria sexta

Infra Octavam.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

S. Bernard. in Festivoit. S. Michaelis.

Dignum est, ut gloriam Angelorum non capientes, tantò magis amplectamur misericordiam, qua nimirum

con-

constat, nihilominus abundare domesticos Dei, Cœli cives, Principes Paradisi. Testatur enim Apostolus, qui raptus ad tertium Cœlum, beatæ illi curiæ meruit interesse, atque eius nosse secreta, quoniam omnes administratorii sunt spiritus, missi in ministerium propter eos, qui hereditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur, quando quidem ipse quoque Creator, & Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis.

R. Vivit ipse Dominus, &c. *f. 145.*

Lectio V.

Ministrant Angeli, sed de alieno offerentes Deo bona opera, non sua, sed nostra, & nobis eius gratiam referentes. Unde & Scriptura dicit: Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, de manu Angelorum; sollicitè præmisit, data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores, non suos; nostras non suas lachrymas offerunt Deo; nobis quoque eius munera referunt, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, qui semetipsum obtulit sacrificium laudis, qui Patri offerens animam suam, nobis mi-

L

ni

nistrat usque hodie
carnem suam.

R. Angelus Domini,
&c. *f.* 146.

Lectio VI.

HVjus itaque tanti
mysterij gratia,
nihil mirum si dignan-
tur nobis, imò & li-
benter Angeli sancti
ministrent. Ipsi enim
amant nos, quia nos
amavit Christus. Dici-
tur certè vulgari pro-
verbio: Qui me a-
mat, & canem meum
amat. Nos verò, ò
Beati Angeli catelli
sumus Domini illius,
quem tanto affectu
diligitis. Catelli in-
quam, cupientes sa-
turari de micis, quæ
cadunt de mensis Do-
minorum nostrorum,
qui estis vos. Et hæc

dixerim, fratres, ut
impliciore de cætero
erga beatos Angelos
fiduciam habeatis, ac
proinde familiarius in
omni necessitate ve-
stra illorum invocetis
auxilia, sed & dignè in
eorum præsentia con-
versari, & magis, ac
magis eorum vobis
conciliare gratiam, ca-
ptare benevolentiam,
exorare clementiam
studeatis.

R. In omni tribu-
latione, &c. *f.* 146.

In tertio Nocturno.

*Lectio S. Evangelij se-
cundum Matthæum.*

Cap. 18.

Lectio VII.

IN illo tempore: Ac-
cesserunt Discipuli
ad Jesum, dicentes:
Qui putas major est in

Re-

Regno Cœlorum? Et
reliqua.

Homilia S. Joannis
Chrystostomi.

Homil. 60. in Matth.

Videte, ne con-
temnatis unum
de parvulis istis. Par-
vulos non ætate, sed
multorum æstimatio-
ne appellavit; paupe-
res, inquam, ignotos,
cæterosque hujusmo-
di, quos multi con-
temnunt, qui revera
parvuli non sunt, cum
Creatoris omnium a-
mici sint: quos ipse
multò magis venera-
biliore facit, dicens:
Quia Angeli eorum
semper vident faciem
Patris mei, qui in cœ-
lis est.

℞. Machabæus, &
qui &c. f. 147.

Leçtio VIII.

Hinc manifestum
est, quia omnes
Sancti Angelos ha-
beant. Apostolus et-
iam ait de muliere,
quoniam velamen de-
beat habere in capite
propter Angelos; &
Moyfes: Statuit fi-
nes, inquit, Gentium
secundum numerum
Angelorum Dei. Hic
verò non de Angelis
simpliciter dicitur, sed
de Angelis excellenti-
bus, atque lupremis.
Nihil enim aliud desi-
gnatur, cum faciem,
dicat, Patris mei aspi-
ciunt, quàm summa
fiducia eorum, & ho-
nor precibus.

℞: Tu Domine, qui
&c. f. 148.

Leçtio IX.

L 2

Vi.

Vides, quot, quibusque rationibus ad modestiam, & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infantem in medio stavit, & dixit: Efficiamini sicut parvuli, & quicumque talem susceperit parvulum, me suscipiet; & quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia: & scandalizantes homines, etiam si loco manuum, atque oculorum nobis essent, abscindere iussit. Angelorum quoque autoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus, &c.

Sabbatho.

Infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ambrosij.

Sermon. I. de Elifao.

Lectia IV.

Hostium tumultus bellicosos minime timere debemus nec quamlibet numerosam hostium multitudinem formidare. Quoniam, sicut ait Apostolus, major est, qui in nobis est, quam qui in mundo, hoc est, potentior est ad protegendos servulos suos Christus, quam diabolus ad instigandos inimicos: quamvis enim idem diabolus colligat sibi turbas, & crudeli eas armet insania, tamen facile destruuntur, quia melioribus

ribus populum suum
 Salvator circumdat
 auxilijs. Ait enim Pro-
 pheta; Immittet An-
 gelum Dominus in cir-
 cuitu timentium eum,
 & eripiet eos. Quòd si
 Angelus Domini ti-
 mentes eum de peric-
 ulis eripit, non po-
 test timere barbarum,
 qui timuerit Salvato-
 rem.

R. Vivit ipse Domi-
 nus, &c. f. 145.

Lectio V.

Quid miraris, si filio
 ministerium exhi-
 bent Angeli, cum et-
 jam nostræ salutis mi-
 nistros eos constet ef-
 fectos? Eius tamen
 sicut Dominus salvat:
 isti verò sicut servi sa-
 luti prædestinatorum
 deserviunt. | Intelligite

igitur, quantus honor
 nobis existit, ad quos
 sicut ad amicos, ita
 ministros Angelos su-
 os destinat Deus.

R. Angelus Domini
 &c. f. 146.

Lectio VI.

Qui juxta me erant
 de longè steterunt
 ne mysticus quidem
 pietatis abhorreat af-
 fectus, ut pro Angelis
 dixerit, qui præten-
 dunt timentibus Do-
 minum, ut eripiant
 eos de tentationibus,
 quas ferre non possunt.
 Quomodo ergò longè
 stant, qui ad adjumen-
 tum sunt attributi?
 sed non illi se separant,
 sed qui urgetur tenta-
 tionibus, putat eos
 longè abesse, quos pro-
 pius sibi adesse deside-

rat. & arbitratur dissimulare, cum illi adjuvandi tempus nutu sui Imperatoris expectent, qui athletam suum quò gloriosius vinceret, diutius certare præcepit.

℞. In omni tribulatione, &c. *f. 146.*

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum

Cap. 18.

Lectio VII.

IN illo tempore accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas major est in Regno Cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryostomi.

Ex Hom. 59.

CVriose, inquit, scrutamini vos:

quis vestrum major sit & de primatûs honore contenditis. Ego autem si quis humiliorem se cæteris non effecerit, ipso ingressu cœlesti omninò indignum assero. Rectè autem ante oculos monstratione parvuli totam rem posuit, ipso aspectu eos convertens, ac persuadens, ut absque simulatione aliqua humilitatem amplectantur.

℞. Machabæus, & qui &c. *f. 147.*

Lectio VIII.

PArvuli autem non invidere, nec inanem expectare gloriam, nec primatûs desiderare dignitatem noverunt: sed maxime hanc virtutem possident,

fidem, puram dico
simplicitatem, & hu-
militatem. Non er-
gò fortitudine tantum
ac prudentia, sed hu-
militatis quoque vir-
tute & simplicitate no-
bis opus est: quæ si
non adest, salus no-
stra certè claudicat.

R. Tu Domine,
qui &c. f 148.

Lectio IX.

Parvulum autem
ætate, & quidem,
mea sententia, valdè
parvulum, qui ab om-
nibus esset Passioni-
bus liber, in medio sta-
tuit. Illa enim ætas om-
ni arrogantia, om-
ni gloriæ inanis furore
omni livoris insania,
omni contentionis
cupiditate, cæterisque
hujusmodi affectibus

immunis est. Cumque
præcipuis muniatur
virtutibus, simplicita-
tis scilicet, ac humili-
tatis, de nulla istarum
superbit, ita duplici
Philosophia ornatur.
Te Deum laud. &c.

Dominica II. Septem-
bris.

Dies Octava Sanct.

Angel. Custod. duplex.

*Lectioes primi No-
turni de Dominica se-
cunda. Sept.*

Sermo S: Bernardi Ab.

Ex serm. 12. super Psal.

Qui habitat.

Lectio IV.

Angelis suis man-
davit de te. Mira
dignatio, & verè ma-
gna dilectio charita-
tis. Quis enim? qui-
bus? de quo? quid
mandavit? studiosè

con-

consideremus fratres, diligenter commendemus memoria, hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit? cuius sunt Angeli, cuius mandatis obtemperant, cuius obediunt voluntati; nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis; nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo majestas mandavit Angelis, & Angelis suis mandavit; illis utique sublimibus tam beatis, tam proximè sibi coherentibus, tam familiariter sibi adherentibus, & verè domesticis Dei mandavit de te. Tu quis es? Quasi verò

non sit homo putredo, & filius hominis vermis.

R. Vivit ipse Dominus, &c. f. 145.

Lectio V.

Sed quid putas mandavit de te? nunquid scripsit contra te amaritudines? nunquid ut contra solum quod vento rapitur, ostendant potentiam suam, & stipulam siccam persequantur? nunquid ut tollant impium, ne videat gloriam Dei? mandandum istud est, non mandatum. Itaque Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te. Pretiolum depositum nobis commiserat fructum crucis suae, pretium sanguinis sui;

non

non est contentus custodia hâc tam parum tuta, tam parum utili, tam fragili, tam insufficienti. Super muros tuos, Jerusalem constituit custodes, nempe etiam ipsi, qui videntur muri, aut in muro ipso columnæ, his custodibus egent, & maximè.

R. Angelus Domini, &c. f. 146.

Lectio VI.

Quantam tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam! Reverentiam pro præsentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Cautè ambula, ut videlicet, cui adsunt An-

geli, sicut eis mandatum est, in omnibus vijs tuis: in quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tunc audeas illo præsentente, quod vidente me non auderes? Cæterùm etsi tam parvullus sumus, & tam magna nobis, nec modò tam magna, sed & tam periculosa via restat, quid tamen sub tantis custodibus timeamus? nec superari, nec leduci, minùs autem leducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus vijs nostris. Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhæreamus eis, & in pro-

protectione Dei cœli
commoremur.

R. In omni tribu-
latione &c. *f.* 146.

*Lectio Vll. & Vlll. ut
in die Festi.*

*Lectio nona de Homi-
lia Dominicæ secundæ
Septembris, cuius fit
commemoratio in Lan-
dibus & Vesperis.*

*Si dies Octava SS.
Angel. Custod. incidit
in Festum Nativitatis
B. Mariæ Virginis, fit de
B. Maria Virgine, cum
commemoratione diei O-
ctavæ SS. Angel. Custod.*

Die Dominica infra

Oct. Nat. B. M. **V.**

O F F I C I V M

De Sanctissimo

NOMINE

B. MARIÆ Vir-

ginis. Dup. maj.

Ad Vesperas.

*Ant. Dum esset Rex
&c. cum reliq. Ant. &
Psal. ut in Officio par-
vo B. M.*

*Capitulum. Ab ini-
tio, &c.*

Hym. Ave maris, &c.

V. Dignare me lau-
dare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtu-
tē contra hostes tuos.

Ad Magnificat. Ant.

Sancta Maria succur-
re miseris, juva pusil-
lanimes, refove flebi-
les, ora pro populo,
interveni pro Clero,
intercede pro devoto
fœminco sexu: lenti-
ant omnes tuum ju-
vamen, quicumque
celebrant tui Sancti
Nominis commemo-
rationem.

Oratio.

Con-

Concede quæsumus, Omnipotens Deus, ut fidelestui, qui sub sanctissimæ V. Mariæ Nominè, & protectione lætantur: ejus pia intercessione, à cunctis malis liberemur in terris, & ad gaudia æterna pervenire mereantur in cælis. Per Dominum, &c.

Deinde fit Comm. Dom. occur.

Ad Matut. Invitator.
Sancta Maria Dei Genitrix Virgo Intercede pro nobis.

Psalm. Venite exultemus, &c.

Hymnis. Quem terra, pontus, &c.

Antiph. Psal. & v. Nocturnorum, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno
Lectiones. De parabolis Salomonis, Ego sapientia, &c. cum Responsoriis, ut in festo S. Mariæ ad Nives.

In secundo Nocturno
Lectio IV.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Ex hom. 2. super missis est circa finem.

ET Nomen, inquit, Virginis Maria.

Loquamur pauca, & super hoc nomine,

quod interpretatum Maris Stella dicitur, &

Matri Virgini valde convenienter aptatur:

ipsa namque aptissime fideri comparatur,

Quia sicut sine sui corruptione fidus suum

emittit radium, sic absque sui læsione Vir-

go parturivit filium. Nec sideri radius suam minuit claritatem, nec Virgini filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius univertum orbem illuminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & inferos penetrat, terras etiam perlustrans, & calefaciens magis mentes, quam corpora, fovet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, inquam, est præclara, & eximia Stella super hoc mare magnum, & spatiofum necessario sublevata, micans meritis illustrans exemplis. Tu autem Domine, &c.

℞. Sicut cedrus exaltata sum in Libano,

& sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris.

ψ. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans, Dedi.

LECTIO V.

Quilibet te intelligis in hujus sæculi profluvio magis inter procellas, & tempestates fluctuare, quam per terram ambulare! ne avertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ undis, si ambitionis, si detractio-

nis

nis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientie fæditate confusus, judicii horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abyssus, cogita Mariam. Tu autem, &c.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tanquam Jerusalem? * Viderunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam.

V. Et sicut dies verni circumdabant eam

flores rosarum, & lilia convallium. Vide-
runt.

Lectio VI.

IN periculis, in angustijs, in rebus dubijs Mariam cogita. Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde, & ut impetres ejus orationis suffragium, non deleras conversationis exemplum. Ipsam sequens non devias. Ipsam rogans non desperas: ipsam cogitans non erras: ipsa tenente non corruis: ipsa protegente non metuis: ipsa duce non fatigaris: ipsa propitia pervenis, & sic in te metipso experiris, quàm merito dictum sit,

lit, Et Nomen Virginiſ Maria.

Quod quidem Venerabile Nomen, jam pridem in quibusdam Chriſtiani Orbis partibus ſpeciali ritu cultum, Innocentius Vndecimus Romanus Pontifex, ob inſignem victoriam ſub ejuſdem Virginis Mariæ Præſidio de immaniſſimo Turcarum Tyranno cervicibus populi Chriſtiani inſultante Viennæ in Austria partam, & in perenne tanti beneficii monumentum, in Eccleſia univerſali ſingulis annis Dominica infra Octavam Nativitatis B. V. Mariæ celebrari præcepit. Tu autem Domine, &c.

Ornatam monilibus filiam Jeruſalem Dominus concupivit. Et videntes eam filia Sion, beatiffimam prædicaverunt dicentes * Unguentum effuſum nomen tuum.

† Aſtitit Regina à dextris tuis in veſtitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno
Lectio S. Evangelij ſecundum Lucam.

Lectio VII.
IN illo tempore: Miſtus eſt Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ, cui Nomen Nazareth ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph de domo David,

vid, & nomen Virgini
 nis Maria. Et reliqua.
 Homilia sancti Petri
 Chryſólogi.

Serm. 142. de Annunciat.

Audistis hodie, fra-
 tres charissimi,
 Angelum cum mulie-
 re de hominis repara-
 tione tractantem. Au-
 distis agi, ut homo
 cursibus eidem, qui-
 bus dilapsus fuerat ad
 mortem, rediret ad vi-
 tam. Agit, agit cum
 Maria Angelus de sa-
 lute, quia cum Eva
 Angelus egerat de rui-
 na. Audistis Angelum
 de carnis nostræ limo
 Templum Divinæ Ma-
 jestatis arte ineffabili
 construentem. Audi-
 stis in terris Deum, in
 cœlis hominem sacra-
 mento incomprehen-

lenibili collocari. Au-
 distis inaudita ratione
 in uno corpore Deum
 hominemque misceri.
 Audistis fragilem no-
 stræ carnis naturam ad
 portandam totam Dei-
 tatis gloriam Angelica
 exhortatione roborari.

R. Fælix namque es
 Sacra Virgo Maria, &
 omni laude dignissi-
 ma * Quia ex te ortus
 est Sol justitiæ, Chri-
 stus Deus noster.

V. Ora pro populo
 interveni pro Clero,
 intercede pro devoto
 foemineo sexu: Sen-
 tiant omnes tuum ju-
 vamen, quicumque
 celebrant tuam san-
 ctam commemoratio-
 nem. Quia ex te.

LECTIO VIII.

Denique ne tanto ponderi coelestis fabricæ in Maria subtilis nostri corporis arena succumberet, & in Virgine totius generis humani portatura fructum, virga tenuis frangetur, fugatura metum vox Angeli mox præcessit, dicens. Ne timeas Maria. Antea causam dignitas Virginis annunciatur ex Nomine; Nam Maria hebræo sermone latinè Domina nuncupatur: Vocat ergò Angelus Dominam, ut Dominatoris Genitricem trepidatio deleat servitutis, quàm nasci, & vocari Dominam ipsa sui germinis fecit, & impetravit auctoritas: Ne timeas

Maria, invenisti enim gratiam. Verum est, quia qui invenit gratiam, nescit timere: Invenisti gratiam.

R. Beatam me dicent omnes generationes. * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est: Et sanctum nomen ejus.

V. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX. de Homil. Dominicæ occurrentis.

Si autem idem Officium juxta rubricas Breviarii Romani transferendum sit; nona Lectio sumatur eo anno ex officio B. Martæ in Sabb. Mensis Sept.

Ad Laudes, & per Horas.

Ant. Dum esset Rex, &c. *cum reliquis ut in Officio B. M. in Sabbatho.*

Capitulum. Ab initio. &c.

Hymnus. O Gloriosa, &c.

v. Diffusa est gratia in labijs tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus. Beata Maria, quæ credidisti, perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à Domino Alleluja.

Oratio. Concede quæsumus &c. *ut sup.* *Et sit comm. Dom. occurr.* *Missæ propria.*

Ad Horas Antiphonæ, Capitula, & Responso-

ria brevia, ut in Off. B. Mariæ in Sabbatho.

Oratio, ut sup. Concede quæsumus, omnipotens Deus, &c.

In 2. Vesper. Omnia ut in 1.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Orat. Concede, *ut supra.* *Et sit comm. de Dom.*

In hoc Festo non fit Commemoratio de Octava B. V. & in 2. vesp. Nativitatis cadentibus in Sabbatho nulla de Nomine Mariæ Commem. facienda est, & quando idem Festum occurrit in die Octava prædictæ Nativitatis Officium fit

de Nomine B. M. V. absque Commemoratione Octavae. Ita Sac. Rit. Cong. Die 15. Sept. 1685.

Die x. Septembris.
In Festo S. Nicolai de Tolentino Conf. ex semid. nunc duplex.

Die xviii. Septembris.
In Festo S. Thomæ de Villanova, Conf. Pont. Semidup. ad libitum.

Omnia de communi Confess. Pont. præter Antiphonas ad Magnificat & Benedictus, Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymno. Iste Confessor, 3. v. dic. Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Ad Magnificat. Antiph. in utrisque Vesperis.

Dilperfit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

DEUS, qui beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiae virtute decorasti: quaerimus, ut ejus intercessione in omnes, qui te deprecantur, divitias misericordiae tuae benignus effundas. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si venerit in Quatuor temp. in 1. Noct. leg. Lect. Fidelis sermo. de

Conf.

*Com. Conf. Pont. & 9.
Lect. de Hom. Fer. occurr.
cum Commem. ad Lau-
des tantum.*

*In secundo Nocturno
Lectio IV.*

Thomas in Oppi-
do Fontisplani
Toletanæ Diœceſeos
in Hispania natus an-
no Domini millesimo
quadringentesimo o-
ctogesimo octavo, ab
optimis parentibus in-
eunte vita pietatem,
& singularem in pau-
peres misericordiam
accepit: cujus adhuc
puer complura dedit
exempla; sed illud im-
primis nobile, quòd
ut nudos operiret,
proprijs vestibus non
semel seipsum exuit.
Exactâ pueritiâ, Com-
pluto, quò missus fue-

rat ut Litteris operam
daret, patris obitu
revocatus, universam
hæreditatem egenis
virginibus alendis di-
cavit, eodẽmque sta-
tim profectus est, ut
curriculum Sacræ
Theologiæ confice-
ret: interim assiduis
precibus scientiam
Sanctorum, & re-
ctam vitæ, morum-
que normam à Domi-
no vehementissimè
postulans. Quare di-
vino instinctu Eremi-
tarum S. Augustini
amplexus est institu-
tum.

*R. Inveni David,
&c. f. 18.*

Lectio V.

Religionem profes-
sus, omnibus re-
ligiosi hominis virtu-

tious, & ornamentis excelluit, humilitate, patientiâ, continentia & ardentissima charitate summè conspicuus; inter varios, & assiduos labores orationi, rerumque divinarum meditationi invicto spiritu semper intentus. Prædicandi onus, utpotè sanctimonia, & doctrina præstans, subire jussus, cœlesti aspirante gratia, innumerales è vitiorum cœno in viam salutis eduxit. Regendis deindè fratribus admotus, prudentiam, æquitatem, & mansuetudinem, pari sedulitate, ac severitate conjunxit; adcò ut præicam sui Ordinis di-

ciplinam multis in locis, vel firmaverit, vel restituerit.

℞. Posui adjutorium, &c. f. 19.

Lectio VI.

GRanatenfis Archiepiscopus designatus, mirâ humilitate, & constantiâ insigne munus rejecit. Verùm non multò post Valentinam Ecclesiam Superiorum auctoritate coactus, gubernandam suscepit; quam annis fermè undecim ita rexit, ut sanctissimi, & vigilantissimi Pastoris partes expleverit. Cæterùm consueta vivendi ratione nihil admodum immutatâ, inexplebili charitati multò magis indulgit, cum am-

plos

plos Ecclesiæ reddi-
 tus in egenos disper-
 sit, ne lectulo quidem
 sibi relicto; nam e-
 um, in quo decum-
 bebat, cum in cæ-
 lum evocaretur, ab e-
 odem commodatum
 habuit, cui paulò an-
 te eleemolynæ loco
 donaverat. Obdor-
 mivit in Domino sex-
 to Idus Septembris,
 annos natus octo &
 sexaginta. Servi sui
 sanctitatem adhuc vi-
 ventis, & exinde post
 mortem miraculis De-
 us testatam voluit,
 præsertim, cum hor-
 reum, frumento pau-
 peribus distributo pe-
 nitus vacuum, repen-
 tè plenum inventum
 est: & cum ad ejus se-
 pulchrum puer mor-

tuus duceretur, revi-
 xit. Quibus, aliisque
 non paucis fulgentem
 signis Alexander VII.
 Pontifex Maximus
 Sanctorum numero
 adscripsit, atque ejus
 memoriam quarto
 decimo Calendas Oc-
 tobris celebrari man-
 davit.

R. Iste est, &c. f. 20.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang.

Homo peregrè profi-
 ciscens, *ut in commu-
 ni Confess. Pont.*

*Antiphona ad Bene-
 dictus.*

Eleemolynas illius
 enarrabit omnis Ec-
 clesia Sanctorum.

Missæ de comm. Conf.

Pont. Statuit ei Do-
 minus. *cum Oratione
 propria ut supra, & E-*

Evangelio, Homo peregrè proficilcens.

Die xix. Septembris.
In Festo SS. Januarij
 & Soc. *MIM. ex*
semid. antiquo nunc
dup.

Die xx. Septembris.
In Festo SS. Eustackij
 & Soc. *MIM. dup.*
Omnia, ut habentur
in Breviario, sed
mutatoritu.

Die xxviii. Septembris
In Festo S. Wenceslai
Ducis, & Martyris.
semiduplex ad libi-
tum,

Omnia de communi
unitus Martyris, præter
Orationem, & Lectio-
nes secundi Nocturni.

Oratio.

Deus, qui Beatum
 Wenceslaum
 per Martyrij palmanā
 terreno Principatu ad
 Cœlestem gloriam
 transtulisti: ejus preci-
 ous nos ab omni ad-
 versitate custodi, & e-
 iusdem tribue gaude-
 re confortio. Per Do-
 minum nostrum, &c.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptu-
ra occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Wenceslaus Bo-
 hemia Dux,
 Wradislao patre Chri-
 stiano, Drahomira
 matre gentili natus,
 ab avia Ludmilla fee-
 mina Sanctissima piè
 educatus, omni vir-
 tutum genere insignis-
 sum-

summo studio virginitatem per omnem vitam servavit illibatam: Mater per nefariam Ludmillæ necem Regni administrationem affecuta, impiè cum juniore filio Boleslao vivens, concitavit in se Procerum indignationem; quare tyrannici, & impij regiminis pertæsi, utriusque excusso jugo, Wenceslaum in Vrbe Pragensi Regem salutarunt.

R. Honestum fecit,
&c. f. 3.

Lectio V.

Ille regnum pietate magis, quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta charitate subvenit, ut proprijs humeris ali-

quando ligna indigentibus noctu comportârit, pauperibus humanis frequenter adfuerit, captivos liberârit, carceribus detentos nocte intempestâ visiterit, pecunijs, & consilio sapissimè consolatus: Miti animo Princeps vehementer dolebat, quempiam, etsi reum, morti adjudicari. Summa Religione Sacerdotes veneratus, suis manibus triticum terebat, & vinum exprimebat, quibus in Missæ Sacrificio uterentur; nocte nudis pedibus super nivem, & glaciem circuibat Ecclesias, sanguinea, & terram calefacientia post se relinquen-

venigia. R. Desiderium animæ, &c. f. 4.

Lectio VI.

Angelos habuit sui corporis custodes; cum enim ad singulare certamen adversus Radislaum, Ducem Curimentem, eo fine accederet, ut suorum saluti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse, & dixisse Adversario, Ne ferias: perterritus hostis venerabundus procidens veniam exoravit. Cum in Germaniam profectus esset, Imperator, conspectis duobus Angelis, aureâ cruce ad se accedentem ornantibus, è solio profiliens brachijs exceptit, Regijs insignibus de-

coravit, eique sancti Viti brachium donavit. Nihilominus impius frater, matre hortante, convivio exceptum, & postea in Ecclesia orantem, paratæ sibi mortis præscium, adhibitis sceleris comitibus, interfecit. Sanguis per parietes aspersus adhuc conspicitur; & Deo vindice, matrem inhumanam terra absorbuit; Interfectores varijs modis miserè perierunt.

R. Stola jucunditatis, &c. f. 5.

In tertio Nocturno

Evangelium. Si quis vult post me venire, &c. Homilia S. Gregorij Papæ, *ut in communione unius Martyris.*

Mis.

Missa In virtute tua Domine, &c. *Ex eodem comm.* *Oratio ut supra,* & *Evangel.* Si quis vult post me venire, de comm. *Marci.* non Pont. *Vesp.* de S. Michaeli Archangelo sine commem. S. Wenceslai.

FESTA OCTOBRIS.

Die I. Octobris.

In Festo S. Remigij Episc. & Conf. Semidup.
ad libitum

Omnia de communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur.

In Hym. Iste Confessor, dicatur: Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut Beati Remigij Confessoris tui atque Pontificis veneranda so-

lemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

*In secundo Nocturno**Lectio IV.*

Remigius Episcopus Rhemensis. &c. *ut habetur in Breviario.*

Lectio V. & VI.

Sermo S. Maximi Episcopi.

icopi. Ad S. ac Beatissimi Patris &c. *ut in com Conf. Pont. 1. loco.*

In tertio Nocturno.

Homil. S. Gregorij Papæ in Evang. Homo peregrè. de communi Confessor. Pontificis primo loco.

Missæ. Statuit ei Dominus.

Die vi. Octobris.

In Festo S. Brunonis Confess. duplex.

Omnia ut habentur in Breviario, sed ritu duplici.

Die xiii. Octobris.

In Festo S. Eduardi Regis Conf. semidup.

Omnia de Com. Conf. non Pontificis, exceptis Lectionibus secundi Nocturni, & Oratione.

In Hymno. Iste Confessor, dicatur. mer. lupremos.

Oratio.

DEus, qui beatum Regem Eduardum Confessorem tuum æternitatis gloria coronoasti; fac nos quæsumus ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in Cælis. Per Dominum nostrum, &c.

Leçt. in 1. Noct. de script. occur.

In secundo Nocturno

Leçtio. IV.

EDuardus, cognomento Confessor, nepos S. Eduardi Regis & Martyris, Anglo-Saxonum Regum ultimus (quem futurum Regem Britthual-

thualdo viro sanctissimo in mentis excelsu Dominus demonstravit) decennis à Dannis Angliam vastantibus quæsitus ad necem, exulare cogitur apud Avunculum Normaniæ Ducem; ubi in medijs vitiatorum illecebris talem se exhibuit integritate vitæ, morumque innocentia, ut omnibus admirationi esset. Eluxit in eo, vel tum, mira pietas in Deum, ac res Divinas, fuitque ingenio mitissimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno; cujus ea vox fertur, malle se Regno carere, quod sine cæde, & sanguine obtineri non possit.

R. Honestum fecit,
&c. f. 22.

Lectio V.

EXtinctis mox Tyrannis, qui fratribus suis vitam, & Regnum eripuerant, revocatur in Patriam; ubi summis omnium votis, & gratulatione Regno potitus, ad hostilium irarum delenda vestigia totum se convertit, à lacris exorsus ac Divorum Templis: quorum alia à fundamentis erexit, alia refecit, auxitque redditibus, ac privilegijs; in eam curam potissimum intentus, ut resflore-
sceret collapsa Religio. Ab aulæ proceribus compultum ad nuptias constans est al-

sertio scriptorum cum virgine sponsa virginitatem in matrimonio servasse. Tantis in eo fuit in Christum amor, & fides, ut illum aliquando inter Missarum solemnia videre meruerit blando vultu, & divina luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanorum & egenorum pater passim dicebatur, nunquam latior, quàm cum Regios thesauros exhausisset in pauperes.

R. Amavit eum, &c. f. 23.

Lectio VI.

Prophetiæ dono illustri, de Angliæ futuro statu multa cœlitus prævidit; & illud imprimis memo-

rabile, quod Sweyni Dannorum Regis in mare demersi mortem, dum Angliam invadendi animo classem contenderet, eodem quo accidit momento, divinitus intellexit. Joannem Evangelistam mirificè coluit, nihil cuiquam, quod eius nomine peteretur, negare solitus. Cui olim tub lacera veste tuo nomine stipem roganti, cum nummi deessent, detractum ex digito anulum porrexit, quem Divus non ita multò post Eduardo remisit, unà cum nuntio securæ mortis. Quare Rex, indictis pro se precibus, ipso ab Evangelista præ-

prædicto die, piissimè obiit nonis videlicet Januarij, anno salutis millesimo sexagesimo sexto, quem sequenti sæculo, Alexander III. Pontifex Maximus miraculis clarum, Sanctorum fastis adscripsit. At ejus memoriam Innocentius XI. Officio publico per universam Ecclesiam eo die celebrari præcepit, quo annis ab obitu sex & triginta translatum ejus corpus incorruptum, & suavem spirans odorem repertum est.

¶ Iste homo, &c. f. 24.

¶ In tertio Nocturno.

¶ Hom. S. Gregorij Pap. in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Com. Conf. non Pont.

Missæ. Os justi. I. loco de com. Conf. non Pont. Oratio propria.

Die xv. Octobris.
In Festo S. Theresiæ Virg. Off. ex semidup. nunc duplex.

Die xvij. Octobris.
In Festo S. Hedvigis Viduæ Reginae Poloniae. semiduplex ad libitum.

Omnia de communi non Virg. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster, ut sicut de Beatæ Hedvigis festivitate gaudeamus: ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum, &c.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Hedwigis Regijs clara natalibus, innocentia tamen vitæ longè clarior, sanctæ Elisabethæ filia Regis Hungariæ martertera, Bertoldi, & Agnetis Moraviæ Marchionum filia, animi ab ineunte ætate moderationem protulit; adhuc enim puellula puerilibus abstinuit: & duodennis Henrico Poloniæ Duci à parentibus nuptui tradita, thalami fide sanctè servata, prolem inde susceptam in Dei timore erudit. Ut autem commodius Deo vacaret, ex parivoto, & consensu unanimi ad separatio-

nem thori virum induxit; quo defuncto, ipsa in Monasterio Trebnicensi, Deo, quem assiduis precibus exoraverat, inspirante, Cisterciensem devota sumpsit habitum; in eoque contemplationi intenta, divinis Officijs, & Missarum solemnibus à solis ortu ad meridiem usque assidua assistens, antiquum humani generis hostem fortis contempsit.

℞. Propter veritatem, &c.

Lectio V.

Sæculi autem commercia, ni divina, vel animarum salutem attingerent, audire vel loqui non sustinuit: prudentia in a-

gen-

gendis sic emicuit, ut neque excessus esset in modo, nec error in ordine, comis alioqui, & manucta in proximum. Grandem autem de se triumphum jejunijs, & vigilijs, vestiumque asperitate, austeram carnem maccans, reportavit: hinc sublimioribus florens virtutibus Christianis, consiliorum gravitate, animique candore, & quiete in eximium Religioſæ pietatis evasit exemplar: omnibus se ultrò subijcere, atque viliora præ cæteris monialibus alacriter munia subire, pauperibus etiam flexo genu ministrare leproſorum pedes abluere, & osculare ipsi

familiares erat, neque illorum ulcera sanie manantia, sui victrix, abhorruit.

R. Dilexisti justitiam, &c.

Lectio VI.

Mira fuit ejus patientia, animique constantia; præcipuè verò in morte Henrici Ducis Silesiæ sui (quem maternè diligebat) Filij in bello à Tartaris cæsi enituit; potius enim gratias Deo, quàm filio lachrymas reddidit. Miraculorum denique gloria percrebuit: puerum enim demersum, & molendini rotis allisum, & prorsus attritum, invocata vitæ restituit, aliâque præstitit, ut ritè ijs

Clemens IV. probatis, Sanctorum numero eam adscripserit, e-
jusque festum in Polonia, ubi præcipua veneratione uti Patrona colitur, die decima quinta Octobris celebrari concesserit; quod deinde ut decima septima in tota Ecclesia fieret, Innocentius Undecimus ampliavit

R. Fallax gratia, &c.

In tertio Noct.

Homil. S. Gregorij Papæ in Evangel. Simile est Regnum Cælorum thesauro. ut in eodem communi.

Missæ. Cognovi, &c.

Die xix. Octobris.
In Festo S. Petri de Alcantara Confess. Semiduplex.

Omnia de comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Ad Hym. Iste Confessor, &c. dicatur.
v. Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Oratio.

DEUS, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis poenitentiae, & altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es: da nobis quaesumus, ut eius suffragantibus meritis carne mortificati facilius coelestia capiamus. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno.
Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno
Le-

Lectio IV.

Petrus Alcantaræ in Hispania nobilibus parentibus natus, à teneris annis futurae sanctitatis indicia præbuit. Decimo sexto ætatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus Concionatoris ex obedientia exerens, innumeros à vitijs ad veram pœnitentiam traduxit. Primævum Sancti Francisci Institutum exactissimè reparare cupiens, ope divina fretus, & Apostolica munitus auctoritate, angustissimum, & pauperrimum cœnobium juxta Pedrosolum fundavit; quòd

vitæ genus alperrium ibi feliciter ceptum per diversas Hispaniæ Provincias usque ad Indias mirifice propagatum fuit. S. Theresiæ, cujus probaverat spiritum, in promovenda Carmelitarum reformatione adjutor fuit. Ipsa autem à Deo edocta, quòd Petri nomine nihil quisquam peteret, quin protinus exaudiretur, ejus precibus se commendare, & ipsum adhuc viventem Sanctum appellare consuevit.

R. Honestum fecit, &c. f. 22.

Lectio V.

Principum obsequia, qui ipsum velut oraculum con-

iulebant, summâ hu-
 militate declinans,
 Carolo Quinto Impe-
 ratori à Confessionibus
 esse reculavit. Pau-
 pertatis rigidissimus
 custos unâ tunicâ,
 quâ nulla deterior ef-
 fect, contentus erat.
 Puritatem ita coluit,
 ut à fratre, in extremo
 morbo sibi inserviente,
 nec leviter quidem
 tangi passus sit. Cor-
 pus suum perpetuis vi-
 gilijs, jejunijs, flagel-
 lis, frigore, nuditate,
 atque omni genere as-
 peritatum in servitu-
 tem redegit, cum quo
 pactum inierat, ne ul-
 lam in hoc sæculo ei
 requiem præberet.
 Charitas Dei, & pro-
 ximi in ejus corde dif-
 fusa tantum quando-

que excitabat incen-
 dium, ut è cellæ an-
 gustijs in apertum cam-
 pum profilire, aërisque
 refrigerio conceptum
 ardorem temperate
 cogeretur.

R. Amavit cum,
 &c. f. 23.

Lectio VI.

GRatia contem-
 plationis admira-
 bilis in eo fuit, quâ
 cum assiduè spiritus
 reficeretur, interdum
 accidit, ut ab omni ci-
 bo, & potu pluri-
 bus diebus abstinerit.
 In aëra frequenter
 sublatus, miro fulgo-
 re coruscare visus est.
 Rapidos fluvios sic-
 copede trajecit. Fra-
 tres in extrema penu-
 tia cælitus delatâ ali-
 moniâ cibavit. Ba-
 mo-

culus ab ipso terræ defixus, mox in viridem ficulneam excrevit. Cum noctu iter ageret, densâ nive cadente, dirutam domum sine tecto ingressus est, eique nix in aëre pendula pro tecto fuit, ne illius copia suffocaretur. Dono prophetiæ, ac discretionis Spiritum imbutum fuisse, Sancta Theresia testatur. Denique annum agens sexagesimum tertium, horâ, quâ prædixerat, migravit ad Dominum, mirabili visione, Sanctorumque præsentia confortatus. Quem eodem momento in cælum ferri, Beata Theresia procul distans vidit; cui postea apparens

dixit: O felix poenitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam! Post mortem verò plurimis miraculis claruit, & à Clemente IX. Sanctorum numero adscriptus est. *Iste homo, &c. f. 24.*

In tertio Nocturno.

Evang. Nolite timere pusillus grex. *ut in comm. Conf. non Pont.*

Missæ. Justus ut palma florebit. *de communi Conf. non Pont. cum prima Oratione propria.*

Epistola. Fratres, quæ mihi fuerunt lucra, &c. *quæ habetur in Missali, post Post-communionem ejusdem Missæ; & Evang.* Nolite timere pusillus, &c.

Die xxi. Octobris.
*In Festo SS. Ursulae
 & Sociarum Virg. &
 Mart. duplex.*

Ad Vesperas.

Antiph. Hæc est Virgo sapiens, cum reliquis de Commun. Virg. *Antiph. ad Magnif. in utrisque vesp.* Prudentes Virgines.

✠. Adducentur.

Orat. Da nobis quæsumus. *ex eodem Commun.*

Et fit Commem. S. Hilarii Abb.

*In primo Nocturno.
 Lectiones de Scriptura
 occurrente.*

*In secundo Nocturno
 Lectio. IV.*

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus

Romani exercitus in Britania Dux, arrepta tyrannide, Imperator à militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens, ab infensis Gratiano legionibus exceptus, Imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem Regionem ejectis antiquis habitatoribus, Britanicis militibus, quos secum duxerat, divisisset, quo novas Colonias propagaret in posteros: Connani Britannici Reguli, quem Brittanorum Ducem habebat in exercitu, consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis, singulas virgines con-

jugio scederandas postulat.

℞. Propter veritatem.

Lectio V.

HAud vix Britannia Regulis absurda petitio : unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis novam Provinciam prædivitibus, honestissime collocandas scirent, pro numero militum, totidem delectæ sunt Virgines, omnes numero undecim mille, quarum Princeps erat Vrsula Dionoci Cornubiæ Regis filia, desponsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu

Maximi. Cunctæ igitur Londini collectæ, impositæ sunt invitæ navigijs, Solventes nautæ, dum Armoricarum Regionem cogitant, à læva procella in Germanicum litus deiciuntur.

℞. Dilexisti.

Lectio VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas à Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impudenti libidinis æstu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Vrsula, mortem potius oppetere, quam Virginei pudoris jacturam pati,

in-

invicto animi vigore decrevisset. Hunni in rabiem immanitatis conversi ad unam omnes trucidant. Sicq; Virgula super comitum suarum, velut cælestium margaritarum pretiosum acervum gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis nempe Virginitatis & Martyrij laureis insignem ducens, cælum victrix intravit. Quarum corpora colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti temper memoria celebrat.

R. Afferentur.

in tertio Noct.

Familia in Evangel.

Simile est Regnum cælorum decem virginibus. *de com. Virg.*

Pro S. Hilarione Abbate.

Lectio IX.

Hilarion ortus Tabathæ. *ut in Breviar. & com. ejusdem in Laud.*

Missæ. Me expectaverunt. *Epist. De Virginibus præceptum Dom. &c. Evang. de decem Virgin. &c. Oratio ut supra.*

Die xxxi. Octobris.

In Festo S. Wolffgangi Ep. & Conf. dup. pro tota Germania.

Omnia de comm. Conf. Pont. præter Orat. & Lect. secundi Noct.

Oratio.

DEus, qui nobis æternæ salutis Beatum Wolffgangum Episcopum & ministrum tribuisti; præsta quæsumus, ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno.

*Lectio de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Wolfgangus nobili in Suevia genere prognatus rerum exterarum fuit, & sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quærens, honores amplissimos ab Henrico Treviren-

sium Episcopo sibi oblatos recusavit, illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus à Beato Vdalrico initiatus, cum in Pannoniam, prædicandi Evangelij causa, se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Ottonis Imperatoris studio, totiùsque Cleri, & populi acclamatione, Ecclesiæ Ratisbonensi ritè præfici-

℞. Inveni David,
&c. f. 18.

Lectio V.

Svicepto Episcopat-
 us munere, gre-
 gem Domini Verbo
 pavit, & exemplo, san-
 ctissimique Ecclesiam
 temperavit institutis.
 Monasterio S. Emme-
 rami, quod jam diu E-
 piscopi administrave-
 rant, restitutis pro-
 ventibus, magno il-
 lius bono insignem
 virum Ramuoldum
 præposuit. Sanctimo-
 nialium Cœnobium
 quod ipse fundaverat,
 tam sanctè instituit,
 ut collapta in alijs di-
 sciplina, eo exemplo
 sit facilè restaurata:
 novòque pietatis odo-
 re capta Brigida, Bava-
 riæ Ducis filia, Spon-
 sum Christum secuta,
 ad sacras se Virgines

aggregavit. Bohemis,
 quò ampliora apud il-
 los fides incrementa
 caperet, contempto
 suæ Ecclesiæ detri-
 mento, rejectis alio-
 rum consilijs, propri-
 um dari Episcopum
 libentissimè permisit.

R. Posui adjuto-
 rium, &c. f. 19.

Lectio VI.

EGregiam viri San-
 ctitatem compro-
 barunt energumeni,
 & varijs languoribus
 oppressi, quos preca-
 tione sanavit. Divi-
 no afflatus instinctu,
 sanctum Henricum
 Imperatorem regna-
 turum, fratrem ipsius
 Brunonem ad Episco-
 patum promotum iri,
 è sororibus alteram
 Reginam, Abbatissam

alteram fore prædixit. Denique cum viginti & amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret, quæ ex usitatata liberalitate supererant, per manus pauperum præmisit, sacraque Eucharistiæ viatico præmunus in Sancti Othmariæ de, uti divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte con-

ciuit, Ratisbonæ in templo Sancti Emmerami sepultus.

R. Iste est, &c. f. 20.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang. Vigilate, quia nescitis: de eodem communi.

Nona Lectio de Homil. Vigiliæ omnium Sanctorum, cuius etiam fit comm. in Laudibus.

Missæ. Sacerdotes. cum com. & ult. Evang. Vig.

In secundis Vesperis totum de sequenti, nihil de præcedenti.

FESTA NOVEMBRIS.

Die IV. Novembris.

In Festo S. Caroli Episcopi & Conf. ex semid. antiq. nunc duplex.

Die XIII. Novembris.

In Festo S. Didaci Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pont. exceptis ijs, quæ habentur infr.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius, humilitati nostræ, ut pijs Beati Didaci Confessoris tui precibus ad perennem in cælis gloriam sublimari mereamur. Per Dominum nostrum, &c.

Lect. in primo Noct. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Didacus Hispanus ex Oppido S. Nicolai de Portu Diocesis Hispalensis, ab ineunte ætate, pijs sub Sacerdotis disciplina sanctioris vitæ, solita-

ria in Ecclesia tyrocinium exercuit. Deinde ut firmius DE Ose conjungeret, in Conventu de Arizaza Fratrum Minorum (quos Observantes vocant) Sancti Francisci Regulam in statu Laicali professus est. Magna ibi alacritate humilis obedientiæ, & regularis observantiæ jugum subiens, contemplationi imprimis deditus, mira Dei luce perfundebatur, adeo ut de rebus cælestibus litterarum expertus, mirandum in modum, & planè divinitus loqueretur.

℞. Honestum &c. f. 22.

Lectio V.

CAnatijs in Insulis Cubi fratribus sui

Or.

Ordinis præfuit, multa perpeffus, martyrij æsttuans desiderio, plures infideles verbo, & exemplo ad Christi fidem convertit. Romam veniens anno Jubilæi, Nicolao Quinto Pontifice, ægrotorum curæ in conventu Aræ Cœli destinatus, eo charitatis affectu munus hoc exercuit, ut Vrbe Annonæ inopia laborante, ægrotis tamen, quorum aliquando ulcera etiam lambendo abstergebat, nihil penitus necessarij defecerit. Eximia quoque fides, & gratia curationum in eo eluxit, cum lampadis, quæ collucebat ante imaginem Beatissimæ DEI Genitricis,

quam summa devotione colebat, oleo ægros inungens, signo Crucis impresso, multorum morbos mirabiliter sanaverit.

R. Amavit, &c. f. 23.

Leſio VI.

DEmum compluti finem sibi vitæ adesse intelligens lacerata, & obtoleta indutus tunica, coniectis in Crucem oculis, singulari devotione his verbis ex sacro Hymno pronunciatis: Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera; quæ fuisti digna portare Regem Cœlorum, & Dominum, animam Deo reddidit, pridie Idus Novembris, anno Domini suprâ millesimum qua-

quadringentesimo ic-
xagesimo tertio. Ejus
corpus cum mentes
non paucos (ut pio
confluentium deside-
rio fieret latis) inte-
pultum mansisset ,
quasi jam incorrup-
tionem induerit , o-
dorem suavissimum
efflavit. Illum multis,
& illustribus miracu-
lis clarum Sixtus Quin-
tus Pontifex Maxi-
mus Sanctorum nu-
mero adscripsit.

R. Iste homo. f. 24.

In tertio Nocturno

*Hom. in Evang. Nolite
timere pusillus grex.
ut in com. Conf. non Pont.
Missa. Iustus ut palma
de com. Conf. non Pont.*

Die xix. Novembris.
In Festo S. Elisabe.

*thæ Regine viduæ ,
Duplex.*

*Omnia de Comuni
Sanctarum nec Virgi-
num , nec Martyrum ,
præter ea , quæ hic ha-
bentur.*

Oratio

TVorum corda fi-
delium Deus mi-
terator illustra ; & B.
Elisabeth precibus
gloriosis fac nos pro-
spera mundi despiciere
& cœlesti temper con-
solatione gaudere.
Per Dominum no-
strum , &c.

In primo Nocturno.

*Lectiones de Scriptu-
ra occurrente.*

In secundo Nocturno

Lectio IV.

ELisabeth Andreæ
Regis Hungariæ
filia,

filia, ab infantia Deum timere cœpit; & crescens ætate, crevit etiam pietate. Ludovico Landgravio Hassiæ, & Thuringiæ in conjugem copulata, non minori cura, quæ Dei, quàm quæ viri sui erant, exequebatur. Surgens enim nocturno tempore Orationi diu incumberebat: ac varijs misericordiæ officijs dedita, Viduis, Pupillis, ægrotis, egentibus sedulò inserviebat, gravique fame urgente Domus suæ frumenta liberaliter erogabat. Leprosos hospitio suscipiens manus eorum, & pedes osculabatur. Curandis autem, & alendis pauperibus insi-

gne Xenodochium construxit.

R. Propter veritatem, &c.

Lectio V.

DEfuncto Con-
juge, ut Deo liberius serviret, depositis omnibus sæcularis gloriæ indumentis, vili tunica induta est, atque Ordinem Pœnitentium Sancti Francisci ingressa, patientiæ & humilitatis virtute maximè enituit. Nam bonis omnibus exuta, à proprijs ædibus ejecta, ab omnibus derelicta contumelias, irrisiones, & obrectationes invictò animo toleravit; adeò ut summo perè gauderet, se talia pro Deo pati. Ad infima quæque mini-
ste.

steria erga pauperes, & Ægrotos se abjiciens eis necessaria procurabat, solis oleribus, & leguminibus pro suo victu contenta.

℞. Dilexisti justitiam, &c.

Lectio VI.

CUm verò in his, aliisque plurimis sanctis operibus vitam religiosissimè transegisset, finis tandem suæ peregrinationis advenit, quem domesticis suis antè prædixit. Cùmque defixis in Cœlum oculis divinæ contemplationi vacaret, à Deo mirabiliter recreata, & Sacramentis refecta obdormivit in Domino. Statimque plurima ad ejus tumulum mira-

cula patrata sunt. Quibus auditis, & ritè probatis, Gregorius IX. Sanctorum numero eam adscripsit.

℞. Fallax gratia, &c.

In tertio Nocturno

Hom. S. Gregorij Pape in Evang. Simile est Regnum Cœlorum thesauro, ut in com. non Virg. & 9. Lectio de S. Pontiano, & com. eiusdem in Laud.

Missæ. Cognovicum Oratione propria.

Die xx. Novembris.

In Festo S. Felicis de Valois Confess. duplex.

Omnia de communi Confess. non Pont. præter ea, quæ hic sequuntur.

In secundis Vesperis

S. E.

S. Elisabethæ fit à Capit. de S. Felice, cum Commemor. S. Elisabethæ.

In Hymno; Iste Confessor dicatur: Hac die læus meruit supremos laudis honores.

Oratio.

DEUS, qui beatum Felicem Confessorem tuum ex eremo ad munus redimendi captivos cœlitus voca redignatus es: præsta quæsumus, ut per gratiam tuam ex peccatorum nostrorum captivitate, eius intercessione liberati, ad cœlestem patriam perducamur. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit Commemor. S. Elisabethæ.

Antiph. Manum tuam.

V. Diffusa est gratia in labijs tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio ut supra.

*In primo Nocturno
Lectioes de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

FELIX, Hugo antea dictus, ex Regali Valesiorum familia ortus in Gallia, ab ineunte ætate non levia dedit futuræ sanctitatis indicia, præsertim misericordiæ erga pauperes; nam adhuc infantulus manu propria, ac si grandior esset, & iudicij maturitate polleret, numos

egge-

egenis distribuit. Jam grandiuulus, solebat exappositis in mēsa dapibus ad ipsos mittere, & fermè eo, quod lapidius erat, oblonio pauperculos pueros recreabat. Adolefcens non semel vestibus se spoliavit, ut inopes cooperiret. Ab Avunculo Theobaldo Campaniæ, & Blesij Comite vitam reo mortis impetravit, prædicens, hunc infamem hæctenus sicarium, mox sanctissimis præditum moribus evalurum: veridicum testimonium monstravit eventus.

℞. Honestum fecit,
&c. f. 22.

Lectio V.

Post exactam laudabiliter adolescentiam cœpit ex cælestis contemplationis studio solitudinem cogitare, prius tamen voluit sacris initiari, ut omnem Regni, à cuius successione, iure Legis Salicæ, non longè distabat, spem sibi præcideret, Sacerdos factus, & prima Missa devotissimè celebrata, non multò post in eremum secessit, ubi summa abstinentia victitans cœlestium charismatum abundantia pascebatur. Ibi cum Sancto Joanne de Mattha Parisiensi Doctore, à quo ex divina inspiratione quæsitus, & inventus per aliquot annos san-

Et il-

ctissimè vixit, donec ambo per Angelum à Deo admoniti Romam petierunt, specialem à Summo Pontifice vivendi regulam impetraturi. Facta igitur Innocentio Papæ Tertio inter Missarum solennia revelatione Religionis & Instituti de redimendis captivis, ab ipso Pontifice, simul cum socio, candidis vestibus bicolori Cruce signatis induitur, ad eam formam, qua Angelus indutus apparuit; & insuper voluit Pontifex, ut nova Religio juxta triplicem colorem, quo habitus constat, sanctissimæ Trinitatis titulo decoraretur.

R. Amavit eum, &c. f. 23.

Lectio VI.

Regulâ propriâ ex Summi Pontificis Innocentij confirmatione acceptâ, in Diocesi Meldensi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum Ordinis paulò antè à se, & locio extractum Cœnobium ampliavit; ubi Religiosam Observantiam, & Redemptionis Institutum mirificè coluit; ac inde per alumnos in alias Provincias diligentissimè propagavit. Illustrem hic à Beata Virgine Matre favorem accepit; dormientibus siquidem cunctis fratribus, & ad matutinas preces in pervi-

gilio Nativitatis Dei paræ mediâ nocte recitandas, Deo sic disponente, non surgentibus, Felix de more vigilans, & horas præveniens, chorum ingressus reperit Beatam Virginem in medio chori habitu Crucis Ordinis insignito indutam, ac Cœlitibus similiter indutis sociatam. Quibus permixtus Felix, præcemente Deipara, Laudes Divinas concinuit, ritèque percolvit. Et quasi jam à terrestri ad Cœlestem Chorum evocaretur, instantis mortis ab Angelo certior factus, filios ad charitatem erga pauperes, & captivos adhortans, animam Deo

reddidit, atate ac meritis consummatus, anno post Christum natum ducentesimo duodecimo supra millesimum, sub eodem Pontifice Innocentio Tertio.

R. Iste homo. f. 24.

In tertio Nocturno.

Homilia Venerab. Bedæ Presbyteri, in Evangel. Nolite timere pusillus grex, &c. ut in Communi Confessoris non Pontificis. Vesp. de Præsentatione B. Mariæ Virginis, cum Commemorat. S. Felicis.

Missæ. Iustus ut palma.

Die xxii. Novembris.

In Festo S. Cæciliæ V.

& M.

Om. ut in Brev. jed. ritu dup.

FESTA DECEMBRIS.

Die III. Decembris.

In Festo S. Francisci Xaverij Confessoris
Duplex.

Omnia de Communi
Confessoris non Pontifi-
cis, præter Orationem,
& Lectiones secundi, ac
tertij Nocturni.

In Hymno ad Matu-
tinum, & in 2. vespere
mutatur tertius Ver-
sus.

Oratio

DEus, qui India-
rum gentes Beati
Francisci prædicatio-
ne & miraculis Eccle-
siæ tuæ aggregare vo-
luisti: concede pro-
pitius; ut cuius glorio-
sa merita veneramur,
virtutum quoque imi-
temur exempla. Per
Dominum, &c.

Deinde fit Commemor.

S. Bibiana, & feria.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno

LECTIO. IV.

FRANCISCUS in Xa-
verio Diœcesis
Pompelonensis nobi-
libus Parentibus na-
tus, Parisijs Sancto I-
gnatio sese comitem,
& discipulum junxit.
Ipso magistro eò bre-
vi devenit, ut in re-
rum divinarum con-
templatione defixus,
à terra aliquando sub-
limis elevaretur: quod

illi sacrificanti coram populi multitudine aliquoties evenit. Has animi delicias magnis sui corporis cruciatibus merebatur. Nam interdicto sibi, non carnis solum & vini, sed panis quoque triticei usu, vilibus cibis vesci solitus, per biduum subinde triduumque omni prorsus alimento abstinuit. Ferreis in se flagellis ita sæviit, ut sæpè copioso cruore diffunderet: somnum brevissimum humi jacens carpebat.

R. Honestum fecit,
&c. f. 22.

Lectio V.

VIta austeritate, ac sanctitate Apostolico muneri jam

maturus, cum Johannes Tertius Lusitanæ Rex aliquot nascentis Societatis viros à Paulo Tertio pro Indijs postulasset; Sancti Ignatij hortatu, ab eodem Pontifice ad tantum opus cum Apostolici Nuntij potestate deligitur. Eò appullus, illicò variarum Gentium difficilissimis & varijs linguis divinitus instructus apparuit. Quin cum quandoque unico idiomate ad diversas Gentes concionantem, unaquaque suâ linguâ loquentem audivit. Provincias innumeras pedibus semper, & sæpe nudis peragravit. Fidem Japoniæ, & sex alijs Re-

gionibus invexit. Multa centena hominum millia ad Christum in Indijs convertit; magnosque Principes, Regesque complures sacro Fonte expiavit. Et cum tam magna pro Deo ageret, ea erat humilitate, ut Sancto Ignatio, tunc Præposito suo, flexis genibus scriberet.

R. Amavit eum, &c. f. 23.

Lectio VI.

HVnc dilatandi Evangelij ardorem, multitudine & excellentiâ miraculorum Dominus roboravit. Cæco visum reddidit. Tantum marinæ aquæ signo crucis convertit in dulcem, quantum quin-

gentis vectoribus, qui siti adigebantur ad mortem, diu suffecit: quâ in varias quoque regiones asportata, ægri plurimi subito curati sunt. Plures mortuos revocavit ad vitam; inter quos pridie sepultum erui iustum è tumulo suscitavit, duosque alios, dum efferrentur, apprehensa eorum manu, Parentibus è fetetro vivos restituit. Prophetiæ spiritu passim afflatus, plurima & loco, & tempore remotissima enuntiavit. Demum in Sancio Sinarum insula die secunda Decembris obiit plenus meritis, laboribusque confectus. Demortui

cadaver viva calce per multos mentes bis obratum, sed penitus incorruptum, odore & sanguine manavit; & ubi Malacam delatum est, pestem lævissimam confestim extinxit. Denique ubique terrarum novis maximisque fulgentem miraculis, Gregorius decimus quintus Sanctis adscripsit.

R. Ille homo, &c. f. 24.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Marcum.

Cap. 16.

Lectio VII.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Eantes in mundum unversum prædicate Evangelium omni creaturæ. Et reliqua.

Homilia S. Gregorij
Papæ.

*Homilia 29. in Evangelio
post initium.*

Potes est omnis creaturæ nomine omnis natio Gentium designari. Antè etenim dictum fuerat, in vitam gentium ne abieritis; nunc autem dicitur, Prædicate omni creaturæ: ut scilicet prius à Judæa Apostolorum repulsa prædicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnationis suæ testimonium superba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicandum veritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana seminis spargit? & pauca grana mittit in semine, ut multorum

rum messium fruges recipiat ex nostra fide.

R. Iste est, &c.

Lectio VIII.

NEquae etenim in universo mundo tanta fidelium messis exurgeret, si de manu Domini super rationalem terram illa electa grana praedicantium non venissent. Sequitur: Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego iam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quae in hoc quod ver-

bis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim, quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio IX.

Signa autem eos, qui credituri sunt, haec sequentur: In nomine meo Dæmonia eijcient, linguis loquentur novis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super agros manus imponent, & bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minimè credi-

tes: sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos cum arbusta plantamus, tam diu eis aquam infundimus, quouique ea in terra iam coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum, &c.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

In secundis Vesperis fit commemoratio Feriæ, & Sanctæ Barbaræ.

Missæ propria, cujus

Introitus: Loquebar de testimonijs, &c. ex communi *Virgini Martyr. Psalmus totus*: Laudate Dominum omnes Gentes. *Epistola ex Festo S. Andreæ Apostoli*: Corde enim creditur, &c. *Evangelium*: Euntes in mundum uniuersum. ex *Festo SS. Cyriaci, & Soc. Mart. S. Augusti. Oratio*. Deus, qui Indiarum Gentes, &c. ut *suprà. Secreta, & Post-Communio ex Missa*: Justus ut palma. *Offertorium, & Commun. ex Missa*: Os Iusti.

Die vi. Decembris.

In Festo S. Nicolai Ep.

& Conf. ex semid.

nunc duplex.

Die VIII. Decembris.

In Festo Conceptionis
Beatissimæ Virginis
Mariæ, duplex 2.
Classis cum Octava.

In 1. Vesp. Omn. ut
notatur in Brev. Rom.
& fit comm. S. Ambr. &
fer.

Ad Matut. Inuit. &
reliq. quoad Offic. &
Miss. ut in Brev. &
Miss. Rom.

Infra Octavam Con-
ceptionis.

Officium de Octava
dicitur ut in die Festi
præter Lectiones, quæ
dicuntur, ut infra as-
signantur.

Hymni ejusdem me-
tri terminantur, Iesu
tibi sit gloria, &c. tam
in Officio Conceptionis,
quam Dominica, & Fe-

stivum infra Oct. occur.

Ad primam loco Ver.

Qui venturus es in
mundum, dicitur.
Qui natus es de Maria
Virgine, etiam in Do-
minica, & festis infra
Octav.

Dominica infra O-
ctavam fit Officium de
ea Dominica Adventus,
quæ occurrerit cum
com. Oct. Concept. Non
dicuntur preces ad Com-
pletorium, neque ad pri-
mam: in qua tamen re-
citantur omnes Psalmi
Dominica, & Hymbo-
lum, Quicumque, &c.
Missa de dicta Domini-
ca, sine Gloria. secun-
da Oratio de Octav.
Conceptionis, cum Cre-
do, & Præfat. de B. Ma-
ria, Ette in Concep-
tione: Benedicamus

O 5 Do-

Domino, color violaceus hac die, in reliquis diebus infra Octavam color albus, & in Missa Gloria, Credo, Præfat. de B. Maria, & Ite Missa est.

Si Festum Conceptionis occurrat in Dominica secunda Adventus transfertur in primam diem non impeditam: & in secundis Vesp. Dominica, quando in sequentem diem transfertur, fit totum Officium de Conceptione cum comm. Dominica, & etiam in secundis Vesp. ris Conceptionis fit comm. ferie, S. Melchiadis. Sabbato verò proximè sequenti, quia dies octava Conceptionis non transfertur, neque de ea fieri potest Officium, nisi per so-

lam commemorationem in Dominica; ideo in primis vesp. Dominica tertiæ dicuntur Antiphona, & Psalmi. de Sabbato, scilicet, Benedictus, &c. Capitulum, & cætera de Dominica tertia, & post Orationem Dominica, fit comm. de die Oct. ut in primis Vesperis Festi. Deinde S. Eusebij Ep. & Mart. Psalmi in Matutino, & Laudibus, ut in Psalterio die Dominica; cætera ut in Dominica tertia Advent. in Laudibus fit comm. Octava Concept. & S. Eusebij.

Non dicuntur preces ad Completorium, neque ad Primam, in qua tamen dicuntur Psalmi con.

consueti cum symbolo,
Quicumque.

Missæ de eadem Dominica, sine Gloria, cum commem. Octav. & S. Eusebij Credo, & Præfatio de B. Maria. Benedicamus Domino. color viol.

Quando Festum S. Lucie occurrens in tertia Dominica Adventus, transfertur in sequentem diem, in 2. Vesperis S. Lucie, Omn. de Octava Concept. comm. S. Lucie, feria, & S. Eusebij

Occurrente fer. 4. quatuor temporum diebus 14. vel 15. Decemb. septima scilicet infra Octav. & die Octav. Concept. in primo Noct. Offic. de Octav. legitur Lect. de Parab. Salom. Ego sapientia ha-

bito, &c. quæ ponitur in primo Noct. Festiv. S. Mariæ ad Nives, & 9. Lect. de bomil. quatuor temp. de eaque fiat commem. ut in suo loco, &c.

Missæ occurrente in die septima erit de fer. quatuor temp. cum com. Octav. in die vero Oct. erit de Octava cum com. & Evang. fer. in fine cum reliquis, ut ponitur suis locis.

Die ix. Decembris.
Secunda die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno
Lectioes de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno
De Sermone S. Augustini Episcopi.

Serm. 18. de Sanctis in medio.

Lectio IV.

EXultat Maria, & Matrem se læta miratur, & de Spiritu Sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit innupta, terretur: sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O fœmina super fœminas benedicta! quæ virum omninò non novit, & virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obedientia! O insignis gratia! quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam i-

pla postmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

R. Conceptio gloriolæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. **V.** Hodie concepta est Beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Lectio V.

O Beata Maria, quis tibi dignè valeat ura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu mundo ucurristi perditio? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quæ solo tuo

tuo commercio recuperandi aditum invenit? Accipe itaque quaecunque exiles, quaecunque meritis tuis impares gratiarum actiones: & cum sulceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, & reporta nobis antidotum reconciliationis.

R. Cum jucunditate Conceptionem Beatæ Mariæ celebremus: * ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum. *v.* Corde, & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præ-

cellæ Genitricis Dei Mariæ. Vt ipsa.

Lectio VI.

Sit per te excusabile, quod per te ingerimus: fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redona, quod rogamus, excusa, quod timemus; quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus delictorum veniam; & in te Beatissima, nostrorum est expectatio præmiorum. Sancta Maria, succurre miseris, java pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicun-

cunque celebrant tu-
am sanctam Conce-
ptionem.

R. Conceptio tua,
Dei Genitrix Virgo,
gaudium annuntiavit
universo mundo: * Ex
te enim ortus est Sol
justitiæ, Christus Deus
noster: * Qui solvens
maledictionem, dedit
benedictionem, &
confundens mortem,
donavit nobis vitam
tempiternam. V. Be-
nedicta tu in mulie-
ribus, & benedictus
fructus ventris tui. Ex
te. Gloria. Qui sol-
vens.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij se-
cundum Matthæum

Lectio VII.

Liber generationis
Iesu Christi Filij

David, filij Abraham.
Abraham genuit Isaac.
Isaac autem genuit Ja-
cob. Et reliqua.

Homilia S. Hieron.
Presbyteri.

*Lib. I. Comment. in Matth.
in initio.*

IN Isaia legimus:
Generationem cu-
jus quis enarrabit?
Non ergo putemus E-
vangelistam Prophe-
tæ esse contrarium,
ut, quod ille impossi-
bile dixit essatu, hic
narrare incipiat: quia
ibi de generatione Di-
vinitatis, hinc de in-
carnatione est dictum.
A carnalibus autem
cœpit, ut per homi-
nem, Deum discere,
incipiamus. Filij Da-
vid, filij Abraham.

Ordo præposterus, led-
ne-

necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, & postea David, rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur.

℞. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen eius. ♯. Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio VIII.

IDeo autem ceteris prætermisissis, horum filium nuncupavit; quia ad hos tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine,

inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar. Notandum in genealogia Salvatoris nullam Sanctarum assumi mulierum, sed eas quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens omnium peccata deleret. Vnde & in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, & Bethsabæe uxor Uriæ.

℞. Felix namque es Sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima. * Quia ex te ortus

tus est Sol iustitiæ, *
 Christus Deus noster.
 V. Ora pro populo,
 interveni pro Clero,
 intercede pro devoto
 femineo sexu: senti-
 ant omnes tuum ju-
 vamen, quicumque
 celebrant tuam san-
 ctam Conceptionem.
 Quia. Gloria. Christus.

Lectio IX.

Iacob autem genu-
 it Joseph. Hunc lo-
 cum objecit nobis Ju-
 lianus Augustus, de
 dissonantia Evangeli-
 starum, cur Evangeli-
 sta Matthæus Joseph
 dixerit filium Jacob,
 & Lucas eum filium
 appellarit Heli: non
 intelligens consuetu-
 dinem Scripturarum;
 quod alter secundum
 naturam, alter secundum

legem ei pater sit. Sci-
 mus enim hoc per
 Moylen, Deo juben-
 te, præceptum, ut si
 frater, aut propinquus
 absque liberis mor-
 tuus fuerit, alius acci-
 piat uxorem ad susci-
 tandum semen fra-
 tris, vel propinqui sui.
 Joseph virum Mariæ.
 Cùm virum audieris,
 suspicio tibi non sub-
 eat nuptiarum: sed re-
 cordare consuetudi-
 nis Scripturarum, quod
 sponsi viri, & ipse
 vocentur uxores. Te
 Deum laudamus.

*In Laudibus fit com.
 Ferie: cui in Vesper. ad-
 ditur S. Melchiadis Pa-
 pæ & M*

Die x. Decembris.
*Tertia die infra Octa-
 vam Concept. B. Mariæ.*

In primo Nocturno.

*Lectioes de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno

Sermo S. Bernardi Ab.

Serm. in cap. 12. Apoc.

Lectio IV.

NOVUM fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium, quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in Cælo, ut mulier sole appareret amicta. Denique & coronavit eum, & vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini filia Sion, & videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua. Verum hoc aliàs.

Intem sane ingredi-
mini magis, & videte
Reginam in diadema-
te, quo coronavit eam
filius tuus. In capite,
inquit, ejus corona
stellarum duodecim.

R. Conceptio. f. 220.

Lectio V.

DIGNUM planè stelis coronari caput, quod & ipsis longè claris micans, ornet eas potius, quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Nimirum læva sponsi sub capite ejus, & jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas

nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est?

R. Cum jucund. f. 221.

Lectio VI.

Quid ergo sidere-
um micat in ge-
neratione Mariæ? Pla-
ne quod ex regibus
orta, quod ex semine
Abrahæ, quod gene-
rola ex stirpe David. Si
id parum videtur, ad-
de quod generationi
illi ob singulare privi-
legium sanctitatis di-
vinitus noscitur esse
concessa: quod longè
antè eisdem Patribus
cœlitus repromissa,
quod mysticis præfi-
gurata miraculis,
quod oraculis prænu-
tiata Prophetis. Hæc
enim sacerdotalis vir-
ga, dum sine radice

floruit: hanc Gedeo-
nis vellus, dum in me-
dio siccæ aræ maduit:
hanc in Ezechielis vi-
sione orientalis porta,
quæ nulli unquam pa-
tuit, præsignabat. R.

Conceptio tua. f. 222.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelij se-
cundum Matth. c. I.

Lectio VII.

Liber generationis
Iesu Christi, filij
David, filij Abraham.
Abraham genuit Isaac.
Isaac autem genuit Ja-
cob. Et reliqua.

De Homil. S. Hilarij Ep.
Comment. in Matt. can. 2.

Non refert, quis in
Norginis numero,
atque ordine colloce-
tur, dummodò uni-
versorum familia cœ-
pta esse intelligatur ab
una.

una. Itaque cum ejusdem tribus sit Joseph, & Maria, dum profectus esse ex Abraham genere Joseph ostenditur, profecta quoque docetur & Maria. Hæc enim in lege ratio servata est, ut si mortuus sine filijs familiae Princeps esset, defuncti uxorem posterior frater ejusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam ejus, qui mortuus esset, referret: maneretque ita in primogenitis successionis ordo; cum patres eorum, qui post se nati essent, aut nomine haberentur, aut genere. R.

Beatam, f. 223.

LECTIO VIII.

Sequens illud est, ut quia diximus, secundum rerum fidem generationis istius ordinem nec numero sibi, nec successione constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratione sit, aliud fuerit in gestis: & aliud referatur in summa, aliud verò teneatur in numero. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generationes numeratae sunt: & à David usque ad transmigrationem Babylonis in quibusdam libris decem & septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiae vitium est.

Tres enim ratione præteritæ sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias verò genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: & in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur; cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili scemina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jezabel habuit uxorem. *R. Felix, f. 223.*

Lection IX.

Denique per Prophetam non nisi quarta generatione in throno regio Israelis, quemquam de domo Achab esse sessurum, dicitur. Purgatâ igitur labe familiæ gentilibus, quæ præte-

ritis jam regulis, in quarto generationum consequentium ordine numeratur, & usque ad Mariam generationes quatuordecim esse scribuntur, cum in numero decem & septem reperiantur, nullus error esse poterit scientibus, non eam solum esse Domino nostro Iesu Christo originem, quæ cœpit ex Maria: sed in procreatione corporæ nativitatis æternæ significantiam comprehendi. Te Deum. Laud.

In Laudibus fit commemor. Feriæ, & S. Melchiadis Papæ & Mart.

Vesperæ à Capitulo de S. Damaso Papa, & Conf. cum Commem. Oct. & Fer.

Die xi. Decembris.

Quarta die infra Octavam Conceptionis

Fit de S. Damaso Papa, & Confess. cum commem.

Octavae Concept. & fer.

In secunda vesp. à cap.

de Octava, cum commem S. Damasi, & Ferie.

Die xii. Decembris.

Quinta die infra Octavam Conceptionis.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Ex Lib. S. Epiphaniij adversus hæreses.

Lectio. IV.

BEATA Mater Dei Maria per Evam significatur, quæ per ænigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata

est, etiam postquam audivit: Terra es, & in terram reverteris, post transgressionem. Et mirum est, quòd post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra; hic autem verè à Maria hæc vita mundo genita est, ut viventem gigneret, & fieret Maria Mater viventium. Per ænigma igitur Maria Mater viventium appellata est.

R. Conceptio. f. 220.

Lectio V.

HEVA datum est sperire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem :

Ma-

Mariæ verò datum est à Deo, ut pareret nobis Agnum, & ovem, & ex gloria ipsius Agni, & ovis fieret nobis velut à vellere insipientia per virtutem ipsius, indumentum incorruptibilitatis. Hevâ etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum; Mariâ verò causa vitæ, per quam genita est nobis vita, & per hanc filius Dei advenit in mundum: & ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit & gratia: & unde illata est mors, illic processit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulierem nobis vita factus

est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Hevâ, cum adhuc esset Virgo, per inobedientiam transgressa est: è contrario per Virginem obedientia gratiæ facta est, annuntiato adventu in carne de cælo, & vita æterna. R. Cum jucunditate. f. 221.

Lectio VI.

DE Mariâ accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum, & matrem suam, & adhærebit uxori suæ; & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mysterium hoc magnum est; ego autē

dico in Christo, & Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem; quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva verè, non formatam esse, sed ædificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificatam esse Ecclesiam, in eo quòd punctum, & apertum est ipsius latus, & mysteria sanguinis, & aquæ, pretia redemptionis facta sunt. *R.* Conceptio tua, f. 222.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evange-

lij secundum Matthæum.

Lectio VII.

Liber generationis Iesu Christi, filij David, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrylostomi.

Homilia 2. in Matth. post init.

AVditu quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, & qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia cœqualis, per Virginis ad nos venit uterum, & fieri ex muliere dignatus est, & habere progenitores David,

&

& Abraham : & quid dico, David, & Abraham ? etiam illas quod magis stupendum est, foeminas quas paulò antè memoravi. Hæc igitur audiens mente confurge, nihilque humile suspiceris, sed potius propter hoc ipsum maximè mirare, quia cum verus, & dilectus filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modò ut te filium faceret Dei : servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum.

R. Beatam. f. 223.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim principio,

quàm lata sint hæc nuntia. Quòd si ambigis de his, quæ ad tuum spectant honorem, ab ijs, quæ illius sunt, etiam tua discere credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multò est difficilius Deum hominem fieri, quàm hominem Dei filium consecrari. Cum ergò audieris, quia filius Dei, filius sit & David, & Abrahæ ; dubitare iam desine, quòd & tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei ; non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu ; natus est ex mu-

muliere, ut tu defineres filius esse mulieris.

R. Felix. f. 223.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est; hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex fœmina est, & nobis competit: quod verò non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque & spiritu coniequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabant. Nam & baptisma profectò tale suscepit, quod haberet quidem aliquid

veteris, haberet & novum. Quod enim baptizatus est à Propheeta, expressit vetus: quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum. Te Deum laudamus.

In Laudibus fit com.

Feriæ. Vesp. de S. Lucia V. & M. cum comm. Octav. Concept. & Feriæ.

Die xiii. Decembris.

Sexta die infra Octavam, fit de S. Lucia V. & M. cum com. Octavæ Concept. & Feriæ, in Laud. & Vesp.

Die xiv. Decembris.

Septima die infr. Octav. In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

Si autem hac vel sequenti die occurrat Feria

via v. quatuor Tempor.
Lect. 1. Noct. ut in Festo
B. M. ad Nives, & Nona
Lectio de Homil. Ferie.
cum eiusdem commem.
in Laud.

In secundo Nocturno
 Ex Epist. S. Ambrosij
 Ep. ad Siricium Pap.
Lectio IV.

DE via perversita-
 tis produntur di-
 cere: Virgo concepit;
 sed non Virgo gene-
 ravit. Potuit ergo
 Virgo concipere, non
 potuit Virgo genera-
 re; cum semper con-
 ceptus præcedat, par-
 tus sequatur? sed si
 doctrinis non creditur
 Sacerdotum, creda-
 tur oraculis Christi,
 credatur monitis An-
 gelorum dicentium:
 Quia non est impossi-

bile Deo omne ver-
 bum. Credatur sym-
 bolo Apostolorum,
 quod Ecclesia Roma-
 na intemeratum sem-
 per custodit, & ter-
 vat. Audivit Maria
 vocem Angeli; & quæ
 antè dixerat: Quo-
 modo fiet istud? non
 de fide generationis
 interrogans, respon-
 dit postea: Ecce an-
 cilla Domini, contin-
 gat mihi secundum
 Verbum tuum.

Æ. Conceptio. f. 220

Ex Lib. S. Hieronymi
 Presbyteri adversus
 Iovinianum.

Lectio V.
CHristus Virgo, ma-
 ter Virginis nostri
 Virgo perpetua, Ma-
 ter & Virgo. Iesus e-
 nim

nim clauſis ingreſſus eſt oſtijs: & in ſepulchro eius, quod nouum, & in petra duriffima fuerat exciſum, nec antea quis, nec poſtea poſitus eſt.

Hortus concludus, fons ſignatus: de quo fonte ille fluuius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem vel funium, vel ſpinarum: funium peccatorum, quibus antea alligabamur: ſpinarum, quae ſuffocant ſementem patrisfamilias. Hæc eſt porta orientalis, ut ait Ezechiel, ſemper clauſa, & lucida, operiens in te, vel ex te proferens ſancta ſanctorum: per quam Sol juſtitiae, & Pontifex noſter ſecundum

ordinem Melchizedech ingreditur, & egreditur.

R. Cum jucund. f. 221

Ex lib. S. Irenæi Ep. & M. aduerſus hæreſes.

Leſtio VI.

IN tua propria ueniente Domino, & tua propria cum bajulante conditione, quae bajulatur ab ipſo, & recapitulationem ejus, quae in ligno fuit inobedientiae, per eam, quae in ligno eſt, obedientiam faciente, & ſeductione illa ſoluta; qua ſeducta eſt male illa, quae jam viro deſtinata erat, Virgo Heua; per ueritatem euangelizata eſt bene ab Angelo, jam tu uero Virgo Maria. Quemadmo-

dum

dum enim illa per Angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum eius: ita & hæc per Angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, uti Virginis Hevæ Virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum astrictum est morte genus humanum per Virginem, solvatur per Virginem: æqua lance disposita virginalis inobedientia, per virginalem obedientiam. R. Conceptio tua. f. 222.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio VII.

Liber generationis Jesu Christi, filij David, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homil. S. Joannis Chrysoptomi.

Cujus verò rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterij dispensatio continetur? quia totius scilicet dispensationis caput, radix, atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum: Ut enim Moyles librum cæli appellavit, ac terræ,

cum

In tertio Nocturno.

inub

cum certè non de cælo solum, terraque loqueretur; sed de cunctis, quæ inter ipsa subsistunt: ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte, & capite bonorum librum vocavit.

℞. Beatam, &c. f. 223.

Lectio VIII.

Qua verò de causa non cum antè filium Abrahamæ, & postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Cæterùm fecisset, quod fecit & Lucas: nunc autem è contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in

omnium versabatur ore, ob insigne honoris, & gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc verò quasi novum, & recens ab omnibus celebrabatur.

℞. Felix. f. 223.

Lectio IX.

Ipsi namque Iudæi dicunt: Nonne ex semine David, & Bethlehem castello, ubi erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahamæ, sed omnes filium David nominabant: qui etiam honorabiliore quosque de sanctitate Reges, qui

qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus. Nam & Ezechiel, & alij Prophetæ dicunt, David surrecturum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes: sed de ijs, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur à notiore interim, & celebratiore persona sumit exordium: & tum demum ad antiquiorem recurrit parentem. Te Deum.

In Laudibus commem.
Feria. Ad Vesp. duplex:
& omnia ut in primis
Vesp. Festi, cum comm.
Feria, & S. Eusebij Epis.
& Mart.

Die xv. Decembris.

Octava conceptionis dup.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno

De Expositione S. Gregorij Pap. in libros

Regum. *in I. Reg. I.*

Lectio IV.

FVit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine Beatissima semper Virgo Maria, Dei Genitrix, designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem, electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad Conceptionem æterni verbi pertingeret,

meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis crexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

¶ *Conceptio. f. 220.*

Ex Epistola S. Leonis Pap. ad Pulcherianam Augustam. *Epist. 13.*

Lectio V.

Sacramentum reconciliationis nostræ ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ:

quia nondum super-
venerat Spiritus san-
ctus in Virginem, nec
virtus Altissimi ob-
umbraverat ei, ut &
intra intemerata vi-
scera ædificante sibi
Sapientia domum,
Verbum caro fieret,
& forma Dei, ac for-
ma servi in unam con-
veniente personam,
Creator temporum
nascetur in tempo-
re, & per quem facta
sunt omnia, ipse inter
omnia gigneretur.
Nisi enim novus ho-
mo, factus in simili-
tudinem carnis pec-
cati, nostram suscipe-
ret vetustatem, &
consubstantialis Patri,
consubstantialis esse
dignaretur & Matri,
naturamque sibi no-
stram

stram solus à peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

R. Cum iucunditate. *f.* 221.

De Expositione sancti Basilij Episcopi in
Haiaam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

Lectio VI.

Accessi, inquit, ad Prophetissam, & in utero accepit, & peperit filium. Quòd Maria Prophetissa fuerit, ad quam proximè accessit Haiaas per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariae, quæ Prophetico afflata spiritu

elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum: & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis eius verbis, non utique contentiosè negaveris: eam fuisse Prophetissam, quòd Domini spiritus in eam supervenerit, & virtus Altissimi obumbraverit ei.

R. Conceptio tua. *f.* 222.

In tertio Nocturno
Lectio S. Evangelij secundum Matth.

Cap. 1.

Le.

Lectio VII.

Liber generationis
Jesu Christi, filij
David, filij Abraham.
Abraham genuit I-
saac. Isaac autem
genuit Iacob. Et re-
liqua.

De Homilia S. Ioannis
Chrylostomi.

DVolunt, quæ pa-
riunt quæstio-
nem. Vnum, quæ cau-
sa, ut in generatio-
num catalogo Virgo
sileatur: alterum verò,
qua ratione Iosph
memoretur; cui cer-
tè nihil cum Christi
generatione est com-
mune. Videtur enim
& unum abundare, &
alterum deesse. Quid
ergò dicemus: quòd
utique primum illud
neceffe fuerit memo-
rari, quemadmodum

ex David Virgo de-
scenderit. Vnde hoc
itaque discemus: Au-
di ad Gabriel loquen-
tem Dominum: Va-
de ad Virginem de-
sponsatam viro, cui
nomen Ioseph, ex do-
mo, & familia David.
Quid vis audire mani-
festius, cum ex domo,
& familia David illam
Virginem esse cogno-
scas?

R. Beatam. f. 223.

Lectio VIII.

NON erat mos a-
pud Hebræos ge-
nerationum catalo-
gum per foeminas te-
xere. Ut ergo & mo-
rem custodiret, nève
in iplo statim princi-
pio videretur antiqua
destruere, & nobis
Virginem certius in-
dicaret; parentes ejus

reticens atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Si ve enim hæc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam: si ve Joseph reticisset, non agnovissemus, ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo & nos discernere-remus, quæ esset Maria, vel unde, & consuetudo legis permaneret immobilis: generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit. R. Fel.

Lectio. IX.

HOc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset & Virgo: quia u-

tique nequaquam iustus iste pateretur uxorem sibi aliunde, quam unde lex præcipiebat, eligere. Possimus verò aliam quoque & altiore quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelista, recenti adhuc tempore novi illius, admirandique partus Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed à nobis de Patrum, atque insignium virorum traditione susceptus. Te Deum.

*In Laud. fit comm. serie
& S. Eusebij Ep. & M.*

F I N I S.

16 Maj s: vbal di Ep: et Conf: omnia
De communi Conf: Pont: ora: Da quaten
In primo nocturno: De scrip: occurrenti
In 2do: lect: & vbal di Eugubij in umbria
Nobili genere natq, a primis annis pie
sate, et litteris egregie et institutq;
iamq; adolecens, ut uxorem duceret,
sape tentatq, nunquam tamen a pro
posito seruanda virginitalis recessit.
sacerdos effectq, patrimonium suum
pauperibq, et Ecclesijs distribuit: et Ca
nonicorum regularium ordinis s: Augu
stini institutum suscipiens: illud
in Patriam transtulit, atq; in eo
aliquandiu sanctissima vixit, cuius
sanctitatis opinione exulgata ab Hono
rio 2do summo Pontifice Ecclesie Eugu
binae inuicq; proficitur. Oram eundem
multis annis summa cum laude qu
bernasset, sanctis operibq, ac miraculis
claro quiescit in pace; cuius virg
præcipue in effugandis spiritibq; im
mundis eluceat. Tum vero Calistus
Papa 3 in 11: numerum retulit. R. in
veni David seruum meum oleo s:
Lect: s, et b. Ad sancti, ac beatissimi
In 3 noct: Evangelium. Homo peragra
proficiscant. ut in communi Pontif:

23
24 septembris. festum B: V: M: De Mercatoribus
receptis captiuorum supra De præcepto.
grano

Deus, qui gloriosissimam filij tui Matrem
ad liberandos Christi fideles a potestate
paganorum noua Ecclesiam tuam
prole amplificare dignatus es: præsta
quæsumus, ut quam pie veneramus
tanti operis industriam, eiq; pariter me
ritis, et intercessionem a peccatis omnibus,
et captiuitate Dæmonis liberemur. Per eum
In i noct: ut in festo ad stines. In 2do noct:

¶ Quo tempore maior, filiorum Hispaniarum
pars iuxta saracenorum opprimebatur
iugo, innumeriq; fideles sub inmani ser
uitute maximo cum periculo Christiana
fidei abiuranda, amittendaq; salutis eter
na inseliter delinobantur. Beatissima Ca
lorum regina tot tantiq; benigniter occu
rens malis nimiam Charitatem suam
in ijs redimendis ostendit. Nam s: Pedro No
lasco pietate, et opib; florenti, qui sanctis
vacans meditationib; iugiter animo reca
gitabat, qua ratione tot Christianorum
arumnis Maurorum captiuitate Dege
tium succurri posset, ipsamet Beatissima
virgo serenâ fronte se conspiciendam
dedit, et acceptissimum sibi, ac sermige
nito filio suo fore dixit, si suum in

honorem institueretur ordo religiosorum
quibus cura incuberet, captivos & turca-
rum tyrannide liberandi: quâ celesti
visione vir. Deo recreatur, mirum est
quo charitatis ardore flagrare ceperit,
hoc unum servans in corde suo, ut ipse
ac instituenda ab eo religio maximam
illam charitatem sedulo exercerent,
ut quisq; animam suam poneret pro
amicis, et proximis suis. Et sicut cadit.
Ea ipsa nocte p: v: Beato Rajmundo De
Penafort, et Jacobo Aragonia Regi appa-
ruit ipsum de religionis instituendis
admonens, suadensq; ut opem pro construc-
tione tanti operis ferrent. Petrus autem
statim a Rajmundo pedes, qui ipsi cras
a sacris confessionibus, ad ublans, ei
rem omnem aperuit, quem aliam calitq;
instruatum reperit, eiusq; directioni
se humilime subiecit. Et superueniens
Jacobus Rex, quam, et ipse acceperat a Bona
virgine revelationem, eaeque stabuit.
Unde collatis inter se consilijs, et consen-
tientibus animis, in honorem eiusdem v:
Matris ordinem instituere aggressi
sunt sub invocatione sanctae Mariae De
mercede redemptionis captivorum. Et quod
itaque 30 Augusti, anno dñi millesimo
quingentesimo decimo octavo rex idem
Jacobus eam institutionem iam priorem

Ab eisdem sanctis conceptam exequi sta-
tuit sodalibus quarto voto adstrictis ma-
nendi impingit sub Paganorum potestate
si pro Christianorum liberatione opus
fuerit. Quibus Rex ipse arma sua Regia
in pectore deferre concessit, et a Gregorio
q. illud tam precellentis erga proximum
charitatis institutum, et religionem con-
firmari curavit, sed et ipse Deus per
v. Matrem incrementum dedit, ut talis
institutio celeriq. ac felicis totum per
orbem divulgaretur, sanctisq. viris floru-
erit, charitate, ac pietate insignibus,
qui elemosynas a Christi fidelibus col-
lectas in pretium redemptionis suorum
proximorum expendere, sed ipsos in-
terdum darent, in redemptionem multo-
rum, ut autem tanti beneficii, et in-
stitutionis debita Deo, et Virgini Matri
referantur gratia, sedes Apostolica hanc
peculiarem festivitatem celebrari, et
officium recitari indulgit, cum alia
vero innumera eidem ordini privilegia
pariter contulisset. Ornataq. monialibus.
+ In 3 noct. v. Beata et Maria Sed. q. exultavit
Patrona, et auxiliatrix nostra, cuius natu-
rae suae ad fidelium redemptionem insti-
tuta est Religio. V. Na. sancta intercessionis
adigua nos Virgo immaculata. cuius natu.
gloria Patri. cuius natu. In vesperis

Ad Magnificat Antiph. Beatae me dicent
omnes generationes, quia Ancillam humili-
lem respexit Deus.

12 Augusti officium s: Clarae vig: Inpletae
In 1 noct: De script: In 2 noct: Lect: 4
Clara Nobilis virgo Assisij nata in Umbria
s: franciscum conciuam suam immisit
sua bona in Eleemosynas, et pauperum sub-
sidia distribuit, et conuertit. De saeculi
stragula fugiens in Campetrem declina-
uit Ecclesiam, ibiq: ab eodem B: francisco
recepta honorâ consanguineis ipsam redu-
cere conantibus fortiter resistit. Et deniq:
ad Ecclesiam s: Damiani fuit per eam
dem adducta, ubi ei domus plures socias
aggregauit, et hic ipsa sacrarum sororum
collegium instituit, quatum regimen nimia
s: francisci deuota importunitate recepit.
suum Monasterium solcite, et prudenter in
simore Dni, ac plana ordinis obseruantia
annis 42 mirabiliter gubernauit. Eius
enim vita erat alijs eruditio, et Doctrina,
unde caetera vivendi regulam didicerunt.
¶ Propter veritatem. Lectis:

Ut carne degressa spiritu conualesceret, nudam
humerum, et interdum sarmenta pro lacte
habebat, et pro puluinarum sub capite Iuxta
lignum. Una tunica cum mantello de
vili, et hispido panno utebatur, asperso
cilicio nonnunquam adhibito inuicta carne

sancta se frangebatur abstinencia, ut longo
tempore tribus in septimana diebus nihil
panis pro corporis sui alimentio gusta-
verit: reliquis vero diebus tali se cibo
vrum parvitate restringens, ut alia, quo
modo se sustentare poterat, mirarentur.
binas quatuordecim antequam agrotaret
quadragesimas solo pane, et aqua refecta
ieiunabat vigiliis insuper, et orationibus
assidue dedita, in suis precipue diebus, et
noctibus expendebat. Pluribus perplexa
languoribus, cum ad exercitium corpo-
rale non posset surgere perseipiam
sororum suffragio lenabatur, et fulci
mentis ad vergum positis laborabat
proprijs manibus, ne in suis etiam
infirmis esset otiosa, amatrix pro-
cipua pauperibus ab ea pro nulla
ingulam necessitate dicebat, et postea
sedes pro sororum sustentatione a
Gregorio q. oblatas constantissime re-
cusavit. H. dilexisti iustitiam. Beati s.
Multis, et varijs miraculis virtus sua sanc-
tissimis effudit, cuiusdam de sororibus sui
Monasterij loqualam recedente capite,
altari curam surdum aperuit. laboran-
tem febre, tumorem Hydropsi, pla-
gatum fistula, aliisque alijs oppressis
languoribus liberavit. Fratrem de
ordine minorum ab insania passione
sanavit. cum oleum in Monasterio

totaliter defecisset, Clara accepit utrumque
abq; lauit, et inuentis est oleo, beneficio
diuina largitatis impletis. vniq; panis ma-
dicatam a deo multiplicauit, ut seronibus
suo sufficerit. saracenis assisium obsidentibus
s: Clara Monasterium inuadere conantibus
agra se ad portam afferre uoluit, vniq;
vas, in quo summum Eucharistia sacra-
mentum erat inclusum, ibiq; orauit, ne
beadas Ine bestijs animas confidentes
tibi, et custodi famulas, quas pretioso
sanguine redemisti. In vniq; oratione
calix audita est. Ego uos semper custo-
diam. saraceni autem partim se fuga
mandarunt: partim, qui murum atten-
derant capiti oculis precipites cecide-
runt. Ista Deniq; virgo, cum in exi-
mis agebat, a candido Becharum vir-
ginum Calu; inter quas vna amiren-
tior, ac fulgidior apparebat: visitata
Eucharistia sacra sumpta, et peccatorum
indulgentia ab iocundis q; ditata,
pridie Julij Augusti animam deo red-
didit. Post obitum vero quam pluri-
mis miraculis resplendentem Alexan-
der q; inter sanctas virgines refulsit.
R. Afferentur. In 3 noct. Euangelium
simile est Regnum Calorum decem
virginibus